

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு, சென்னை-20.
கணபதிநகரம்.

திருக்கூவப்புராணம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மையபாளையம்

சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்து

நல்லாற்றூர் அல்லது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

சே. ஆதீனத்துச் சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

காரயாறு

ஞானசுந்தரஜயராலும்

காஞ்சிபுரம்-பச்சையப்பமுதலியார்

நருமபரிபாலன சபைத்தலைவராகிய

பாலையம்

சோமசுந்தரசெட்டியாராலும்

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூட்டுத்திற

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரணவரு ஆணியி

திருச்சிற்றமபலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

பொருந்தாரணம்பொடிபடுத்தபொன்னு
சிலையோன்கூவத்தி, னிருஞ்சீர்தமிழாற்புனைதல்
யதானிதழ்கூப்பாதவந்தாதி, யருந்தாமந்தான் பு
நதுசெந்திலமர்ந்து குர்மாமுதழந்தோன், பெரு
தோண்மலைகட்கணிந்தசிவப்பிரகாசப்பேர்ப்பெரு
தகையே.

சருக்கவகை.

உருக்கமிகுபாயிரநைமிசாரணியச்சருக்கமுய
தலச்சருக்கந், தருக்குநிரிபுரதகனசருக்கநல்ல
ந்தானகிரிசந்தானச், சருக்கமடிமுடிதேடுசருக்க
லிசெந்நெல்வைத்தசருக்கம்பாவச், செருக்குறுத
ருகன்வதையாஞ்சருக்கமிவைகூவபுராணசசேர்வா
மால்.

முற்றிற்று.

சிவசண்முகன் றுணை.

நல்லாற்றா அலலது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, முத்திரகரம் ஏழ
னுள் ஒன்றாய்விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரத்திலே, ஏற
ககுறைய இருநூற்றெழுபது வருடங்களுக்குமுன்
தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுரு
வாகக் குமாரசுவாமிதேசிகர் என்பவர் ஒருவரிருந்
தார்.* அவர், திருக்கார்த்திகைத் தரிசனத்திற்காக
த் திருவண்ணாமலை யாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு, ஒரு
நாள், வழியில், ஒரு நந்தனவனத்திறறங்கிச் சிவபூ
சைமுடித்து, அன்று சாயங்காலமே தாங்குறித்த
அத்தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசர்ணிய தீர்த
தத்திலே அதுட்டானஞ்செய்துகொண்டு, பூசைப்

பேடகம் எங்கே? என்று பரிசனர்களிடத்து வினா
வ; அவர்கள், பகலிலே தங்கியிருந்த இடத்தில்தலை
த்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்ப
ஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு, மிக மனக்கலக்கமுற்று,
அப்பரிசனர்களை பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம்வ
ரையும் பரிசோதித்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டுத்
தாம் ஓரிடத்திற்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்த

* பெட்டகம் என்பதும் வழக்கம்.

மாகிய உடையவரை விட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்ட தே என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின் நிச் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான, ஓர் சங்கமத்திருவுருவங்கொண்டு, அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்குநிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து அன்பொடுவணங்குகின்ற அவர்மீது கிருபாகோககஞ் செய்து, “நீர் அங்கம் வேறு இலிங்கம் வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது? இலிங்காங்க சமபந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது? உமது பூசைப்பேடகம் நாளை உதயத்தில் வந்துசேரும்? நீர் இதுமுதல் இலிங்கதாரனஞ் செய்துகொள்ளும்.” என்று அதுக்கிரகிகக; அவர், இச்செய்கை தமதுசீடர் பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதை விண்ணப்பித்து நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான், “அந்தச் சீடர்முதலியோரார் பெறப்படும்பயன் சிநிதுமில்லை? நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரனஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் பிறப்பார்கள்? அவர்களால் இம்மை மறுமையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும்? ஆதலால், இவ்வரலயத்திற்குத் தெற்குவீதியி

லுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவரிடத்திலே தாரணதீகைஷு செய்துகொள்ளும்.” என்று வறபுறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவ சமயாசாரநெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு, மறைந்தருளினார்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக் ின்படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீகுருதேவரா லனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து, குருதேவரைத் தரிசித்து, அவராலே தாரணதீகைஷு செய்யப்பெற்று, திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, காஞ்சீபுரத்திற்குவந்து, தமது அதுட்டானப்படியே சீடர்களுக்குத் தாரணதீகைஷு செய்துகொண்டிருக்க; அக்காலத்திலே, அவருக்கு அண்ணாமலையார் அதுக்கிரகித்தபடியே மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிதேசிகர், களிகூர்ந்து அவர்களுககு, முறையே சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானமபிகை, என்று நாமகரணந்தரித்து, முதன்மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்காலத்தில், சிவலிங்கவைக்கிய மாயினார்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தமது சகோதரர் முதலியவர்களோடு திருவண்ணா

மலைக்குப்போய், குருதேவனாத் தரிசித்து, அங்கே வாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது கல்விமுயற்சியிற் றளராத வாழும் நாட்களுள் ஒருநாள், அந்தச் சோணசைலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வரும் போதே, சோணசைலமாலையெனப் பெயரிய நூறு செய்யுள்களால் அதனைத் தோத்திரம்பண்ணினார். பின்னும் பேரிலக்ஷணங்களைப் பெரிதுங் கற்கவிரும் பி, தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற் குப் பிரயாணமுற்று, வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத் தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தனவனத்தில், சிவபூசைசெய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில், அக்கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தியிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலை லெட்டியாலென்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்வரவைக் கேள்வியுற்று, அவகடைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில், அவரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெறவிரும்பி அடிமைபூண்டு, “சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்.” என்று பிரார்த்தித்து, அவரை யுடன்படுத்தி, தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையர் மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒருதிருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து,* அகோராத்நிரம் பிரிவின்றி † அனுக்கத்தொண்டரா

* அகோராத்நிரம் - பகவிரவு. † அனுக்கம் - சமீபம்.

யமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவருக்கு ச சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டுவருஷமவரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தாரா.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி, தக்ஷிணதேசத்திற்குச் செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, தாமிரபர்ணி நதிதீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூததுறையில் தருமபுரவாதினத்து வெள்ளியம்பலவாணசுவாமிகள் இலக்கணவிலக்கியங்களில் அதிவல்லவாகளாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று, அவ்விடத்திற்கென்று சுவாமிகளைக்கண்டு, அச்சுவாமிகளால் உபசரிக்கப்பெற்று, தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள், சுவாமிகளுடைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு, “கு, என்பதை முதற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதை இடைப்பெய்து கு, என்பதையே ஈற்றினுங்கொண்டு முடியும்படி ஒருவெண்பாப் பாடுக.” என்றுகூற; சுவாமிகள்,

“குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக்கேழன், முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு-வடக்கோடு, தேருடையான் நெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ள, ஊருடையா நென்னு முலகு.”

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி னார். மேலேவெண்பாவினுள் வடக்கோடுதேருடை யான் என்று அமைத்தமையை அச்சுவாமிகள், விய ந்துபாராட்டி, சுவாமிகளைத்தழுவித் தம்மருகிருந தி, சுவாமிகள் சகோதரர்களாகிய வேலையசுவாமி கள, கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் என்னும் இருவரு க்கும் ஒருபகஷத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாட னுஞ்சொல்லிமுடித்தார். அதுகண்ட சிவப்பிரகாசசுவா மிகள், பேருவகையுறறு, அண்ணாமலை ரொட்டி யாரொன்பவர் தங்களுக்கு வழிச்செலவிற்குப்பகரித் த முந்துறுபொன்னையும் குருதக்ஷணையாக வைத் து உபசரிக்க; அச்சுவாமிகள், “இது நமக்குவேண் டுவதில்லை: நம்மைத்தூஷித்தலையே இயல்பாகக் கொண்டு திருசெந்தூரில வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவ ரொருவரைத் தங்கள் முன்னிலையில் வெற்றிகொ ண்டு அவர்வந்து நம்மைவணங்கும்படி செயது கோடலே குருதக்ஷணையாகும்.” என்று மறுத்தரு ளினார்.

அவாகருத்தறிந்த சுவாமிகள், அதற்குடன்ப ட்டு, அவர்மாணக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப் போய், முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிரத க்ஷிணம் வரும்போது; அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்ப ட்ட தமிழ்ப்புலவா, எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாசசுவா மிகளை யாழ்வுநீன்று அலீந்துவந்த மாணக்க

ரிடத்திற்குள்ளே வினாவி, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தி
 ற் பாடங்கேட்டசுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொ
 ண்டு, அவர்களைத் தமதுவழக்கப்படியே நூலிக்கத்
 தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சுவாமிகளுக்கும் புல
 வருக்கும் கலகநேரிட; புலவர், சுவாமிகளை நூதன
 வகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோமெனத்துணிந்து,
 “நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம்: முன்
 னர்ப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமை
 யாவோம்.” என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவா
 மிகள், தங்கருத்து நிறைவேறுதற்கு வாயில் இது
 வே என்றுகருதி அதற்கிசைந்தருளி; அவரோடு பா
 டத்தொடங்கி உடனே, அத்தலத்து முருகக்கட
 வுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதித் தொடையாக
 முப்பதுகட்டளைக்கவித்துறைபாடி முடித்தருளினா
 ர். அதுகண்டபுலவர், தாம் ஒருசெய்யுளேனும் பா
 டிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திரு
 வடிகளைவணங்கி, “அடிமைபாயினேன்.” என்று வி
 ண்ணப்பஞ்செய்ய; சுவாமிகள், தமதடிமையாயமை
 ந்த அப்புலவரை ஆதினத்திற் கழைத்துவந்து அச்
 சுவாமிகளுக்கு, அடிமையாக்கிவிட்டார். அச்சுவா
 மிகள், திருவுளமகிழ்ந்து சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை
 பார்த்து, “தாங்கள் பாடியசெய்யுளில் குறித்தபடி
 யே சிதம்பரத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக.”
 என்று விடைகொடுக்கணுப்பியுருளினார்.

சுவாமிகள், அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து, முன்போலவே அண்ணாலைரெட்டியாரொன்பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையிலமைந்த வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கைமாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வீற்றிருந்துகொண்டு, அத்தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக்கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்காரம், என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களை இயற்றியருளினார். அக்காலத்தில் ஒருநாள், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவஇரத்ததால், அடியார்க்குபயோகமாகத் திருமடத்தெதிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு,

“திருந்துதமிழிலக்கணவைந் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச் செல்வற் கோதும், பெருந்தகைமையுடையம்யாம் விடுமோலை வெங்கைநகர்ப் பிடாரி காண்க, வீரும்புனியி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியர மற்காத்திங் கிருக்கு நீகம், முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனையென் றுலுனக்கு முறைய தாமோ.”

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமரத்திரத்தே, அவ்விரதம் அழிந்தொழிய; தாம் சிலகாலமங்கிருந்து, துறைமங்கலத்தை யடைந்தருளினார்.

அக்காலத்திலே, அண்ணாமலை ரொட்டியாரொன்பவர், சுவாமிகளை “தேவரீர் விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.” என்று பிரார்த்திக்க; அதற்குத்தரமாக,

“சேய்கொண்டா ருங்கமலச செம்மலுடனேய ரவப், பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டிச் சுரத்தானே, நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூலுவய தள விருந்து, பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.”

என்னும் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவைத் தந்த ருளினார். சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க; அவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறாமோ என்னுங்கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டு மின்றி மௌனராயினார். பின்னர் யாத்திரையினின்றும் வந்த கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்நிராத்தில, அவர், அதற்குத்தரமாக,

“நாணி யென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நசையால், வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றும், காண லாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாற், பூணு வார்மயல் காணைய ஒன்பதும் புதிதோ.”

என்னும் கலித்துழைபொழித் தமது கருத்தை உள்ளபடி தெரிவித்தார். சிவப்பிரகாசசுவாமி

கள், தம்பின்னோராகிய இருவர் கருத்தையும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம் துறவறம்பூண்டமையைத் தெரிவித்து மணம்புரிவித்து, “இல்லறத்தைவழு வாமல நடத்தி வாழ்க.” என்ற ஆசீர்வதித்து, அவர்களை நிறுத்திவிட்டு, தம்மிடத்தன்புபூண்ட அண்ணாமலைவொட்டியாரோடு சிதம்பரத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசவிகாசம், தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர் நான்மணிமாலை, என்னும் பிரபந்தங்களைச்செய்தருளினார்.

பின்பு சிதம்பரத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப்பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்கிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உபபுவிற்றலைதலைக்கண்டு, இரக்கமுற்றுத் திருநோக்கத்தைக்கொடுத்து, அவளது நல்லுழையும் பரிபக்குவத்தையும் உணர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு,

“நிறைய வுளதோ வெளிதோ கொளுவேம்
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மா - னுறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு.”

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்நதரு
ளியமாத்திரத்தே, அப்பெண்,

“தென்னோங்கு தில்லைச் சிவப்பிரகா சப்பெரு
மான், பொன்னோங்கு சேவடியைப் போற்றினோ-
மன்னோன், றிருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்ட-
னிட்டோந் தீராக், கருக்கூட்டம் போக்கினோங்
காண்.”

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரி
சனவேதியினெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுரு
கி மிக்க வினாவொடுவிழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து
கூப்பியகரத்தினளாய நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு உ-
ண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோகஞ்செ-
ய்து, சிலகாலமங்கிருந்தார்.

அதன்பின் சுவாமிகள், காஞ்சிபுரத்தைத் தரி
சிக்கவிரும்பி அண்ணாமலைவொட்டியாரோடும் பிரயா-
ணப்பட்டு வரும்போது, வழியிலே சாந்தலிங்கசு-
வாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்தபின் அவரை
நோக்கித் தாங்கள் பேருன்னுந் திவ்வியதலத்தி-
னின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று
வினவ; அவர், “திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமான
ருளியவாரே சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து
வீரசைவசமயத்தை உலகத்தில் நிலைபெறநாட்டி-
முருகக்கடவுளது வரப்பிரசாதியாய் மயிலமலையில்

விளங்கியிருந்த † சங்குகன்னொன்னும் கணத்தலை
வாது திருவருள்பெற்றசிவஞானபாலையதேசிகரை
த் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் காதலால்வந்தே
ன்.” என்றுரைத்தருளினர். பின்னர், இருவரும் பே
ருவகையுற்றுப் பொம்மையபாலையத்துக்குச் சமீப
மாகிய புத்துப்பட்டு என்னும் நகரத்தையடைந்த
வுடன் சாந்தலிங்கசுவாமிகள், சுவாமிகளேநோக்கி,
“நாமிருவரும் சிவஞானபாலையதேசிகரைத் தரிசிக
கவேண்டியிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்தி
ரங்கள் பாடுக.” என்று பிரார்த்திக்க; சுவாமிகள்,
“நாம் நாஸ்துதி பண்ணுகிறதேயில்லை.” என்று மறு
த்துவிட்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்வூரிலு
ள்ள ஐயனர்கோயிலின்புறம்பில் அன்றிரவு துயில்
கொண்டார். அப்பொழுது, முருகக்கடவுள் மயில்
வாகனாருடராய் எழுந்தருளி ஒருபரத்திரத்தில் விடு
புஷ்பங்களைவைத்து “இவற்றை மாலையாகத்தொடு
த்து நமக்கு அணியக்கடவாய்.” என்று திருவாய்ம
லர்ந்து மறைந்ததாகக் கணவுகண்டு, சாந்தலிங்கசு
வாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க; அவர், “சிவஞானபாலை
யதேசிகர் முருகக்கடவுளிடத்து அதிபத்திமைபூண்
ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருந்தலால் அதுபற்றி
யே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொப்பனத்தில் அத்

† சங்குகன்னர் சரித்திரவிரிவை மயிலாசலபுராணத்திட

தேசிகர் மகிமையை இவ்வாறாகப் புலப்படுத்தினார்.” என்று வலியுறுத்தினார். அத்தேசிகர்மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது, என்னும் பிரபந்தங்களைப்பாடி, சந்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானோபதேசம் பெற்று, அந்தஞானசாரியீரது கட்டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாளாகப் பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய் உடன்றொடர்ந்து வந்த அண்ணாமலை டொட்டியாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப் போகும் படி ஆளுஞாபித்து, ஞானசாரியைத் தரிசித்துக் கொண்டு, அவ்விடத்திற்குள்ளே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தையடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜகுண யோகியென்பராற்கன்னடபாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர் பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்துக்கு வேதாந்தசூடாமணி யெனப்பெயர்த்தந்து அதனையும், இரோணுகொன்னுங்கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணியையும்; பிரபுதேவர் சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும், தமிழிற்பாடியருளி, ஞானசாரியைத் தரிசிக்கவேண்டிமென்னு

* சாந்தலிங்கசுவாமிகள் பின்னர்த் துறவுபெற்றவர்.

ம் பேராசையால் அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழ், திருப் பள்ளியெழுச்சி, அதிசயப்பத்து, என்னும் மூன்று பிரபந்தங்களையுஞ் செய்துகொண்டு, அங்ககன்று இடையிலுள்ள தலங்களைத்தரிசித்து, கூவமென்னும் திருவிழைகாலத்திற்கு* எழுந்தருளும்பொழுது, அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் திரிபுராந்தகநாதருக்கு நித்தியநைமித்திகங்களை வழுவாமல் நடத்திக்கொண்டு அதிசுசீலர்களாய்க் கூவமுதலிய ஐந்துநகரத்தினுமிருந்த வேளாளர்கள், சுவாமிகளின் அற்புத மகிமைகளைக் கேள்வியுற்று, எதிர்கொண்டுபசரித்து வணங்கி, அத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தருளும்படி பிரார்த்திக்க; அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிசைந்து, அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டு புராணம்பாடி முடித்து, அரங்கேற்றி, பிரிவாற்றாது வருந்திநிற்கும் அவர்களைத்தேற்றி நிறுத்திவிட்டு, ஞானாசாரியனாயடைந்து தரிசனஞ் செய்து, மேற்சொல்லிய பிரபந்தங்களைச் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடன்வசுத்திருந்தார்.

பின்னர் ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் கொண்டு விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதனாயும் பெரியநாயகியம்மையாரையுந் தரிசித்து வணங்கி, அவ்விடத்திலே ஞானாசாரியர் கட்டளைப்படி ஒரு திருமடமமைத்துத் தம்வரவுநோக்கி எதிர்கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபூபதியைச் சிறப்பித்து,

“வெங்கைப் பழமலை யார்மீது கோவை வியந்து
நாக்கு, மெங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவு
கொடு, திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன்றர் சேர்
மறுகின், மங்குற்சிதம்பரபூபதி நல்குமடமிதுவே.”

என்னும கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியரு
ளி, அத்திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலை
யந்தாதி, பிஷாடன நவமணிமாலை, கொச்சகக்கலி
ப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை, என்
னும்பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர். ஒரு
நாள், மணிமுத்தரத்தியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வரும்
பொழுது, அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின்புறத்
து வறிதே விழுந்துகிடந்த மாங்கனியைக்கண்டு, இ
து சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நைவேத்தியத்திற்கு உ
பகரணமாகுமென்று கருதி எடுக்க; அதுகண்ட அ
ச்சோலைக்காவலாளன், மகிமையறியாது மடிபிடித்
திழுத்து மனவருத்தஞ்செய்தனன். சுவாமிகள், அ
வன் சிவாபராதியாயிருத்தலின் அவனை தண்டித்து
ச் சுத்தனாக்கத் திருவுளங்கொண்டு,

“அடுத்தவருந் தொண்டனுக்காவந்தனைத் தாளா
லடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே பாண-லெடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா தித்தன்வரத் தான்.”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி, சூரியனுதயமா
னவுடன் உயிர் துறக்கும்படி செய்து, நற்கதியில
டைவித்தருளினார்.

சிலநாட்சென்றபின் அங்ககன்று, திருப்பதிகம்பெ
ற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்தினாசெய்துவரும்
பொழுது, அகராதிசெய்தவீரமாமுனிவரென்பவர்,
எதிர்ப்பட்டு யேசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நா
ட்டுதற்பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அக்
கொள்கையை மறுத்து, யேசுமதநிராகரணமென
ப்பெயரிய ஒர்நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வோர்தல
ங்களையும் இவ்விரண்டுவெண்பாக்களாற் றோததிர
ஞ்செய்துமுடித்து, அதன்பின் கலம்பகமென்னும்
ஒர்பிரபந்தத்தை இயற்றிக்கொண்டுவந்து, ஞான
சாரியரைத்தரிசித்து, அந்நூலை சந்திதானத்திலரங்
கேற்றி, உடன் வசித்தனங். ஒருநாள், சாயங்கால
அதுட்டான முடித்துக்கொண்டு, ஞானசாரியரிட
த்துத் தாம் ஏகார்தமாயிருந்து, சடஸ்தல இலிங்
கானுபவமுதலியவற்றை ஆராய்ந்துகொண்டு இன்
புறம்பொழுது, எதிரொழுந்த சந்திரோதயத்தைக்
கண்டு,

“கடன்முரசு மார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்றா லேறி
யடைமதி விண்கழைநின் றுடக் - கொடைமருவு
மெங்கள் சிவஞான வேந்த விறைத்தமணி
தங்கியவே தாரகைக டாம்.”

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, பின் னுமொருநாள், தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்தை யடைந்து அங்குள்ள நறுமணற்பரப்பில் தாமெழு திய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் எழுதிவரும் படி தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளு க்குக் கட்டளையிட்டு, ஞானாசாரியரிடத்தே விடை பெற்றுக்கொண்டு நல்லாற்றாரையடைந்து, அவ் வாசிரியர் திருமடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணை ப்பிரகாசசுவாமிகள், இஷ்டலிங்கவகவல் பாடிமுடி த்து, சீகாளத்திப்புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச்சுருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெய ர்த்தருளி, திருவெங்கைமாரகரத்தில், பதினெட்டா ம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார். அதனையறிந் த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவ்விடத்தேசென்று,

“முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு க ண்டசுவை முதிர்ச்சி யாலே, தன்னியலை முழுது முரைத் தமையாமுன் னினைக்கவர்ந்து தடங்கா ள த்தி, மன்னவனுண் டானெனது மாதவத்தின் வலி தீர மண்ணின் மீதே, யென்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கருணைப் பிரகாசனென்னுங் கோவே.”

என்னும் விருத்தத்தைப் பாடினிற்கு; வேலைய சுவாமிகள்,

“ஆண்டதனா லெனையொவ்வாய வித்தையினிற்
 றமையனினு மதிக மென்றே, பூண்டவுல கதனினு
 ள்ளோர் புகல்வதுகேட் டிருந்துமென்ன புதுமை
 தாலே, காண்டகுகண் மணியேநல் விளங்கருணைப்
 பிரகாசக் காளாய் நீதான், மாண்டனையென் றறி
 ந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிகு வன்னெனா
 சேனே.”

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடித் துக்கித்துக்
 கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரியலாற்றாது வருந்தினி
 ன்றனர். அவரை ஒருவாறுதேற்றி நிறுத்திவிட்டு,
 தாம் நல்லாற்றாடையடைந்து, திருமடத்திலிருந்து
 கொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலிங்கப்பெரு
 மான்மீது அபிஷேகமாலையும், நெடுங்கழிநெடிலும்,
 குறுங்கழிநெடிலும், நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தல
 மாலையும், சீகாளத்திப்புராணத்தில் கண்ணப்பச்ச
 ருக்கமும், நக்கீரசச்சருக்கமும், செய்தருளி, சிவாது
 பவச்செல்வராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, முப்
 பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில், பெளர்ணி
 மைத்திதியில், பாசிவலிங்கத்திற் கலந்தருளினார்.

அப்பொழுது வேலையசுவாமிகள்,

“அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராய்ந் தறிகவிதை
 சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான்-மூல்லை
 யரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
 கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்.”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க்கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறு தெளிந்து, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது சமாதிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, நல்லூர்ப்புராணம், இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை, சும்பகோணச்சாரங்கதேவர் சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநமச்சிவாயதேசிகர் சரித்திரமாகிய நமச்சிவாயலீலை, கிருஷ்ணசரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா, என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, சீகாளத்திப்புராணத்தையு முடித்து பெருமத்தூர்மடத்தில், எழுபத்திரண்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார்.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

மூவருளியபிரபந்தங்கள்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

சோணசைலமாலை,
திருச்செந்திலந்தாதி,
திருவெங்கைக்கோவை,
திருவெங்கைக்கலம்பகம்,
திருவெங்கையுலா,
திருவெங்கையலங்காரம்,
சிவப்பிரகாசவிகாசம்,
தருக்கபரிபாஷை,
சதமணிமாலை,
நல்லூர்நானமணிமாலை,
தாலாட்டு,
நெஞ்சவிடுதூது,
வேதாந்தசூடாமணி,
சித்தாந்தசிகாமணி,
பிரபலிங்கலீலை,
பிள்ளைத்தமிழ்,
திருப்பள்ளியெழுச்சி,
அதிசயப்பத்து
திருக்கூவப்புராணம்,
பழமலையந்தாதி,
பிஷாடனநவமணிமாலை,
கொச்சகக்கலிப்பா,
பெரியநாயகிவிருத்தம்,
பெரியநாயகிலித்துறை,
யேசுமதநிராகரணம்.

கேதத்திரவெண்பா,
கலம்பகம்,
நன்னெறி,
சிவநாமமங்கிமை,
அபிஷேகமாலை,
நெடுங்கழிநெடில்,
குறுங்கழிநெடில்,
நிரஞ்சனமாலை,
கைத்தலமாலை.

வேலையசுவாமிகள்.

நல்லூர்ப்புராணம்,
கைத்தலமாலை,
வீரசிங்காதனப்புராணம்,
குடைநமச்சிவாயலீலை,
பாரிசாதலீலை,
மயிலத்திரட்டைமணிமாலை
மயிலத்துலா.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்.

இஷ்டலிங்கவகவல்.

இம்மூவருமருளிச்செய்தது.
சீகாளத்திப்புராணம்.

ஆகப்பிரபந்தங்கள்-சுஉ.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
அருளிச்செய்த

திருவிற் கோலத் தேவாரம்.

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினாருமையொடுமொன்றிநின்றதோர்
திருவினான்வளர்சடைத்திங்கள்கங்கையான்
வெருவிவானவர்தொழுவெகுண்டுநோக்கிய
செருவினுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (க)

சிற்றிடையுமையொருபங்கனங்கையி
லுற்றதோரொரியினனொருசரத்தினால்
வெற்றிகொளவுணர்கள் புரங்கள் வெந்தறச்
செற்றவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (உ)

ஐயனல்லதிசயனயன்விண்ணோர்தொழு
மையணிகண்டனார்வண்ணவண்ணம்வான்
பையரவல்குலான்பாகமாகவுஞ்
செய்யவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (ங)

விதைத்தவன்முனிவருக்கமமுன்காலனை
யுதைத்தவனுயிரிமுந்துருண்டுவிழ்தரப்
புதைத்தவனெடுநகர்ப்புரங்கண்மூன்மையுஞ்
சிதைத்தவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (ச)

முந்தினான்முவருண்முதல்வனுயினான்
கொந்துலாமலர்ப்பொழிற் கூகமேவினா

* கூகம் என்பது - கூகம் என மருவியது.

னந்திவான்பிறையினுனடியர்மேல்வினை
சிந்துவானுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (ரு)

தொகுத்தவனருமறையங்கமாகமம்
வகுத்தவன்வளர்பொழிற்கூகமேவினான்
மிகுத்தவன்மிகுத்தவர்புரங்கன்வெந்தறச
செகுத்தவனுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (சு)

விரித்தவனருமறைவிரிசடைவெள்ளந்
தரித்தவன்றரியலர்புரங்கனாசற
வெரித்தவனிலங்கையாகோனிடர்ப்படச்
சிரித்தவனுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (எ, அ)

திரிதருபுரமெரிசெய்தசேவகன்
வரியரவொடுமதிசடையிலவைத்தவ
னரியொடுபிரமனதாற்றலாலுருத
தெரியலனுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (கூ)

சீர்மையில்சமனொடுசீவரக்கையர்
நீர்மையிலுனாகளகொள்ளாதநேசர்க்குப்
பார்மலிபெருஞ்செல்வமபரிந்துநல்கிடுஞ்
சோமையினுனிடந்திருவிழ்கோலமே. (கௌ)

கோடல்வெண்பிறையனைக்கூகமேவிய
சேடனசெழுமகிற்றிருவிழ்கோலத்தை
நாடவல்லஃதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்வல்லார்களுக்கில்லைபாவமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

*திரு இலம்பையங்கோட்டீர்த்தேவாரம்.

ப ண் - கு ி ஞ் சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையினார்பருப்பதந்துருத்திமாற்பேறு

மாசிலாசசீராமறைக்காடுநெய்த்தான

நிலையினானெனதுரைதனதுரையாக

நீறணிந்தேறுகந்தேறியநிமலன்

கலையினர்மடப்பிணைதுணையொடுந்துயிலக

கானலம்பெடைபுல்கிக்கணமபிலாலு

மிலையினார்பைம்பொழிலிலம்பையங்கோட்டு

நிருகையாப்பேணியென்னெழிலகொள்வதியல்பே. (ச)

திருமலர்க்கொன்றையானிநியூர்மேயான்

மேவர்கடலைமகன்றிருக்கழிப்பாலை

நிருபமனெனதுரைதனதுரையாக

நீறணிந்தேறுகந்தேறியநிமலன்

கருமலர்க்கமழ்சுணைநீண்மலர்க்குவளை

கதிர்முலையினையவர்மதிமுகத்துலவு

மிருமலர்த்தன்பொய்கையிலம்பையங்கோட்டு

நிருகையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (உ)

* இத்தலத்தின் மாண்புபததை இப்புராணத்தின நூ. - வது
பக்கத்திற் காண்க.

உச திருஇலம்பையங்கோட்டூர்த்தேவாரம்.

பாலனம்விருத்தனும்பகபதிதானும்
பண்டுவெங்கூற்றுதைத்தடியவர்க்கருளுங்
காலனாமெனதுரைதனதுரையாகக்
கண்டெரியங்கையிலேந்நியகடவு
ணீலமாமலர்ச்சனைவண்டுபண்ணெய்ய
நீர்மலர்க்குவளைகடாதுவிண்டோங்கு
மேலநாறும்பொழிலிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (௩)

உளங்கொள்வாருச்சியார்கச்சியேகம்ப
னெற்றியூருமையுமன்னாமலையண்ணல்
விளம்புவானெனதுரைதனதுரையாக
வெள்ளநீர்விரிசடைத்தாங்கியவிமலன்
குளம்புறக்கலைதுளமலைகளுஞ்சிலம்பக்
கொழுங்கொடியெழுந்தெங்குங்கூவிளங்கொள்ள
விளம்பிறைதவழ்பொழிலிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (௪)

தேனுமாயமுதுமாய்த்தெய்வமுந்தானய்த்
தியொடுநீருடன்வாயுவார்த்தெரியில்
வானுமாமெனதுரைதனதுரையாக
வரியராவரைக்கசத்துழிதருமைந்தன்
கானமான்வெருவுறக்கருவிரலாகங்
கடுவனோடுகளுமூர்க்கடுஞ்சார
லேனமானுழிதருமிலம்பையங்கோட்டு
நிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (௫)

மனமுலாமடியவர்க்கருள்புரிகிஷ்ட
வகையலாற்பலிதிரிந்துண்பிலான்மற்றோர்

திருஇலம்பையங்கோட்டீர்த்தேவாரம். ௨௫

தனமிலானென துரைதன துரையாகத்
தாழ்சடையிளம திதாங்கியதலைவன்
புனமெலாமருவிகளி ருவிசேர்முத்தம்
பொன்னொடுமணிகொழித்தீண் டிவந்தெங்கு
மினமெலாமடைகரையிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழிலகொள்வதியல்பே. (சு)

நீருளான்றியுளானந்தரத் துள்ளா
னினைப்பவர்மனத்துளானித்தமாவேத்து
மூருளானென துரைதன துரையாக
வொற்றைவெள்ளேறுகந்தேறியவொருவன்
பாருளாபாடலொடாடல்ரூத
பண்முரன்றஞ்சிறைவன் டினம்பாடு
மேருளார்பைம்பொழிலிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழிலகொள்வதியல்பே. (எ)

வேருலாமாழ்கடல்வருதிரையிலங்கை
வேந்தனதடக்கைகளடர்த்தவனுலகி
லாருலாமென துரைதன துரையாக
வரகமோராவணிந்துழிதருமண்ணல்
வாருலாநல்லனமாக்களுஞ்சார
வாரணமுழிதருமல்லலங்கான
லேருலாம்பொழிலணியிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழிலகொள்வதியல்பே. (அ)

கிளர்மழைதாங்கினான்முகமுடையோன்
கீழடிமேன்முடிதேர்ந்தளக்கில்லா
வுளமழையென துரைதன துரையாக
வொள்ளுலங்கையிலேந்தியவொருவன்

உசு திருஇலம்பையங்கோட்டூர்த்தேவாரம்.

வளமழையெனக்கழைவளர் துளிசோர
மாசுணமுழிதருமணியணிமாலை
யினமழைதவழ்பொழிலிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழிலகொள்வதியல்பே. (க)

உரிஞ்சனகூறைகளுடம்பினராகி
யுழிதருசுமணருஞ்சாக்கியப்பேய்கள்
பெருஞ்செல்வனெனதுரைதனதுரையாகப்
பெய்பலிகெகன் துழல்பெரியவர்பெருமான்
கருஞ்சுனைமுல்லைநன்பொன்னடைவேங்கை
களிமுகவண்டொடுதேனினமுரலு
மிருஞ்சுனைமல்கியவிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழிலகொள்வதியல்பே. (சு)

கந்தனைமலிகளைகடலொலியோதங்
கானலங்கழிவளர்கமுமலமென்னு
நந்தியாருறைபதிநான்மறைநாவ
னற்றமிழ்க்கின் துணைஞானசம்பந்த
னெந்தையார்வளநகரிலம்பையங்கோட்டு
ரிசையொடுகூடியபத்தும்வல்லார்போய்
வெந்துயர்கெடுகிடவிண்ணவரோடும்
வீடுபேறின்மையின்விடெளிதாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிதிருநாமம்-அரம்பேசுரர்.

தேவிதிருநாமம்-கனககுசாம்பிகையம்மை.

சந்திரசேகரர்-கோடேந்தமுலையம்மை-என்பதும் வழக்கம்.

ச ரு க் க வ க ரா தி.

பககம்.	சருக்கம்.	தொகை.
௭0	அடிமுடிதேடியசருக்கம்.	௪௨
௭௪	சந்தானகிரிசந்தானச்சருக்கம்.	௨௪
௭௯	செந்நெல்லைத்தசருக்கம்.	௪௨
௮௯	தாருகன்வதைச்சருக்கம்.	௨௯௩
௩௭	துரிபுரதகனச்சருக்கம்.	௧௩௮
௯௯	திருதலச்சருக்கம்.	௭௮
௩	நைமிசாரணியச்சருக்கம்.	௭0
௧	பாயிரம்.	௧௯

பிரசித்தபத்திரம்.

சென்னப்பட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டை தமபு செட்டியார்வீதியில் மேலண்டைவாடை-130-வது நெம்பர் வீட்டில் நமமிடத்திலும், சென்னப்பட்டணத்தைச்சார்ந்த இராயபுரம் மன்னாரசாமிகோவில் தெருவில் கீழண்டைவாடை-94-வது நெம்பர் வீட்டில் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ சரவணஜயரவர்களிடத்திலும், சிதம்பரம் ஸ்ரீசபாநாயகர்திருவனந்தல் காலே சந்திக் கட்டளை ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ சி-கந்தசுவாமிமுதலியாரவர்களிடத்திலும் இப்புத்தகம், அணை-10-ஆகவும், வசலுபுராணம், ரூபா-1-அணை-4 ஆகவும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். தபால்முன்னிலையில் அழைத்துக் கொள்வோர் தபாற்கூலியுடன் மனியார்டர் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இங்ஙனம்,
 கர். குரானகந்தரஜயர்.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கந	சரித திரம்.	கக	பராற	பவராற
அ	கள	உ	வுண்ணை	வுன்னில்
கச	சச	ந	வானிர	வெந்நிர
ந௦	நுக	ச	தமர்	தமாக
நெ	நுநு	க	கண்ணிறைநது	கண்ணிமைத்துக்
ச௦	உக	ந	கொண்டு	சேடு
சஉ	உக	உ	மெழுந	நலிந
சக	நுக	ந	தன்ன	ரன்ன
சஅ	நுக	ந	சொல்லி	சொல்லின
நுஉ	எக	ச	பொற	பொர்க
நுக	குக	ந	வே, றே	வென, றே
கந	கநந	ந	றேன்றி	றுவன்றி
எந	சச	உ	வேதை	மேதை
எச	உ௦	உ	திராங்	துநங்
அக	க	ச	லிருக்கு	லிரிக்கு
நெ	ந	க	களை	களு
கநு	ந௦	ந	வண்ணஞ்	வநநரு
ககந	கஉநு	க	மகிழ்நது	மகிழ்ந்தே
கஉஉ	கள௦	ச	துற்றுச்	துத்தி
கஉஅ	உ௦ந	ந	து,	துங்,
கந௦	உகக	க	ளாறு	ளேழு
கநஎ	உசநு	க	குல்லிநே	குலாலனே
கநஅ	உநுக	ச	றதே.	றவே.

இப்பரிசோதன பத்திரத்துட் குறிக்கப்படுவன, இப்புராணத்
தை அச்சிட்டு, பிழைகளைத் திருத்தி எளிற் காணப்பட்டன.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூவப்புரணம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

சுழுவளத்தந்தககுளிர்விண்வளத்திறை
கவளத்தந்தக்கரணமிருத்திய
பவளத்தந்தப்படிவநிகர்தொளிர்
தவளத்தந்தத்தலைவனைவாழ்த்துவாம்.

(1)

நச்சிற்றுத்தநயனக்குவிழுலைப்
பொச்சிற்றுத்தநுசுப்பினர்ப்போற்றிவாய
ம்ச்சிற்றுத்தவிரகலிககர்ங்கொலோ
வச்சிற்றுத்தவழுகளடிகளே.

(2)

திரிபுராரந்தகநாதர்.

நீர்கொண்டசடையொடுநம்பெருங்காமத்தழ
லவிப்பநிற்கின்றனைக், கூர்கொண்டகன்னமழுமா
னாண்மையும்பெண்மையுமாயகூற்றிற்கேற்பச், சீர்
கொண்டவலனிடங்கொணையகளைப்புகலியிறைச்செ
ந்தமிழ்ப்பூந், தார்கொண்டதிருவிற்கோலப்பெருமா
ன்றனையிதயத்தவிசின்வைப்பாம்.

(3)

திருப்புராந்தசநாயகி.
(சுஷி) பைத்தசி றுமணியரவந்தாழ்ந்து மதிகவர்கின்ற
பரிசுதென்ன, மெய்த்துவிரும்புகழ்த்திருவிற்கோல
நாயகன்மகிழ விற்கோலத்தை, யொத்தநறுநுதலி
டைப்பொற்சுட்டியின் கீழ்வெண்டிலக மொளிரத்தீ
ட்டி, வைத்தருளுமெழி லுடைப் * பையரவல்குலம்
மைபதம்வணககஞ்செய்வாம். (உ)

சபாநாதர்.

சீர்கொண்டமலைமாதின் திருநுதல்கண்டராப்ப
வைவெண்டிங்கணீகதி, யார்கொண்டசடையரவமல்
குலைக்கண்டடற்கையுழைப்பகையயர்த்து, நோகொ
ண்டவுழைவிழிகண்டருகுறுமெய்ப் புலிப்பகைநீத
தீருப்பரின்றே, யேர்கொண்டதனித்தில்லைந்தம்பு
ரியெம்பெருமானையிறைஞ்சல்செய்வாம். (ங)

சிவகாமியம்மை.

(சுஷி) வன்னிகரம்வளர்வுறநற்புணியிலவருவார்க்கு
(சுஷி) ச்சுவர்க்கமீந்து, பன்னுதுதன்மதியடியார் புரிபூங்
கொண்டெழிற்கனிமெல்லிதழியாரப், பொன்னனு
குமலரவைசேர்ந்திசைகொளரிமறையோதி புரிந்து
(சுஷி) தாழ்த், தன்னையிடத்திருத்துபரம்பொருளைநீகரு
மையம்மைசரணிற்றாழ்வாம். (ச)

விநாயகக்கடவுள்.

கற்றைநெடுஞ்சடாமவுலிப்பிறையுமொருதன்
கோடுங்கரத்திற்சேர்த்தி, மற்றைநிறைமதியாக்கிம

* பையரவல்குலம்மை என்பதும் தேவிதிருநாமம்.

பாயிரம்.

ஹனிகந்துவல்லபைதன்வடிவுபூத்த, நெற்றிகர்த்த
மையன்றி யழகொழுநுகிருமுகத்தை நிகர்ப்பனேய
ம், பெற்றமழகளிற்றைமனச்சேவகத்தினி ஹனியிட
ப்பிற்றிநீர்ப்பாம். (டு)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

நான்குமுகன்றொழுமைந்துமுகனீன்றவாறுமு
கநாதன்றன்னை, வான்குலவுமொருகடவுள்யானையி
ன்பாகனைப்புனத்துவடிவுகூர்ந்த, மான்குறுகவேங்
கையுருவெடுத்தானை யசுரர்குலமாய்த்துப்பேய்கட்,
கூன்குருதியொடுமளவிப்புதுவிருந்திட்டானை நம
துளத்துள்ளவைப்பாம். (சு)

திருநந்திதேவர்-வேறு.

பாக்குலங்கள்பழிச்சுமைநெஞ்சமும்
வாக்குமங்கைவடிவுநிகர்த்தொளி
தேக்கும்வெள்ளிச்சிலம்புடனெம்மையுங்
காக்குநந்திகழொழுதேத்துவாம். (எ)

காளைக்காலம்மையார்.

கிடந்துகண்களிற்கேட்குமவன்புக
லடைந்தகைகொடுயிர்ப்பவனத்தன்வாழ்
வடந்தயங்குவனத்திற்றலையினு
னடந்தவம்மைபதமலர்நண்ணுவாம். (அ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

அங்கமானதணங்கினுமேம்படு
மங்கையாகப்படைத்துமகளைஎப்

திருக்கூவப்புராணம்.

பங்கயாதனன்வெள்குறப்பார்த்தருள்
பொங்குஞானசம்பந்தனைப்போற்றுவாம் (கூ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

மருக்குலாவுமறைவனத்தொன்றிய
திருக்கபாடந்திறந்தசொல்வேந்தனை
யருட்குலாவுமறிவினைமூடிய
விருட்கபாடந்திறக்கவுமேத்துவாம். (க௦)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கன்றுகாமங்கழன்றிலர்தம்முரு
வென்றுமோர்வரிதென்றிருப்போன்றனை
யனறுதூதுவனாகவரிவைபார்
சென்றுவாவென்றதீரனைவாழ்த்துவாம். (க௧)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

இன்பமாணிக்கவாசகனென்னுமோர்
மன்பெரும்பெயரியாரும்வழங்குறத்
தன்பெயர்க்கொடையோடுதீர்த்தபே
ரன்பன்றன்னையகத்துளிருத்துவாம். (க௨)

அவையடக்கம் - வேறு.

மூதறிவாளருமறிவின்மூகரு
மோதுநுநடுநிலையோருஞ்சொற்பொருட்
உதுரைப்பதற்கொருசெயலுங்கண்டிலே
னாதலினென்கவிக்கழிவின்றருமால். (க௩)

நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

௩

நூல்வந்தவழி - வேறு.

காவிநேர்விழிமங்கைபங்கினனிசைக்காந்த
மேவுமாசனற்குமாரசங்கீதையிலனிரித்த
தாவில்காளிகாகாண்டமென்கடற்புகழ்தன்னிற்
கூவநீரமையுட்கொண்டியான்கூறுவன்றமிழால். ()

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - ௪௬.

நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

சீதவம்புலாமலர்க்கொடிநானிலந்திகழும்
பாதவமபுதலாஜியவளமெலாம்பயின்ற
தாதவம்பனிமழையொலிக்குடைந்திடாதமர்ந்து
மாதவம்புரிவேர்க்கிடநைமிசவனமே. (சு)

பொன்னுலாமலர்க்கற்பகாடவிநிழம்போக
மின்னலாமெனவெறுத்திநதவனத்திடையின்ப
மன்னயான்புகவருளெனவீசனைமகவா [போர்
னுன்னிவேண்டுவனெனிலதன்சிறப்பெவருரைப்

வந்ததேயுணவாகிமற்றாணுணமறுத்துச்
சந்தயோகிகள்போன்றுபோகிகளுறத்தமது
புந்திபோம்விரிவொடுக்கியேபொறிப்பணமடக்கு
முந்துபோகிகள்போன்றியோகிகளுறுமுதிர்கான்.

எலியும்பாம்புமங்கதமும்ஞ்ஞையுமிளமயிலு
நலியுங்கோம்பியுமொருத்தலுமடங்கலு * நலியும்
புலியுந்தாம்பெறுபகையொரீஇப்புணரும்வ்வனத்தி
மெலியும்பாவமுமறமுமேபகையன்றிவிரவா. [ன்

ஆதிமாலயன்மனத்தெழுமகந்தையையடக்க
மீதுலாமழன்மயநெடுத்தம்பயிக்குயர்ந்த
சோதிமாமரமுகிலதிற்குழ்தருதுமந்
தீதிலாவகிமணிசிதறியபொறிச்சிவனும். (ரு)

கரணநான்கையுங்கடந்தமுக்கட்பெருங்கடவுள்
சரணவாரிசம்பற்றெனவடைந்ததாபதர்க்குத்
தருணவேள்வியிற்பகைஞர்சாதித்திடப்படாத
வரணமாயதுநலந்தருநைமிசாரணியம். (சு)

பேரசோகமேயெனக்கொடுபிண்டிவின்மதவேள்
வீரவாளியாய்மலாந்துதுன்பங்களைவிளைத்த
கோரபாவமற்றப்பெயர்மெய்ப்பெறக்குளிர்த்து
வாரமாதவர்சோகநீத்திடமலர்வழங்கும். (எ)

அருந்தவம்பயின்றைம்புலக்குறும்பிணையடர்த்துத்
திருந்துநன்முனிவரர்வனத்தொருதனித்திகிரி
மரந்தயங்குவெண்குடைநிகர்மதிதனாதும்பர் [கும்
பொருந்துகின்றுழிக் காம்பெனும்பெயரினைப்புதுக

வேறு.

நெட்டிலைகொண்டுநிமிஃந்தெழுதாழை
கிட்டியிணைந்துறுகின்றனதோகைப்
புட்டனையொக்குமிசைக்கதிர்ப்பேஃது
நட்டிவற்செவ்வயினம்பியையொக்கும். (௭)

எரிபுனாகின்றவிளந்தளிர்மாவி
னருகுறநீனிமமார்தருபுனனை
மருவுதல்செஞ்சடைவள்ளன்மருங்கு
தருமம்வளர்ப்பவடங்குதலொக்கும். (௧௦)

ஒன்றினொடொன்றிழையொண்கழைதம்மில
வன்றழல்வந்துவளர்ந்தெழமீது
சென்றமர்மந்திகிடுக்கிடவிண்ணின்
மன்றனெடுத்தருவின்மிசைவாவும். (௧௧)

பாசிலைகொண்டுயர்பாதவமென்பு
மாசறுமையர்மருங்கினுஞத்தல்
கேசவனன்புகிடைத்தவர்மீது
வீசறுமொய்ம்மலர்மாரியின்மேவும். (௧௨)

வேறு.

இத்தகைநலம்பெற்றுள்ள வெழிறருவனத்தின்
மேய, மெய்த்தவர்புலன்களைந்தும் விரவுறுமனமு
மீட்டு, முத்தலையெஃகமேந்து முதற்பெருங்கடவு
டன்பா, ஓய்த்தவருலகவாழ்வை யொருபொருளா
கக்கொள்ளார். (௧௩)

உலகினர் செல்வநந்தனுரைப்பொருளிரண்டுங்
கோட, விலகுவிண்மதியங்காட்டவென்றுமோத
கைத்தாய்ச்சேறல், விலகுதஞ்செல்வமெங்கள்விழு
ப்பொருளாயவண்ண, லலகிலசெஞ்சோதிப்பின்ன
லணிமதிபுணர்த்தவாழ்வார். (கச)

அன்புகொண்டருஞ்சிவத்தோடயர்ந்தனுப
வித்திருக்கு, மின்பமுமுத்தியன்மென்றிகந்துறந்
துடையமேலோர், துன்பமிக்கெய்தியின்னிற்றொ
லைந்துபோஞ்சிற்றின்பத்திற், றன்பரிவறத்துறதத
ல்சாற்றவேண்டுவதுமுண்டோ. (கரு)

சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ச்சிறுநுதற்கரிய
கூந்தல், வேயமர்வலயப்பொற்றோள்வெற்புறழ்கு
வவுக்கொங்கை, யாயிழைமகளிர்நேயத்தணையினும
வரையின்ற, தாயெனக்கருதுநீரார்தபனியமோட்டி
ற்காண்பார். (கசு)

பற்றிகலிலாதஞானப்பண்பினர்நட்டார்ப்பே
ண, மற்றவாச்செறுக்கவுன்னுவல்லமெய்த்தவத்தி
ன்மேலோர், முற்றுறுமின்பதுன்பமுன்புளதொட
ர்புடற்கென், றற்றமின்மகிழ்ச்சிவாட்டமகன்றநற்
றுணிவின்மிக்கார். (கஎ)

கண்டுகைக்கலனுநீற்றுக்களபமும்பொவிந்தயா
க்கை, * மண்டிதர்சுமலக்கற்றைமவுளியர்நிறைந்த

தெண்ணீர்க்கு, குண்டுகை தண்டுதாங்குகையினர்குன்
றவில்லி, புண்டரீகத்தாட்கன்புபொருந்தியமனத்த
ர்மாதோ. (௧௮)

கண்புனறுனிப்பநெஞ்சங்கரைந்துகமயிர் பொ
டிப்பத், தண்புனறரித்தவேணித்தம்பிரான்பூசை
செய்வார், பண்பயின்மறைகணுகின்பயத்தவாம
ஞ்செழுத்து, நண்புடன்பகருகின்றநாவர்முக்குற்
றந்தீர்ந்தார். (௧௯)

வேதன்மாறமையுமன்னூர்வியன்பதந்தமையுங்
கொள்ளா, ராதிநாயகனெம்மீசனருளினாலவர்தஞ்
செய்கை, யாதுமோர்திரணந்தன்னையியற்றிடநிறு
வவல்லா, ரோதுறுதுதிநிந்தைக்கணுவகையும்வெ
றுப்புமில்லார். (௨௦)

ஆதரவின்சொற்றாய்மையருணெறியொழுக்க
மெய்ம்மை, மேதகவுடையர்திமைவிரகம்பொயயா
சைகோபங், காதரவிலர்வேதாந்தக்கருத்துணர்பொ
ரியர்செம்பொற், பூதரவில்லிதானம்புகுந்திறைஞசு
தற்குநேயர். (௨௧)

வேறு.

இப்பெருமுனிவர்தம்முண்முன்பொருநாளிரு
ந்தவக்காசிபன்வசிட்டன், ஹப்புறம்சடிலக்கெளத
மன்பாரத்துவசன்கண்ணுவன்சவுனகனே, மெய்ப்
புலத்தியன்ற சனகனாரதன் வான்மீகன்சாதாதபலு

தி,யொப்பிலரநேகர் குழுமியவ்வனத்தினொருபுடை
வந்துவீற்றிருந்தார். (உஉ)

இருந்தவர்சனனசாகரங்கடத்தற்கிணையறும்
பரசிவகதியிற், பொருந்தினர்க்கன்றியரிதெனத்தம்
துபுந்திகொண்டனைவருமதுதான், வருந்திமுயல்
வதெந்நெறியென்னுமற்றதையாய்ந்தனருசாவ, வ
ருந்ததிகொழுநன்முதுககுழைவதனாலடிகள்கேண
மினகளென்றழைவான். (உங)

வேறு.

எவ்வகைப்பொருள்களுமீயவல்லது
செவ்வியதவமதேதெரியின்வேறிலை
யிவ்வுலகினிலஃதியற்றுகின்றதே
யுவ்வுடலெடுத்தபேருறுதியென்பவே. (உச)

தவத்தினிலமர்புரிசமனைவெல்லலாந்
தவத்தினிலெழுகடறமையுமுண்ணலாந்
தவத்தினில்வடவரைகளைந்துதாங்கலாந்
தவத்தினிலனலமுந்தரிக்கலாகுமே. (உரு)

நன்றிகொடவத்திலைம்பூதநல்கவுந்
துன்றியவுயிர்த்தொகைதோற்றுவிப்பவு
† மன்றியவுலகுயிரடவுநண்ணினர்க்
கொன்றருன்புரியவுமொருங்கினெய்துமால். (உசு)

அண்டமும்பொருள்களும்டங்குபேருருக் .
கொண்டிடவனுனெனக்குறுகவாழ்புனல்

† அனாதல் - பகைத்தல்.

விண் டலன் மிசைச்செலவிளி விலா துற
வெரண் டவமன் றியா துதவவல்லதே. (௨௭)

பொன்றணி மார்பகப்பு னிதனா தியை
நின் றுழி தவத்தினு னினைந்தழைத்திட
லன்றியும வர்க்கரிதாய வெள்ளியங்
குன்றி றைசா ணமுங்குறு கலாகுமால். (௨௮)

ஆதலினொப்பு யர்வகன் றுதன்னைநேர்
மாதவமேசெ யும்வழக்கமா மென
வோதினன் வசிட்டனங் குணர்த்தநின்றசா
தாதப னினை யனசாற்றன்மேயினுன். (௨௯)

வேறு.

தருமமேயிணையி ல்பொருடனாயிடைத்தகைசா
லொருமையின்பிணையுதவி விண்ணுலகினு முடனபோ
யருமையின்பமுய்த்தந்தகற்செறுமெனி லறமே
யிருமையுந்துணையாகுவதன் றிமற்றில்லை. (௩௦)

புகழுங்கல்வியுஞ்செல்வமும்வீர மும்பொலிவு
மகிழுங்கோலமுமொழுக்கமும் விழுப்பமுமவழங்கி
யிகழும்பாவமும்பழியுநீத்தா னுமையிடத்திற்
யிகழும்பூதனாயவாருள்செய்யவுஞ்செய்யும். (௩௧)

ஏற்றின்மேல்வருமெந்தைதன்னெழி லுருவறமா
மாற்றிலன்னதேயாற்றுகவென்றவனறைய
நீற்றின்மேனியிற்கண் டுகைமாலைகணிரம்ப
வீற்றிருந்திடுங்கவுதமனினை யனவினம்பும். (௩௨.)

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

மனைகடோறுமுற்றிரந்திகுபாவிபுண்மகிழ
வனகமால்விடையூர்ந்துவந்தெளிதினிலருளக்
கனைகருங்கடலுலகினிற்செய்வதுகருதின்
வினைகடர்ந்திடுதானமேயன்றிவேறுளதோ. (௩௩)

அரியவாகியகலைகள்யாவையும்பயிலறிஞர்
பெரியமாதவருயர்தருகுலத்திடைப்பிறந்தோ
ருரியதானியைப்புகழ்ந்தனருறுவரவ்வளவோ
தரியலாகருமுறவுசெய்தவன்புடைசார்வார். ()

சூழ்மவான்முகிலெனப்பயன்றுக்குறா தளிப்போன்
பாழிமாபுகழ்ப்படலைபோப்பரந்திடுமுலகீ
ரோழுமாமயன்மான்முதலிமையவர்தயிற்றும்
வாழுமேமபதமனையெனவாக்குறமலைவார். (௩௫)

இகத்தினன்கொடைப்பெருமையையறிந்து
ளோரிலென்,றகத்தினுமமுமுரைசெயாரவாரிதா
கத், தொகுத்தவோர்பொருணல்குவொன்பதென்
றுணிந்து, மிகுத்தவானியுங்கொழுப்பரால்வேண்டு
முன்விரும்பி. (௩௬)

புவிபிளின்கொடையில்லவன்றோற்றத்தின் பொ
லிவு, கவிர்மலர்ந்திடற்கொப்பெனக்கழறுவரதனா,
லவிர்பெரும்புகழ்க் கொடையதேயதிகமென்றறை
ந்தான், சவிதருஞ்சடைக்கொளதமன்காசிபன்சாற்
றும். (௩௭)

உவமந்தீர்நதிடுவாய்மையொன்றேயுறினுலகிற [ப
றவமுநதானமுமொருங்குறச் செய்தலிற்றலையாய
பவமகன் லுநான்மறைமுடிவாகியபரம
சிவனரும்பதமபெறுமபடியுயர்த்ததிடுநதெரியின். ()
இரவிவாண்மதிபுதித்தொடுங்குதலொலியியங்கல
பரவைதானிகவா துறல்பயோதரம்பொழிதல்
கருவினுடுவந்தமாதல்பின்றோற்றுதலகாயத
தருவமாமுயிரிற்றகுதல்வாய்மையினனனோ. (௩௬)

மன்னனாகியிவ்வுலகெலாம்புரந்திடவரினு, ப்
னனனாநுழந்துடலம்விட்டிறந்திடவரினும், ப்
னுமவாய்மையிற்பிறழ்ந்திடாதொழிகனிப்பவம்போ
ய், மின்னுலாஞ்சடையெயம்பிராணபதம்புகவேண்
டின். (௪௦)

என்றுகாசிபமுனி வரன் வாய்மையினியல்பை
யொன்றவேவிரித்தருந்தவர்தங்களோடுபாப
வன்றுசார்ந்து நும்பரத்துவசப்பெயரறிஞன்
குன்றுபோலுயர்குணத்தினீர்கேண்மெனககூறும்.
விண்ணுளோர்தமக்கவியுணமகிழ்தரவிளைத்து
மண்ணினாருயிர்க்கெழிலிகொண்டுணவினைவழங்கி
யெண்ணிலெவ்வுலகிற்குமின்பீந்துநற்றானம
புண்ணியந்தவமவளர்த்தலான்யாகமேபொருளாம
வேறு.

இரதிகொண்கனெழிலுருவட்டவன்
பெரிது முண்மகிழ்பெற்றிடச்செய்வது

சுருதிசொன்மகமென்றவன்சொற்றிடக்
கருதிமற்றொன்றுகண்ணுவன்கூறுவான். ()

இல்லொழுக்கமியைந்துபிதிர்க்கட
னெல்லும்வண்ணமுஞற்றிமரபுளார்
செல்லும்வானிரயத்துயர்சிந்துவான்
வலலமக்கட்பெற்றகிணைமற்றிலை. (சச)

மெத்துகின்றவிழுமியசீர்த்தியோ
டெய்த்தலின்றியிருமையின்புந்தரும்
புத்திரம்பெறும்புண்ணியவாழ்க்கைதா
னத்தவத்தினுமாற்றச்சிறந்ததே. (சரு)

என்றுநன்மகப்பேற்றையினிதென
கன்றுநற்றவககண்ணுவன்சொற்றிடக்
கொன்றையஞ்சடைக்கூத்தனைப்போற்றியே
ரொன்றுமெய்த்துருவாசனுரைசெயவான். ()

உறவுதந்தைதாயொண்டொடிமாதரார்
சிறுவர்வண்புவிசெல்வம்பெரும்புகழ்
பிறவினும்படுமாசைபிரிந்தமெய்த்
துறவினல்லதுதுன்பமகலுமோ. (சஎ)

வேறு.

ஈட்டுறுங்காலையினேமஞ்செய்வுழிக்
கூட்டலிற்றுயரினைக்குறுகுஞ்சுற்றமும்
வாட்டிடும்பகைஞராம்வகைசெய்வித்தலின்
வேட்டிடும்வெறுக்கையைவெறுக்கையின்பமே. ()

கொடுங்கனன்மதுவிடங்குறுகினுண்டிடிற்
சுடுங்கருத்தழித்திடுந்தொலைவுசெய்யுமாற
கடுந்துயர்க்காமமோகருதினன்னசெய
திடும்பினுந்தொடர்ந்துவெந்நிரயத்திட்டிடும். ()

ஆதலிற்பெண்மயக்காதிநீங்கியே
தீதறத்துறந்திடுமரியசெய்கையே
மேதகக்கதியினில்விடுமென்றோதினான்
மாதவத்துயர்துருவாசமாமுனி. (௫௦)

இனையனவீற்றுவிற்றியம்பிமாதவர்
வினையறுநன்னெறிதெரியும்வேலையி
னனையவர்தவமுருவாகிரண்ணல்போற்
றுனியிறவாயிடைசஞ்சுதன்றோன்றினான். (௫௧)

கண்டிகைவடமுரங்கவினநீற்றொளிர்
புண்டரதுதன்மிசைப்பொலியவங்கையிற்
றண்டொடுகமண்டலந்தாங்கிவந்திட
வண்டவர்ஞ்சுதனல்வரவுகண்டனர். (௫௨)

பொருக்கெனவெதுர்கொடுபோற்றிக்கொண்டுசென்
றுருக்கிளராதனமுதவியையனீ
யிருக்கெனவாயிடையிருத்திமாதவு
ரருக்கியமுதலனவளித்துக்கூறுவார். (௫௩)

அய்யமெய்க்கதிபெறுஞ்சூழ்ச்சியாய்ந்தியா
மையமுற்றிருந்துழியடிசில்வேட்கையான்

மையலுற்றமுங்குவோர்மாட்டுமூரல்கொண்
டொய்யெனத்தரவருபவரினுற்றனை. (௫௪)

தொல்லையம்புராணநூற்றொகுதியாவையும்
வல்லநன்முனிவநின்வரவினுய்ந்தன
நல்லவர்தாம்பெறுநலத்தகல்வியுஞ்
செல்வமும்யாவருஞ்சிறப்பிற்பெற்றவாம். (௫௫)

வாதராயணமுனிவரையொத்தமெய்ப்
போதநாயகவருட்பொழியுஞ்செம்முகச்
சூதமாதவவினைத்தொடர்புபோய்ச்சிவன்
பாததாமரைபெறும்பரிசுகூறென்றார். (௫௬)

வேறு.

என்றலுமுவகைநெஞ்சத்தெழுந்திடச்சூதனீர்
வே, ரென்றொருபொருளுமுன்னுதுலப்புறமுத்தி
யெய்தக், கன்றினீரதனும்பாற்கண்ணுதலருள்ப
திந்த, தின்னுமையடைந்தியானுமுய்ந்தனனென்று
சொல்வான். (௫௭)

அரியதாம்விச்சைமூவாறவைமறைநான்காற
ங்கங், கருமஞானங்கள்சொன்னான்மிருதிகாந்தருவ
மவின்னூல், பாதம்வாகடம்புராணம்பகருநன்னி
யாயமென்ன, விரிதருமிவற்றுட்சீர்சால்புராணமே
மேலதாகும். (௫௮)

பன்னுமப்புரார்ணமீரொன்பானெனும்பாகுபா
ட்டான், முன்னுறுதலைமைக்கேற்பமுக்கணெம்பி

ராற்கீகாரந்து, சென்னிகர்ப்பவற்குநான்குதிசைமுகங்கிரண்டுசெங்கேழ், துன்னுறுந் கனலியென்பேர்ச்சுடர்களுக்கொவ்வொன்றாமே. (௫௯)

அனையவற்றதிகமெந்தையமலமாக்கதையினாந்து, நனிசிறப்பவற்றுட்காந்தமதனிணுணலத்ததம்மா, தனிவருசனற்குமாரசங்கிதையதனுட்சால, வினியதுகாளிகாண்டமென்பர்மூதறிவின்மேலோர்.

அன்னதில்வியாதனெங்கோனருளிற்றற்றமியேன்கேடபத், தன்னிகரிலாதமுத்திசார்ந்திடற்கேதுதன்னை, முன்னமங்குரைத்தானன்னொன்மொழிந்தவாறுமக்கியானும், பன்னுவனுடம்பெடுத்தபயன்பெறுமுனிவிரகேண்மின். (௬௧)

இச்சிதைப்பவங்கணீங்கியிணையிலாமுத்தியெய்தன், மெய்ச்சிவஞானத்தன்றிவேறுளகருமத்தாகா, தச்சிவஞானம்பெற்றோரயனதுகற்பவீற்றிற், சச்சிதானந்தமுத்திசார்குவொன்பமாதோ. (௬௨)

பிறைமுடிக்கின்றமுக்கட்பிரான்றிருத்தலங்கடம்மி, லறமுடிப்பவர்த்துரந்தோரறிந்துமஞ்ஞானபாவத், துறைமுடிக்கிற்போரோணுந்துரிசெலாமெனினின்றும், மறைமுடிக்கரியஞானமன்னிமெய்க்கதியிற்சேர்வார். (௬௩)

† கனலியென்பேர்ச்சுடர்கள்-அக்கினி, சூரியன்என்பவர்.

வலியுதமலமெயஞ்ஞானமருவிடவேண்டிற்சார
ந், புலியுதமத்தாளபோற்றப்பொதுநடம்புரிவோ
ன்றானங், கலியுதமதனிற்சாலக்கசிந்துறவேண்டும்
பாமபி, நெலியுதனைமிசப்பேரிருந்தவவனத்தீரென்
றன். (௬௪)

சூதமாமுனிவனின்னசொற்றிடவுவகைபூத்து
க, தீதிலாமுனிவமுத்திசிவனிடமளிக்குமென்றாய்,
வாதராயணன்மலர்த்தாண்மருவுமானுக்கர்தம்மு,
ளோதியாலுயர்ந்தோய்சொல்உதொன்றுளதென்று
சொலவார. (௬௫)

தண்ணிலாமலர்ந்தவேணித்தாணுவுமுமையுந்
தங்கள், கண்ணுலாமக்களோடுகயிலேபோலிருப்ப
தாகி, யெண்ணிலாவமரர்வேள்வியிறையயன்முரா
ரியெனறு, முண்ணிலாவுவகையோடுமுவர்த்தொ
ழுதமர்வதாகி. (௬௬)

அளப்பருமனந்தகோடியமலமெய்த்தலங்கடோ
றுங், கொளப்படுபயன்கண்முற்றுமெள்தினிற்கொ
டுப்பதேயாய்த், தளப்பதுமத்துமேலோனந்தினுந்
நதாதாகி, யுளப்படுபோகமுத்தியொருங்குந்வுதவு
ஞ்சோத்தாய். (௬௭)

கங்கையாடிகளின்மிக்ககாமருபுனிததீர்த்தந், த
ங்குவதாகியுன்னிற்சாற்றிடிவ்வினவிற்கெழ்ப்,
பங்கயன்மாயோனெம்மான்பதந்தரவல்லதாகி, யி
ங்கொருதலத்தையையியம்புதியெங்கட்கென்றார்.

என்றவருரைத்தலோடுமெழுந்தபேருவகைபொங்கக், குன்றவிற்கோலத்தெம்மாநககுவரங்கருதியுள்ளங், கன்றுளுமன்னைநெஞ்சிற்கரைந்துகமயிர் பொடிப்ப, மென்றுளிவிழியருமபவிதிர்விதிரத்தினை யசொல்வான். (கக)

அருந்தவமுனிகணீவிரறைந்தனமுழுதும்பெற்ற, பெருந்தலமுளதொன்றம்மவதனதுபெருமை தன்னைப், பரந்திடுமுகங்கள்கோடிபஃறலையாவப்புத்தே, ளிருந்துரைப்பினுமடங்காதுயான்சிறிதறிநத சொல்கேன். (எ0)

நைமிசாரணியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-அக.

திருத்தலச்சருக்கம்.

நாட்டுச்சிறப்பு.

பண்டிளமுத்தலைபறியமெய்க்கதி
கண்டிடவனைவருங்கனகமேருக்கோ
தண்டமண்டிதருறுதலத்தைச்சுழ்தரு
தொண்டைநன்னாட்டணிதொகுத்துக்கூறுவாம்
* கூடுவாரும் என்னும் வடமொழி - கூவரம் எனத்
தற்பவமாயிற்று.

‡ கோதண்டமண்டிதர்-விழ்கோலநாதர்.

வேறு.

வாய்த்தகார்புனற்சாடியின்வெண்படாம்வயங்கத
தோய்த்துவான்மகன்கருமைகூர்துகில்தானிரித்துப்
போர்த்ததாமெனமிளிர்தருதவளவண்புயல்க
னீத்தவாரிதிபடிந்துகார்நிறமொடுபரந்த. (உ)

விண்ணுலாவியபுழைக்கைபோன்முகிவினமேவிக.
கண்ணுலாவியசூல்வளைரித்திலங்கனாயிற
றண்ணுலாவியவலையெறிசலதிரீர்முகந்து
மண்ணுலாவியமதகரிபோன்மெனவந்த. (ங)

வேறு.

சினதுரத்திருத்தென்கயிலாயம்வா
மெந்தைதனமுடிக்கீர்ப்புனலாட்டல்போ
னந்தியமபெருநாகச்சிகரிமேல்
வந்துநின்னுமழைமுகில்பெய்தவே. (ச)

கோடுகொண்டயர்குன்றிஹுநின்னுநீர்
மாடுதுன்றுமணியொடிழிந்திட
லாடுமங்கதமண்ணன்முடியைவிட்
டோடுகின்றவியல்பினையொத்ததே. (ரு)

கடியமன்னர்கவர்ந்துகொண்டேகியே
விடின்விரைந்துதம்வீழ்நகர்செல்பவர்
படியதென்னப்பயோதரம்பெய்புன
னெடியமைக்கடனேடிநடந்ததே. (சு)

காரடைந்துகாராவினமுதினைச்
சீரடைந்தசிலம்பிற்பொழிதலு
மேரடைந்தபாலாறென்றொருபெரும்
பேரடைந்துபுவியிற்பெயர்ந்ததே. (எ)

மெலியர்மேவும்வியன்சிறைநீக்குபு
வலியர்வந்துமீட்டேகுதன்மானவே
யொலிகொணீத்தமொண்கோடுடைத்தொல்லையிற்
பொலியும்வாவிநன்னீர்கொடுபோகுமால். (அ)

வானமேயவலிகெழுகோளரா
வானவீரங்கதிரொன்னவங்காந்திடக
கானமோடிககடுந்திளையாடெடுத்த
தேனமாமருப்பெற்றுமநீத்தமே. (க)

சுலவிருமபுனற்றொண்டைநன்னாட்டினி
னிலவளங்கணிரபபுவதன்றியும்
புலனிலங்குபுதுமணியாதிய
மலைவளங்களுந்தந்திடவந்ததே. (க0)

குங்குமங்கலந்தோர்புறங்கூர்ஞ்சுனை
தங்கிநின்றறுந்தாதனைந்தோர்புறம்
பொங்குதன்புனல்போதுவதொண்மலை
மங்கைபாதிமணந்தவர்ப்போன்றதே. (கக)

வில்லிருந்திளாவினனாண்குறுக்கிடு
வல்லியொண்கணைசெவ்விதின்வந்ததா

எல்லிநன் முகையாக்கொடுவேலையோ
டொல்லும்வெஞ்சமர்க்குற்றிடல்போன்றதே. ()

பெண்ணைசாய்த் துப்பெருகிக்கானேரியி
னண்ணியோதிமநன்குறவைகைசேர்ந்
தெண்ணுகம்பையியைந்துமணித்திரண்
மண்ணியேகும்வளங்கெழுபாலியே. (கந)

வேறு.

சிலம்படிமருவிச்சந்தத்திலகமுன்னெற்றியிட்
டுப், பொலங்கொடியிடைசூழ்காஞ்சிபொருந்திமெ
ன்னகின்மேலார, மிலங்குறவனாகைசேர்ந்திரத்
தினப்பணிதாங்காவுத், பலம்பயிலளகமோடும்பா
லியாமடந்தைபோந்தாள். (கச)

சேட்டிளவானைதாக்கத்தெங்கிளநீர்மார்த்தாண்
டன், பூட்டுவெம்பரித்தேர்காறும்விசையினிற்போ
தத்தெண்ணீர், வேட்டவணிநுந்தபாகன்வினாவி
னிற்பற்றியுண்ணு, மூட்டுமூழெங்குற்றாறுமனைவர்
க்குமூட்டிடாதோ. (கரு)

துருக்கமுநறியசந்துஞ்சுடர்கெழுமணியுமுத்
து, மருக்கிளர்மலருந்தாங்கிமதமுமிழ்கரிமேற்கொ
ண்டு, பெருக்கமுற்றளவின்மாக்கள்பரவப்பேரியா
ற்புவேந்து, பொருக்கெனக்கடலோர்காதமெதிர்பு
ருந்தழைப்பப்போமால். (கக)

நண்ணியபுறத்துமாசோடாடியநரார்க்குமற்றை,
புண்ணிகழ் மனத்தழுக்கு மொருங்குடன் றீரும்வ
ண்ணை, மண்ணுபுமறித்துநண்ணுவகைபுரிந்தமலந
ல்கும், புண்ணியதீர்த்தம்பாலியல்லதுபுவியின்யா
தோ. (௧௭)

தன்னையாதரவிற்கண்டோர்தங்கட்காதனமா
ய்நல்கப், பொன்னிதழ்க்கமலப்போதும்பொருந்தி
யாடுநர்கடாங்க, வந்நிலையளிப்பச்சங்குமடுத்துவந்
துட்கொண்டோர்கள், பன்னகமணிதற்கீயப்பரித்
தொழுகுறுமநீத்தம். (௧௮)

பொய்கையுங்கிடங்குங்காவும்புகுந்துலாம்பா
லிந்ததஞ், செய்களின்மள்ளரார்ப்பச்சிரமொராயி
ரம்பெற்றீசன், வைகுமொண்கயிலைநண்ணிவலம்பு
ரிமுழக்குங்கம்பன், கைகளினிமிரும்பாங்கர்க்கால்
களினிவந்துசெல்லும். (௧௯)

தேஞ்சிலம்பெழுந்தபாலித்தெண்புனல்பரவ
மள்ளர், தாஞ்சிலம்பியமோடார்த்துத்தலைத்தலைக்
குழுமிச்செய்க்க, ணஞ்சிலம்பகடுபூட்டிநல்லெழின்
மாதர்தங்காற், பூஞ்சிலம்பெனச்சால்கீறிப்புடைப
ரந்துழுவாரன்றே. (௨௦)

அந்தகனிவருழந்தியன்னவெம்பகட்டேர்பூட்
டி, யுந்தியங்குரப்பிமள்ளருழும்பணையெகினஞ்சங்

கைத், தந்திடுமண்டமென்னச்சடக்கெனவெடுத்து
வான்போய், நந்தெனவிடுப்பனீழ்வநளிர்மதிதவறி
ற்றொக்கும். (௨௧)

சுரும்பினமிரியல்போகத்தொத்திதழ்க்கமலச்செ
ப்பு, ணிரம்புகட்கைம்மடுத்துநிறையவுண்டெழு
ந்துமள்ளர், வரும்புனறேக்கியான்றவயலுமுதனைந்
தசேறு, பரம்படித்திழுதுசெய்துபறித்தநாறெங்கு
நட்டார். (௨௨)

களைகளைவிப்பமள்ளர்கருதித்தம்மாதர்ப்பாரா
வினையமிாதன்னீர்நுங்கள்விழியிதழ்வதனமோடு
முளரியொண்குமுதநீலமுரணினிற்கின்றவென்ன
வளைகலிததிடவேரோடுமற்றவைகளைதலசெய்வாரா.
வேறு.

முற்றிடுநளிர்மதிமுகத்துழத்திய
ருற்றிடவயலினெம்முறையிற்கண்களான்
மற்றெமையிகவினோர்வருதலென்னென
வெற்றிடுமறிந்திடவெழுந்தசேல்களே. (௨௪)

முண்டகநறைமலர்மொய்த்தபாங்கரி
லொண்டொடிமார்திருவுருவமெண்ணில
கொண்டவைதொறுமரீஇக்குதித்துநின்றென
மண்டுறுபெரும்புனல்வயற்கணிப்பரால். (௨௫)

அலைபுனற்றன்பணையகத்துச்செந்நெலோ
ரிலைபுடைவளைவுறவீர்ப்பகங்கதிர்

நிலைபெறவெழுந்துமேனிமிர்ந்துதோன்றுவ
கொலைமதகரியினங்குசங்கள்போன்றவே. (௨௬)

உண்ணியவந்துறுநாயோடமே
னண்ணியவாளைபாய்நலத்தபண்ணையிற்
பண்ணியபயிர்பெரும்பாளிராட்டுளொ
புண்ணியநதெரிவுறவினைந்தபொற்பினால். (௨௭)

மேனிமிர்பைஞ்சுருள்விரித்தசாலிகள்
பானிறைதருங்குதிர்பழுத்தகண்ணுறீஇக
கூனிரும்பினைக்கரங்கொண்டரிந்தரோ
வானகடுரிஞ்சுபேர்வகுப்பர்மள்ளர்கள். (௨௮)

ஏர்க்குதிர்வாள்கொடேயீர்வர்விக்கிமெய்
வோககவங்கெடுத்துராய்விழ்த்தியெற்றுவர்
சூர்க்கரும்பகட்டினாற்றுவைப்பித்தார்ப்பராற்
போர்க்களம்புகுந்துபோராபுரிநன்மள்ளரோ. (௨௯)

வேறுறும்பலாலநீத்துலவைமேவுழி
மாறரும்பதிகண்மாற்றிறெற்குவா
லாறினொன்றரையருக்கனித்துமற்றவைங்
கூறுநல்லறங்களிற்குலவச்செய்வரால். (௩௦)

வேறு.

பிரிந்தமடவாரளகங்குழைக்காதுவிழியதரம்பி
றங்குழூரல், பொருந்துகளமுலைபாணியுந்திழுந
தாள்களைக்கால்புறந்தாள்வாவி, பரந்திழிசைவல்ம்

வள்ளைகயலாம்பற்றாளமணிபணிலங்கண்ணி, விரிந்த
தமநாகழியலவன்வரால்கமடமிளைஞருளம்விருமப
ககாட்டும், (௩௧)

வானமெழுநிறைமதியந்தண்டகநாட்டரிவை
யர்தம்வதனம்போலா, தூனமுடனலமரவிப்பதும
மாமலர்மலர்ந்தேயொப்பவிங்ஙன், றுனமர்வதென்
னுககென்றமூக்காறுமனத்தடையத்தடத்தவாவித,
தேனவிழுமிதழ்க்கமலச்செழும்போதின்றனதழகை
ச்சிதைக்குமன்றே, (௩௨)

வேறு.

தண்ணம்பாசடைதுன்னுபுசார்ந்துள
கண்ணகன்புனற்காமருபைந்தடம்
வண்ணவொண்குமுதங்கண்மலர்ந்தன
விண்ணின்வந்தெழுமின்றிரள்போன்றவே. ()
வாடுகின்றமருங்குல்வருத்துபூண்
முடுகின்றமுகிண்முலைமாதரார்
பாடுகின்றஞியிறுபரந்தெழ
வாடுகின்றனவம்புயவாவிடே, (௩௩)

வேறு.

வானியம்புனல்குடையுமெல்லியர்மதர்மழைக்
கண், காவியென்றிதழ்குமுதமென்றானனங்கமலப்,
பூவதென்னிருட்குழலினமென்றுபல்பொறிவண், டா
னல்தொன்னுநீர்ந்தனைநூற்பொருக்கெனவாழ்வார்.

கோட்டிரும்புனற்றடத்தினின்மூழ்கியேகுட
ங்கை, காட்டிநின்றிரிந்தோடியவேர்திமங்காண, வே
ட்டிலங்கியகமலமென்றதனிடையிவரப், பேட்டின
ங்கணெஞ்சமுங்குறவனிறையர்பிடிப்பார். (௩௬)

குடைந்துவாவிநீர்படியுமோர்குளிர்மதிமுகத்
தி, யடைந்துதாமரைமுகத்தியையலைக்குமொண்ம
யிலா, மடந்தையோராவலகுலைப்பிடிச்சும்வாரண
ம்போ, னடந்தகோதையமடங்கலாமருங்குலா
ணவியும். (௩௭)

நகரச்சிறப்பு.

இன்னவாகியவளங்கெழுதொண்டைநாடேமந்
தன்னிலாமொளிர்மதாணியாமற்றுளதலங்கண்
மன்னஞாங்கிற்குழ்தரவழுத்தியமணியாக்
கொன்னுலாநடுநாயகமாயதுகூவம். (௩௮)

வம்புமாமதயானைகளிரண்டொருவயிரக்
கம்பமேவுறக்கட்டுமையறங்களைக்காட்டுஞ்
செம்பொன்மாமதிற்காஞ்சிதென்றிக்கினிற்றிகழ
விம்பர்மேயதுதனக்கிணையிலாதவக்கூவம். (௩௯)

தேங்குசோதிமாநவமணிபொன்கொடுசெய்த
வோங்குகோபுரமாடமாளிகையொளிர்வோம்
பாங்குசூழ்மதின்மண்டபந்தெற்றிகள்பலவு
மீங்குவாழ்தருமிந்திரனகொன்னிலங்கும்கூவம். (௪௦)

சோதிபெற்றவொன்பானெனுமணிகளுந்துவன்றி
மேதகப்பெருஞ்செய்குன்றுபற்பலவிளங்கல்
பாதலத்தராவிறைசிரமபரிததபன்மகுடம்
பூதலத்துமேற்புறப்படத்தோன்றுவபோலும். ()

திங்கள்வாணுதலரிவையர்நடுநிலைசெறியத்
துங்கமாகியமரகதச்சிகரிகடோன்றல்
பங்கயாதனப்பொறிபலமார்பகம்பயில
மங்குல்வான்முகடளவுநீண்முராரிகண்மர்னும். ()

தெண்ணிலாவொளிர்மேனிலச்சேக்கையின்மாதர்
நண்ணிராயகர்தங்கலைநெகிழ்த்திடநாணி
மண்ணிவாள்விடுபதுமராகப்பணிமறைத்து
வெண்ணிலாவிருள்பட்டிடநீலணிவிரிபபார் (சக)

தருக்குமங்கலக்கடைத்தலைதொறுமணிதழைப்ப
நிராக்குமொண்கழையரம்பைபூகதயிவைவரிகழ்த
லரக்குமெல்லிதழ்மாதர்தோடொடைகளத்தழகை
யிரக்கும்வண்ணம்வந்தேகடைகாக்குமாறேய்க்கும்

ஒதிமஞ்சினகரத்தயனிறுவியேயுட்போ
யாதியங்கழல்பணிந்துமீண்டிமுனங்கடைந்த
மாதர்நன்னடைவிழைந்துபின்சென்றிடவந்து
போதனங்கதுகண்டிலன்றேடியேபோகும். (சரு)

முன்னனங்கன்மாட்டெய்துபூண்முலையினுட்கண்
மன்னுதலுமங்கர்தங்காதல்கூர்மகளிரானோக்கி [ட

யென்னைநம்மெதிர்தமியளாய்நேர்ந்தவளார்கொ
லென்னவங்கவருடுவர்விழைந்தனொன்று. (ச௬)

மருவுமாடவொழின்மிகுவடிவினைநோக்கிப்
பொருவின்மாரவேடனதுளம்பொருமலேவெளகி
புருவமாயிவர்கண்முனமுற்றிடாதுயாமுன்
னருவமாயதுநன்றெனதேதறியேயகல்வான் (ச௭)

உள்ளமாதரங்கூரவின்சொற்புகன்முதவும்
வள்ளலாகியகூவமாநகருறைமாரந்தர்த் [ப்
தெள்ளுநீர்மைகண்டைந்தருத்தேனுவொண்சிந்து
பள்ளமார்தருகருமுகிலினம்பயப்படுமால். (ச௮)

மோகசாகாங்கடந்துநூற்கணாகண்டமுனிவர்
யாகசாலையினறும்புகைப்படலைகளெழுந்து [ன்
பாகசாதனன்பதம்பெறுபுகம்பொன்மாளிகைப்பா
மேகசாலங்கண்மேருவைச்சூழ்ந்தெனமேவும். ()

தலவிசேடம்.

இனையதாகியகூவமாந்தனிரகரிடத்து, முனிவ்
ர்வானவாகூழ்தரமுப்புரமுடிப்பான், புனிதனேகு
ழிக்கரிமுகன்புகுந்து * கூவரத்தைத், தனியுலாங்
கரத்தொடித்தனன்செலவினைத்தடுத்தான். (௩௦)

* கூவரம் - ஏர்க்கால்; ஏர்க்காலோடு ஆரையும் அச்சை
யும் ஒருங்குசேர்த்து, ஒடித்தனராகலின் ஆனாயொடித்தனா
அச்சையொடித்தனர் எனவும் வரும்.

ஆனகாலையினமார்தந்துயர்கெடவாண்டு
ஞானநாயகன்றிரிபுரம்பொடிபடநகைத்து
வானநாடவர்வாழ்வுபெற்றுய்ந்திடவழங்கிக்
கூனன்மேருவிற்பிடித்தமர்கோலமாய்நின்றான். ()

நின்றவாதிசூவரந்தனையொடித்திடுநிலையா
லன்றுகூவரக்கினரொணும்பிள்ளையோடமரிற்
சென்றதாலுடன் * வயிரவாகாரையார்தேவி [ன்.
யொன்றமேருகோதண்டமண்டிதொனவுறைந்தா
வேறு.

† காங்கெயன்வடுகன்றக்கற்காதி ‡ கூர்மாண்
டன்காரி, யோங்குறுகாலச்செந்தீயுருதநிராடகே
சன், பூங்கமலத்தன்மாயோன்புரந்தரன்முனிவர்ளி
ண்ணோர், தாங்களுமிறைவற்போற்றித்தங்கினர்கூ
வமூதூர். (௫௩)

என்றுமிக் கூவமேயவெந்தைதன்கலைகடம்மி
லொன்றினையாயிரங்கூறிட்டவற்றொன்றதாக
மன்றலங்கயிலைமன்னுமாங்கமர்மற்றுளொருந்
துன்றியதபதுதானந்துன்னுவதற்றேயாகும் (௫௪)

அந்நகரத்தின்வந்தவமார்கணிறைந்துகால்க,
ளிர்நிலவரைப்பிற செர்த்தியிலங்குபேர் வேறுகொ

* வயிரவாகாரை - பயங்கரமானவுருவதையுடையவள்.

† காங்கேயன் எனபது-காங்கெயன் எனக்குறுகின்றது.

‡ கூர்மாண்டன் எனபது-கூர்மாண்டன் என்றயிற்று.

ண்டு, முன்னுறுமுகங்கண்குமுறையினந்தணர்க
ண்மன்னர், தொன்னிதிவணிகர்தூயகுத்திரொன
னவாழ்வார். (௫௫)

அறந்தலைநிற்றலாற்பேரறிவினாகொடையால
னபான், மறந்தருகொலைகளாதிமாற்றலால்வாயமை
ச்சொல்லா, னிறைந்தவிக்கவியுகத்துநிலைத்தசீரககூ
வமுதூர்ச், சிறந்தவேளாளராஜோர்தேவொன்றறி
யலாமால. (௫௬)

தளங்கமழ்கமலவாசச்சதுர்முகன்கற்பவீற்றிற்,
றுளங்கிடவுலகமெல்லாந் தொலைக்கும்பிரளயத்து
ம், வளங்கெழுவிந் கோலத்தெம் வள்ளலூர்க்கிறுதி
யின்றால், விளங்கியகூவநீனாவெளளங்கொண்டக
லுமோதான். (௫௭)

சயிலைகேதாரங்காசிகச்சிதென்மதுரைசோண,
சயிலமாருர்காளத்திடம்பணைத்தில்லையாதி, யிய
லுறுதானந்தோறுமிருந்திறைபகர்வதெல்லாம், ப
யிலுமாதவர்வாழ்கூவப் பதிப்பெரும்புகழேயம்மா.

தக்கநற்காசியாதிதலங்களினிழைத்ததிமை, முக்
கணெம்பெருமானேயமுழுதுறுங்கூவத்தெல்லை, பு
க்கவக்கணமேதிரும்போற்றும்நகரிற்செய்த, மிக்க
வெம்பவமவற்றால்நிலக்கிடப்படாதாலென்றும். ()

நடைவலம்வரலீருத்தனற்சுகாதனம்வணக்கங்,
கிடைமொழிதுதித்தஸ்கேட்டல் கேள்வியுன்னுதறி

யான, மடைதுயிலசமாதிசெய்கையரன்ருழினை
ககல்கொன்றைச், சடையனை நாடலாகுந்தனைநிகா
கூவத்தன்மே. (கூ 0)

சீருறுமினையில் கூவச்செழுநகரிடத்துமேவி
யோரணுவளவியற்றுமோரறமேன்மேலோங்கி
மேருவின்வளருமன்னமேருவிற்செய்ததிமை
நேரணுவதனிஞொய்தாய்நீறுபட்டழியுமாதோ. ()

வேறு.

மைந்தரையன்னையமாதரையாவைத்
தந்தையயந்தணர்தம்மைவதைத்த
வந்தமிலபாதகராயினுமெல்லை
வந்திடினந்நகர்வண்கதிநல்கும். (கூ ௨)

பன்றியங்கல்பதாயுதநாய்மா
வன்றில்கரங்கொடியங்கதமாதி
கொன்றைமலைந்தவர்கூவப்புரத்தே
யொன்றினயாவையுமொண்கதிநண்ணும். (கூ ௩)

அருத்திமிகுந்திடவப்பதியின்பே
ருரைத்தவர்கெஞ்சுறவுன்னினரங்ஙன்
கருத்தனின்வந்துகலந்துபிறந்தார்
மரித்தவர்கெய்க்கதிமன்னுவரன்மே. (கூ ௪)

அந்நகரத்தினயற்பதியாரோர்
கன்னலிருப்பினயன்சதகற்ப

மன்னுவர்மெய்ச்சிவலோகவளத்தே
யென்னினதற்கிணையாதுசெயவாம். (௬௦)

ஆயிரகோடியயன்றிருமாறான்
மேயினர்பூசைவினோத்தனர்கூவத்
தூயனையேவழிபாடுதொடங்கி
மேயினவிந்திரருக்களவின்மே.
வேறு. (௬௧)

அண்டர்சித்தரியக்காகின்னரராழ்பிலத்துடை
நாகர்வின், மண்டிதற்கிடனாகிவகியகூவமாநகா,
முதர, வெண்டிசைக்கணுமவந்தமைத்தவர் பூசை
செய்தவிலிங்கமோ, கண்டவாகருயாபுத்திமுத்தியளி
த்திருப்பகணிப்பில. (௬௨)

பன்னரும்புகழ்மேயகூவபுரத்தினிற்கூடபாலி
லிற், கின்னரம்புரைகொங்கைமேனகைகெண்டை
யங்கணுருப்பசி, * முன்னரம்பையரிளமைநல்லெ
ழின்முற்றுறாதரம்பேசனா, மென்னவொண்சிவலிங
கமொன்றையியற்றியேவழிபட்டனர். (௬௩)

* அரம்பையராற் பூசிக்கப்பட்ட இததலம், ரம்பா என்
னும வடமொழி லம்பா என்றாகித் தமிழ்விதிப்படி மொழிபு
தற்கண் இகரம் பெற்று ஆகாரவீறு ஐகாரவீறுகி நிற்க அந
னோடு கோட்டீர் என்னும் ஊர்ப்பெயர்புணருங்கால் அம்முச்
சாரியை தோனறப்பெற்று, இலம்பையங்கோட்டீர் எனவழ
ங்குகின்றது; இது தேவாரம்பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று.

அந்தமெயச்சிவலிங்கம்வேண்டுநர்வேண்டியா
ங்குவழங்கியே, சுந்தரத்துமகனான்குணசிகரதி
னமுன்புதொடங்கிய, பந்தமற்றிடமுனிவர்
சைபயின்றகண்ணுவலிங்கமும், றிந்திரத்திருவந்து
கண்டவர்பெறறிடும்படியுமே. (௬௬)

வேறு.

செம்பொனிதழ்ச்சொன்றைபுனை விற்கோலததெ
ம்பெருமான் றிருமுன்னாக, வம்பவளச்சடைக்கந
ரைநுனிப்புனிததீர்த்தமொனறுண்டறையககேண்
மி, னும்பருமங்கினமூழ்கிமனககளங்கமொழித்தி
டுவருபர்ந்தவிற்கோ, னம்புபழற்பிழைசுருமோளி
னையன்துமககணமேயகன்றுபோமால். (௭௦)

அத்தகையதீர்த்தமிவணவதரித்தவகையவுண
ர்புரங்கண்மாயச, சுத்தனடம்புரவிருங்கொழிம
ணித்தேயிசையமராகுழந்துபோற்ற, விததலரின்
றிடுங்காலேயிரதகூவரத்தையிப முகத்தெம்பெம்மா
ன், கைத்தலங்கொண்டிதுத்தவிடத்தெழுந்ததுநம
பவமாககமுவுந்ராய. (௭௧)

ஆதலினங்கதற்கரியதிருநாமமச்சிறுகேணியதா
மென்றே, யோனுவரங்கதன்பெருமையுமையொரு
பாலுடையிரானுரைப்பதல்லாம், போதமிலென்
புந்தியிதழ்கலவெளிதோவதனைப்புகழ்ந்துபோற்

* முனிவர் - கண்ணுவமுனிவர்.

றம், றீதசலுமெனும்பொருட்டாற்றமியேனுமறிந்
கபடிசெப்புவேனல். (௭௨)

வந்ததனிலிருநான்குபகன்மூழ்கின்வரனமு
யாறயாலொவ்வோர்வைகற், கந்தமுதும்பலம்போம
புணணியம்வளருமகபதிதனசீயதான,முந்துபிரசா
பதிதனருனமயனுறுதானமுகுந்தன்றான,மெந்தை
புமையொருபாகனிருந்தானமுத்தியிவையெயதும
னதே. (௭௩)

செத்ததொவெண்கதிர்நானட்டியியனமுலா
வாதுதினங்கணண்ணி, யந்ததனிலாடுநர்களும்புத
லவரசாட்சியாக்கமெய்தித், தனகியிருங்கதியடை
வரகிறேரையநதுபோம்பறவைசார்ந்தவாவிப், பொ
ககுபுனற்படிநதுநும்வினேதோநதுமெயக்கதியிற்பு
துவரன்றே. (௭௪)

தீர்த்தமுலுளவெவையுமபுனிததீர்த்தத்து
ககொவ்வாடுவனா, 'மூர்த்திகளும்விற்கோலமூர்த்
திதனக்கிணையுல்லமுந்நீர்குழந்த, பார்த்திகழமருந்
தலங்கெனப்பகரப்பட்டவெலாம்புலனமுனறு
ம, பெர்த்தகற்பும்புகழ்படைத்தகவமாநகரதனை
ப்போட்டாவே. (௭௫)

எண்ணிறந்தவுகங்கடவம்பயின்றதனால்விழிநு
தலினிமைக்குமீச, னுண்ணிறந்தகருணையினாலில
குருபரனருளாலொழிவில்சீர்த்திப்பண்ணிறந்

தகூவநகர்ப்பெருமை சிறிதறிந்துரைத்தேன் பவங்
கடரக, கண்ணிறைந்தமலபாகம்வரநீவிரதுவினவக
காதல்கொண்டீர். (எசு)

என்றினையசூதமுனிபுகன்றிடலுமிருந்தவர்க
ளுவகையெய்தி, யின்றெமதுவிழிசிறப்பநினைக்கா
ணும்பேறுடையேமுலகினெல்லா, நன்றியையுமு
டையேம்வெம்பவப்பிணிக்குமருந்தாகி நணுகுங் கூ
வஞ்சென்றுதொழும்பயனும்பெற்றனமென்று
ரைத்தினைச்செப்புகின்றார். (எஎ)

அருந்தவநீமுனம்புகன்றதிரிபுரத்தினியல்பெ
வன்கொலதிபராகி, யிருந்தவர்பாரவரநாமமேதமர
ர்குமுலேவாடுமிறைவன்சாட, வருந்திறம்யாதைங்க
ரத்துத்தனிக்கடவுளமலனிவர்குவயத்தாழி,பொரு
ந்துறுமாரொழித்ததென்னுக்குஞ்சுத்தியெனச்சூத
முனிபுகல்வதானான். (எஅ)

திருத்தலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-ககசு.

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

—:0:—

தாலமேற்புகழ்வைத்துள்ளதாரகன்சிறுதழ்வியித்து
மாலியேதாரகாக்கன்வயக்கமலாக்கனென்ன [ன்
வேலுலாந்தடக்கைவென்றிவீரர்கண்மூவர்பாவ
மூலகாரணமதாயமுக்குற்றம்போலுண்டாரார். (க)

பேருகமனேகமெண்ணில்பெரும்புவியண்டமா
ண்ட, * தாருகனுயிர்கூற்றுண்ணச் சட்டகங்கடை
வாயபெய்நெய்த், தோருகவயிசிற்பெய்வேடொலை
ததபின்மூவரும்பங்,கேருகவிழையேநாக்கிக்கெட
லருந்தவமுயன்றார். (௨)

துயத்தலற்றளவில்காலந்தூயரொடுநோற்றுமே
னி, பெய்த்தவர்க்கருளவன்னமுடனிருங்கரகத்தெ
ண்ணீர்,கைத்தலந்தனனிற்கொண்டுகமலபீடிகையி
னேயம்,வைத்தமர்ந்தூலகமாகும்வள்ளன்முன்வ
ந்துகின்றான். (௩)

நின்றலுமதனைக்காணுநிலமுறப்பணிந்தெழுந்
து, வன்றிறலவுணர்போற்றமான்மகனுவகையெய்
தி,பென்றனைநினைந்துநோற்றதே.துளமவிரும்பிநீனி
ர், நன்றுமொழிமினென்னவஞ்சலிநன்றிச்சொ
லவார். (௪)

மூவுலகத்துமொன்றமூவெயிலளிக்கவேண்டு,மூ
வருமவனுறைந்துமுடிவிலாவுகங்களாண்டு, மேவ
லர்ச்செருக்கவேண்டும் பத்துநூறுண்டிற்கோர்கா
ன், மேவறவெயில்கண்மூன்றுங் கூடவும்வேண்டு
மன்றே. (௫)

இன்னமுமொன்றுண்டையவெந்தமக்கிறுதிநா
ளுண், டென்னினுமொருவனேநின்றெளிதினிலா

* தாரகன என்பது எதுகைநோக்கித் தாருகன் என்கின்றது.

டலேபோம், நன்னொருகணையாலெம்மையொருங்கு
மத்தடிவதல்லா, பின்னொருசெயலான்வெல்லாப
பெருமையும்வேண்டுமென்றார். (௬)

அன்னவர்மொழியைக்கேளா வம்புயனற்றுகென்று
தன்னருள்புரிந்துபோனறயித்தியர்நிப்பவங்ங
னுன்னதமகஞ்சிநூறியோசணையாமுன்றிஞ்சி [மே.
பொன்னயமவெள்ளிதன்னும் பொற்புடனானவன்
ஓகிமனானதன்னுலயர்வினுக்கேற்றவாறு
மேதினிதனிலயத்துமிளிர்மதிவந்தரத்துச
சோதிக்கொள்வெள்ளியிஞ்சி துறக்கத்தாடகத்தினாய
மூதெயிலுறவவற்றைமூவருமுறையிற்கொண்டார்
கொண்டவரேவவாங்குக்கோபுரங்கோயிறெற்றி
மண்டபமவுணவெள்ளமருவிடந்துரகசாலை [ன்று
விண்டொடுசெவகம்பொன்வீதியாவணஞ்செய்கு
தண்டலைவரவியாதிதந்தனன்மயனென்கின்றான். ()

அவ்வளமனைத்துநோக்கியவுணர்களுவகைபூத்
துச், செவ்விதுநங்கட்கிந்தச்செழும்புரமெனவிரு
ப்ப, வெவ்வமில்லைகடேர்ந்தவிருந்தவமயனென்
றுள்ளோன், நெவ்வடுபுயவீரர்க்கோருறுதியைத்தெ
ருட்டுகின்றான். (௧௦)

வேறு.

செவ்வமும்பதாதிபுஞ்செறுநர்தங்களை
வெவ்வதும்வீரமும்புகழுமேன்மையுங்

கல்வியும்புதல்வருங்கதியும்வேண்டுந்
 ரொல்வருமிலிங்கபூசனையிறறுவார். (௧௧)

அல்லலும்பழிகளும்பகையுமச்சமுஞ்
 செல்லலுமடீனிசளுஞ்செயிருநிந்தைகள்
 சொல்லலுமிடியும்வெஞ்சோகமோகங்கள்
 புல்லலுமிலிங்கபூசனையிற்போகுமால். (௧௨)

அங்கையினடங்குநீரிலிங்கத்தாட்டியே
 யெங்கனுமுடையபச்சிலையொன்றிட்டுமால
 பங்கயனடிதொழும்பரணைப்பூசியா
 மங்குறுபவர்கடமடமென்சொல்லுவாம். (௧௩)

எய்திவாழ்வொடுஞ்சிலரிருப்பக்கண்டுமூன்
 செய்தபூசாபலமென்னச்செப்புவார்
 மெய்தவலிலிங்கபூசனைவிரும்பியே
 செய்திடாதுமுன்றிடுஞ்செய்கையென்சொல்வாம்.

இருள்புரிபவமகன்றின்பமெய்திட
 வருள்புரியிலிங்கபூசனையயாற்றிடா
 மருள்புரிமனத்தினோர்மருவுந்தீபுடல்
 சுருள்புரிசுணங்கன்வாற்றோற்றம்போலுமால்(௧௪)

பரசிவலிங்கமெய்வடிவிற்பட்டிட
 லிராமலரொன்றறியாமல்நீசிய
 நரர்களையிந்திரனாமங்கொண்டுபோய்ச்
 சுரர்தொழுவனுதினத்துறக்கமேவுவார். (௧௫)

வீழ்ந்ததுவளைந்ததுமிஞிறுதான்விழப்
போழ்ந்ததுபழையதுபுலர்ந்ததேமயிர்
சூழ்ந்ததுகளைந்தொருதூயபூமனம்
வாழ்ந்தானமுடியிடினமரித்துதித்திடார். (கௌ)

பொலககடிமலர்களரற்சிவனைப்பூசியா
வலக்கயிறெறிதருமறலிதன்னையுங்
வலக்கயிலறிவன்மார்க்கண்டன்வென்றுமுன்
விலக்கருமவிகியையும்கிலக்கினானரோ. (கஅ)

வேண்டியபொருளெலாம்வேண்டியாகுறக்
காண்டகுநீறுடற்புனைந்துகண்டுகை
பூண்டிலிங்கார்சசனைபுரிமினென்றன
னைண்டருமயனெனுமினையில்சூழ்ச்சியான். (கக)

அன்னவனறைந்தசொல்லவுணத்தீயர்கேட்
டுன்னருமிலிங்கபூசனையுளுற்றிடு
நன்னலமடைந்தனர்நஞ்சுகான்றிடும்
பன்னகமணியையும்பரிக்குமாறுபோல. (உ0)

அன்னதின் பின்னரவ்வவுணர்மாதிர
மன்னரையமரரைமற்றுளார்தமைத்
துன்னியவலியினுற்கொண்டுகூழ்ந்தொறுத்
தின்னலுற்றிடப்பிடித்தேவல்கொண்டனர். (உ1)

கான்றிடுமெரிவிழிக்கடியமூவருந்
தோன்றிடுமுயிரொலாந்துயரின்மூழ்குற

மூன்றெனுமூலகங்கண்முற்றும்வெற்றிகொண்
டான்றதம்மாணையேடுவியாண்டனர். (22)

புரந்தானவுணர்செய்புனமையாற்றிடா
தரந்தையின்வினாந்தயிராணியைசொடு
வருந்திமையோரொடுமருவிமேருளிற்
கரந்தனனிருந்தனன்கணிப்பில்காலமே. (23)

சிறந்திடுமிந்திரன்நிருவும்பொன்றியே
மறைந்துதன்மனையொடுவறியன்போலவே
புறைந்தனனென்றிடினொருங்குமுற்றவதி
துறந்திடுமின்பமேதுன்பமில்லதே. (24)

வெங்கொடிவருத்துறவெருளிக்கூகைக
டங்கள்வனகாலம்பார்த்தொளிததுத்தங்
* சிங்குறவவுணரைச்செலுக்குநாடெரிந்
தங்குறுமமரர்களையற்கோதுவார். (25)

பொய்வகையவுணர்கள்புரியும்வந்துய
வ்வகையகலுமென்றிதயத்தெண்ணிநீ
வ்வகையமுயன்றிலைவறிதமர்ந்தனை
புயவகையடியோமுஞற்றவல்லமோ. (26)

என்றிமையவர்பரிந்தியம்பவிந்திரன்
பொன்றிகழ்சரோருகப்பொருட்டுவள்ளல்பாற்
சென்றுநந்துயலொந்தீர்ததியையநீ
யென்றுநாம்பேண்டுதும்வம்மினென்றனன். (27)

வேறு.

அம்மொழி துன்பங்கூரிமையோர்கேட்டார்வத்தா
 லெம்மிடர்போயிற்றின்னுடனென்னவெழுந்தெய்த
 மும்மதிலோர்கட்கஞ்சியொளித்தேமுகிலூருஞ்
 செம்மனறுங்கமலத்திறைதன்னுழிசென்றுற்றான்.

உற்றவனும்பருடன்சாணத்திலுறத்தாமூஉ
 நற்றுதியே, மெழுந்தவணிப்பநறுங்கஞ்சப்
 பெற்றவிண்ணெறரிந்துமுகங்கள் புலர்ந்துள்ளீர்
 சொற்றிரைநஞ்சிலடுத்தகலாதுதுன்பென்றான்()

வேறு.

ண்டலுமகவரன்சொல்வானிறைவநின்னருள்
 பூண்டிலின்றுயற்றுமவுணரொம்மையலைப்பநந்து
 னெண்டலுமின்றிகழ்முகில்கண்டஞ்சும்வியன்சி
 றைககுயிலிற்பொன்னங், குன்றிடையினறுகாறுங்
 குறுகினோங்கரந்துமன்றோ. (நூ)

துணையவசுரர்தம்மைத்தொலைத்தினியெமை
 ப்புரப்பான், பன்னுதுமெனவந்துற்றேம்பாரதியு
 டையநீயே, யின்னலங்கடல்கடத்தினன்றியாரியற்
 தவல்லார், நின்னருள்புரிதியென்னச்சதுர்முகனிக
 ழ்த்துகின்றான். (நூக)

புரத்தினொன்றவுணர்மிக்கபொருவலியெம்மா
 னீக்குந், தாத்ததன்றடைக்கண்மூயதடத்தலர்ந்தில
 வகுகின்ற, விராத்ததண்குவனையன்னவிழியுடற்க

டவு னுந்தங், கருத்துவெந்துயரமெல்லாங்களை குவ
ன்கமலகண்ணன், (௩௨)

என்றயனிந்திராதிமையவர்க்கொண்டுமால்
பாற், சென்றடிவணங்கியன்றோர் திருவிழந்தவுணா
தமமால், வன்முயருழங்குமாறுமனமுனைந்தியம்பி, த
திய, புனெறுழிலகார்ச்சாடிப்புரந்தருள்புனிதவெ
னறான். (௩௩)

நாரணனதனைக்கேளாநவிலும்பற்றலர்கடம்மை
ப், பேரினி லுபசத்துக்கள்பொருதழித்திடுவொன
ன, வாரணமுரைத்தறன்னுலையைவாவிடுத்துமு
று, வீரருமடியச்செயதுமனிரையவென்றிதனைச்செ
யவான். (௩௪)

மனத்தினி லுபசத்துக்கள்வருகவென்றுன்னமா
யோ, னினைத்தனென்னவன்றோர் நேர்ந்தனர்நிற
பநீவிர், சினத்தெயிலவுணர்தம்மைச்சென்றுவானவ
ராகளின்ன, லனைத்தையுமகற்றுமென்றன்படியளந்த
ளிக்குமண்ணல். (௩௫)

அன்னவரதனைக்கேளாச்செல்லுதுமவுணர்ச்சா
ட, வென்னலுமகிழ்ந்துதன்பாலிருங்கணந்தனிலெ
ண்ணில்லார், துன்னியவனிகமாகத்தூண்டினன்செ
ன்மீனென்னப், பன்னகசயனன்பொற்றாள்பணிந்த
னர்போயினாரால். (௩௬)

* உபசத்த-ஒருவகை மந்திரங்கள்; இங்கே அவை அந்
மந்திரங்களின் அந்விதானதேவதைகளை உணர்த்தியினன.

தண்டுவேல்வடிரவொள்வாள்சரம்பொழிசாப
மாழி, பிண்டிபாலங்கள்சூலம்பேரொழுக்கணிசசியா
து,கொண்டபாணிகளோடண்டங்குலுங்கவார்த்தெ
முநதுவேக, சண்டமாருதம்போனேர்ந்துசமாநு
தொழில்புரியச்சென்றா. (௩௭)

பேரொயின்மீதினேமிப்பிரான்விடுதானைநீத்தம,
வாரிதிதனனைநாடிவருநதிபோலச்செல்ல, வேருறு
கடலெதிராத்தாலென்னவாண்டமருஞ்செங்கட், கா
ருடலவுணர்கேட்டுக்கதுமெனச்சமரினேர்ந்தார்.(

வில்லுமிழ்சரமுந்தண்டும்வேல்கருமமுவும்வா
ளுங்கலலுமெழுமுவுந்தாளுங்கரங்களுந்தலையுஞ்சி
ந்தச், செல்லுமிழ்முகிவினின்றுசிந்தினரவுணரன்
ள், மல்லலம்படைகளார்ததுமற்றவர்தாமுந்தூர்த்
தாரா. (௩௯)

இத்தகையுடன்றுவெம்போரிருதித்தவருமாற்ற
மத்தவெங்களிறுபோலுமறவருக்குலகமுண்ட
வித்தகனவிடுத்தசேனைவென்னிடவதனைக்காண
வத்தலையின்றவாரோலக்கணுற்றோடிவந்தார்(௪௦)

வந்தவருயங்கிமாயோன்மலரடித்தலத்துவிழ்ந்
து, சுந்தரவரவிற்பஞ்சந்தோன்றனீவிடுப்பப்போ
னார்,வெந்திறலவுணரோடும்போர்த்தொழில்வினைத்
துவன்மை, சிந்தினிரியில்போனார்செயுஞ்செயலி
னியாதென்றார். (௪௧)

மாயவன்வினவியுள்ளமாழ்கிவெயதுயிர் த்துவன்
சட்டியவர்சிவலிங்கத்தையருச்சனைசெயலாலயாவ,
ராயினுமவெல்லற்கொண்ணுவெனநினைந்தமுங்கிநி
ற்குரு, சேயுயாவிசுமபிருக்குந் தேவரைநோக்கி
சொல்வான். (சுஉ)

*வேறு.

பன்னகத்தினுலடுஞ்சின் விலங்கினுறபசாசாற்
றுன்னவககிரகங்களாற்பிணிகளினொடர்பான
மன்னிறகொடியோராளாறகரவரானமருவு
மின்னன்மெய்ச்சிவலிங்கபூசனையினோர்க்கியையா ()

பாவகோடிகளபயின்றிடுபதக்ரோயெனினுந்
தேவதேவனைச்சிவலிங்கத்தருச்சனைசெய்வோர்
தாவினமாதவப்புண்ணியரோயவர்தமபான்
மேவுவானலனந்தகன்றனதுளமவெருவி. (சுச)

ஆதலாலெயின்மூன்றுடையவுணர்தாமரனைப்
பூத்சாதனமபுனைந்துபூசனைசெயுமளவும்
யாதுமோர்செயலானமுடிவெய்திலரியாமோர்
போதகுழ்ச்சியினவருச்சனைவிடப்பிரிதும். (சுரு)

நீங்குதும்மனத்துயர்கூர்காளெனநிகழ்த்தி
யோங்குமாமரகதக்கிரியொன்றிருகடரும்
பாங்குவைத்தெனக்குருமணியாழிவெண்பணிலந்
தாங்குமாயவனூரதற்கினையனசாற்றும். (சுசு)

வேறு.

அறபுடைம்கிணர்தம்மாவியாகிய
 கூறபுடைமங்கையாகருதிற்பல்வகைப்
 பொற்புடையுலகெலாம்பொன் றுமாறுமாம்
 வற்புடைமுனிவரினவலியரன்னோ. (சௌ)

கணவரைத்தொழப்படுங்கடவுளென றுஞ்
 பணவரவல்குலார்பணித்ததொன்றையான
 மணமலர்த்தவிசயன்மகிழ்ந்திழைத்தலோ
 விணையிலெங்கருத்தனுமிறையுஞ்சொய்யுமால் (சௌ)

புனிதமெய்க்கற்புப்பொருவினமாதரா
 மனமகிழ்வுற்றிடினவராதநன்கிலை
 சினமுறப்பெற்றிடிற்றீங்குமன்னதே
 யணையவர்தன்மையாரறியக்கூறுவரா. (சகூ)

மிடியினர்குணமிலர்விருத்தர்நோயினா
 வடிவிலருறுப்பிலர்வஞ்சர்முடர்வென
 கொடியவராயினுங்கொழுநர்தும்மிடை
 மடிவிலான்புகற்புடையமாதோ. (நூ)

இத்திறக்கற்பினுரெயில்கண்முன்றுடைக்
 குத்திரக்கொடியவர்க்குறுகுமாதரா
 ரத்திறத்தினுமடற்கரியதன்னகற்
 பெத்திறத்தினுமொழித்தெய்தென்றேவினான் (நூ)

நாரணனிலைசொலநாரதப்பெய
 ராரணமுனிவரனரும்புணர்ப்பினால்

வாரணமனையவர்மாதர்கற்பெலாங்

வாரணவகற்றுவன்சுடிதென்றேகினான். (ருஉ.)

வேறு.

முனிசென்றதம்பினிமையோர்துவன்றுமவை
யுற்றமாயைமுதல்வன், றனியங்கெழுந்துபுரவாண
தங்குள்கிவலிங்கபூசைதவிரும், வினையொன்றிழை
யாலெனவேநினைந்துமறைகடகுவேறுதருநான், ம
னமொன்றும்வண்ணமுரைசெயதுபுததவடிவோடு
கொண்டுவருவான். (ருங்.)

மறமொன்றுகின்றவரணங்கடமயின்வரு * மம்பு
யாகுணியைவன், றிறமொன்றுபுததனருகன்றயங்கு
கினனென்னவங்கணடையா, வறமென்றுவஞ்சமதி
நான்மருட்டியதைகின்றகாலையவுணர், றிறமொன்று
புதிமனியோடிங்கநிலைவிட்டகன்றனரரோ. ()

விதியென்றுமாயன்வினயத்துரைத்தவெறும
வஞ்சநூலின்விதியைக், கதியென்றுகொண்டுமன
மாலடைந்துகதியற்றதியகயவர், றிதியென்றுகொண
டகிருநீரிழந்தநிலைபாழுடம்புநிலவு, மதிரியுறுசெ
ன்றுமறைகாலிருண்டுவளமற்றகங்குல்புரையும். ()

புரமொன்றுதீயர்மடமாதாரமுனம்வந்துபுக
கமுனிவன், விரகங்கலந்துமிகுதிப்பெருஞ்சினிகழு

* விட்டுணு, புத்தன் அருகண சினன் என்னமுவுருக்கொ
ண்டு முப்புரங்கட்டும் சென்றனர் என்பது கருத்து.

ம்படிக்குவினயந், தருகின்றசொல்லிமயல்செய்யவு
ம்பர்தமபுண்ணியத்தின்வலியின்,நிரமொன்றுகற்பு
நிலைபோயகன்றுதெறுகாமமுற்றுமெலிய. (௫௬)

வேறு.

இனிமாய்குவாதானவரின்றொடொ
முனிமாதவனார்வழுகிழக்கவரா
நனிமாயையினுயிடைநண்ணியவா
றுனிமாகருவப்பவுரைத்தனரால. (௫௭)

அககாலையினுரணன்ஞ்சரண
முக்கால்வலம்வந்துமுடிக்கணியா
நககாடுவர்பாடுவர்நமபகைஞ
ருக்காரொனவுண்மகிழும்பொலாம். (௫௮)

அம்மாகருவப்பரிகண்டருளி
தும்மாகுலமுற்றையுநாறிடவெம்
பெம்மாடுபேசுதும்வம்மினொ
வெம்மான்மலையெய்துவன்யாவரோடும. (௫௯)

அந்நாரணன்வானவராகுலமென்
றன்னாயகனெண்சரணந்தொழுது
சொன்னாலஃதினதுதொலைப்பனொ
வுன்னாவரும்வெற்பணியோதியிடிந். (௬௦)

வேறு.

பண்டுதற்கம்பரித்தபரமனை
மண்டுதன்றலைவப்பத்தவத்தினால்

விண்டலந்தொடவெண்மதிபெருருக
கொண்டெழுந்தெனநின்றதககுன்றமே (சு ௭)

வருணமிக்கபால்வாரிதிசிற்கன
புரணனுக்குமோர்பொற்றவிசாவுனித
திரணமொத்ததிருவனலாமையாற்
பரிணமித்தெழும்பண்பனதவ்வரை. (சு ௮)

இத்திறத்தினிலங்குகயிலையாம்
வித்தகததனிவெற்புழியிந்தினா
யத்தனும்பர்குழுவொடுமஞ்சலிக்
கைத்தலந்தலைகாட்டினனேனிகினான். (சு ௩)

எண்ணிகந்தவிருங்கணமேத்துற
வண்ணனந்திருநந்தியமர்ந்தருள்
வண்ணவொண்கடைவந்தவனைத்தொழாக்
கண்ணனின்றிதுகட்டுரைக்கின்றனன். (சு ௪)

சென்றுதெய்வசிகாமணிக்கிங்ஙன்யா
மொன்றுமவண்ணமுரைத்தருளையநீ
பென்றுகண்ணனியம்பவருளியே
நன்றுநின்மெனப்பேரயினனந்தியே. (சு ௫)

அளவிலொண்புவனாதிபர்பல்கண
மளவினன்முனியோர்நிறைவாமவை
யளவில்சோதியவிர்மணிப்பீடம்வா
முளவில்பேரருளாளிமுன்னெய்தினான். (சு ௬)

எந்தைதாண்முன்னிழைஞ்சிமலராய
 ஸிந்திராதியிமையவர்குற்றமால்
 வந்துளானமணிவாயதலினென்றலு
 நந்திகூவுதியென்றனனாயகன். (௬௭)

இழையினிற்கடையெய்தியுமைப்பர
 னுறவழைத்தியென்றோதினன்வம்மெனச்
 சிறைவிடுத்தெண்ணீரோனவோடினார்
 நிறைமகிழ்ச்சிநெடியவனாதியோர். (௬௮)

மின்னுலாஞ்சடைவித்தகனெற்பெறு
 மன்னையோடுமமர்ந்தவவைக்களந்
 தன்னினேகிமுன்சாயும்பணைமர
 மென்னவேபணிந்தன்பினெழுந்தனர். (௬௯)

கூர்ந்தவன்பிற்குவித்தகைப்புச்சிகொண்
 டோர்ந்தசொற்றளர்வுற்றுநன்னெக
 வார்ந்தகட்புனன்மார்புநிரம்பமெய
 சோர்ந்துநின்றதுதித்திடனமேயினா. (௭௦)

வேறு.

நிறைந்தநீன்ருவிலையுண்மைவிலைதிரிவின்றியா
 ங்கள், பிறந்திறந்திடுதறீர்ப்பான்பேரருருருவுகொ
 ண்டிங், குறைந்தநின்கருணைபேரற்றியுயிர்க்குடலளி
 த்தியக்கிச், செறிந்தமுன்வினையருத்தித்தீர்ததும்
 பரிவுபோற்றி. (௭௧)

உலகுயிரின்பந்துய்ப்பவனதுபேரருளைமாதென், நிலகுமவிடத்திருத்தியிருந்திடுங்கருணைபோற்றி, விலகியவ்வின்பஞ்சில்லோர்விடுக்கவவ்வுருவகன்ற, வலகினல்லருள்கொண்டுற்றமலவாக்கருணைபோற்றி. (எஉ)

ஐம்பெரும்பூதமரதியாயதத்துவசாலங்க, டம்பெருகறிவொடுக்குந்தனியிருண்மலம்வேறாக, நம்பநின்னருளினின்றநற்றவர்தம்மின்வேறா, யிம்பரினறிந்துகூடாதிருந்தவாறிருப்போய்போற்றி. (எங)

அருவுநல்லுருவுமற்றையருவுருவதுவுமாகப்பரவுமொன்பதிறுப்பேதப்பகுதியுஞ்சத்தியைந்நின், விரிவுமன்றாயவுன்றன்மேனினைதமதேயாகப், பொருவருமன்பர்க்காக்கும் பொருவிடைப்பாகபோற்றி.

இனையனபுகர்ந்துபோற்றென்கணையகன்முராரி, தனையருள்கொண்டுநோக்கிச்சத்தளக்கமலக்கோயின், வனிதையங்குவட்டுக்கொங்கைமுகடுமும்வயிரத்தோளாய், துனியுறுமமரோடும்வந்ததென்சொன்னீயென்றான். (எடு)

என்றலுந்திகிரிப்புத்தேளியம்புவனையவிண்ணோர், வன்றிறலெயில்கண்மூன்றும்மலரயன்றரப்பெற்றுள்ள, புன்றொழிலவுணரின்னல்புரியெனாந்தரையனோடு, மின்றளவெல்லைகாணாவிருந்துயர்க்கடலினாழந்தார். (எஃ)

கருணையங்கடனீ விண்ணோர்கலங்களுர் விடுத்
நின்பொற், சரணபங்கயங்கட்கேவல்சந்ததமிய,
ம்வண்ண, மாணவெங்கொடியோராரற்றலழித்தருவ
புரிதியென்ன, வருணகுங்குமப்புயத்து மாயவன்வழ
ங்கிரின்றான். (எஎ)

படைக்கலமைந்துபெற்றோன்பகர்ந்திவைநிற்
குமெல்லை, தொடைக்கலன்பயிலும்பொற்றோட்சத
மகன்சுரர்களோடு, புடைக்கலஞ்சுழலுங்காகம்போ
ன்றனந்தமியேழுந்த, னடைக்கலங்கருணைசெய்யெ
ன்றமலநாயகற்பணிந்தான். (எஅ)

வானுளோர்மனத்துமிக்கவன்றுயரகற்றவு
னி, ஞானநாயகனைகத்துநாமெழுந்தருளிவந்து,
மானவேலவுணர்தம்மை மாய்க்குதுமதற்குநம்பா,
லானபொற்கருவியில்லென் றதைந்தனனருளின்மா
தோ. (எக)

கண்ணுதலுணர்த்ததன்மைகடவுளர்கேட்டுவ
ப்பா, லெண்ணருமுலகமெல்லாமீமைப்பினிற்படை
ததளித்து, நண்ணுறவொடுக்குமண்ணனவின்ற
தோராடென்னப், பண்ணமைதங்கடச்சம்பார்த்தி
துபகரலுற்றார். (அ௦)

பெருந்தகைக்கேற்றவையம்பெருமிதம்பெற
ச்செய்யென்ன, விரைந்துநற்புவிதேராதியிருகடர்
வேதம்வாமா, னருந்திறற்கமலன்பாகன்மேருவில்ல

னந்தனரி, * சரந்தழல்சசிமாலாகச்சமைத்தனன்
மெய்வத்தச்சன். (அக)

விண்ணவரவைகண்டார்வமிக்கெழுமனத்தரா
கி, யண்ணலைவணங்கினின்றனருளிஞமிவைகொண்
டாதிப், பண்ணவவமலமுக்கட்பராபரவெமையண்
க்கு, நண்ணலர்தமைமுருக்கிநங்களைப்புரத்தியென்
றார். (அஉ)

சங்கரனதுகேட்டெங்கடாயுடனெழுந்துது
ன்றி, யங்குறுமனைவருளுகுழந்தன்பினிற்சயசெய
ன்னப், பங்கயவடிமணிப்பொற்பாதுகைமிசையிரு
ததிப், பொங்கொளிவிரிக்குங்கோயிப்புறத்தெழுந்
தருளிஞனல். (அங)

ஆண்டுறுதிகிரிப்பொற்றேரணிநலந்திருக்கண்
சாத்தி, யேண்டருமலைமாதோடுமிவர்ந்துகூர்ங்களை
யுமற்றை, மாண்டருதனுவுஞ்செங்கேழ்மமைமலர்
ககரங்கள்பற்றிக், காண்டருமழகெறிப்பின்றனன்
கருணைவள்ளல். (அச)

மருவுலாங்குவனைவென்றுவண்கயன்மருட்டி
நீள்கா, துருவவேடரித்தடங்கனுமைமணம்புண

* ஏனைப்புராணங்கள், தழல்வாயுமால்என்னும்மூவரு
ம்சரமாயினர்எனக்கூறினவேனும், இத்தலத்தின்வடமொ
ழிப்புராணம், வாயுவைக்கூருதுசசியையேகூறுகின்றது:

ருங்கோமான், பொருவினோள்கண்டுமிக்கபெர்விவு
பெற்றிருந்தமேரு, வருவினாணடைந்துசாலவன்ற
லேவளைந்ததம்மா, (அடு)

தன்மனையிரதமாகத்தன்மகன்வலவனாகத், * த
ன்மகன்பேரனோடுதனக்குமைத்துனன்காலாகத், த
ன்மலரணைநாணாகத்தானெடும்பகழியானான், தன்ம
னமிடங்கொண்டுற்றசங்கரன்றனங்குமாயன், (அசு)

இளங்கதிர்விரிக்குங்கோடியிரவியோருருவங்
கொண்டு, வளங்கெழுமிரதமொன்றின்வந்தெனநி
ற்கவைவன், களங்கமிலமரர்கண்களளிப்பக்கண்டு
கையெய்தி, புளங்கவலொருவிவிண்ணின்னெருண்ம
லர்மாரிதூர்த்தார், (அஎ)

பாடினர்பரமன்சீர்த்திபாதபங்கயங்கள்சென்
னி, குடினொழுந்துதுள்ளித்தொடைபுடைத்தன
ர்துணங்கை, பாடினர்துகிலெறிந்துபற்றினராசை
தோயு, மோடினருவகையென்னுமுததியிற்படிந்த
விண்ணோர், (அஅ)

மன்னுதன்னிலைபிரிந்தமயிரொனவிசுழ்வினாடு
ன், தன்னைநன்புனிதமாக்கிச்சகம்புகழ்சிறப்பளித்

* தன்மகன் பிரமன் அவன்மகன் காசிபன் அவன்மகன்
சூரியன் ஆசனின், சூரியனைத் தன்மகன்பேரன் எனவும், திரு
ப்பாற்கடலிற் சீதேவியோடு உதித்தமையால், சந்திரனைத் த
னக்கு மைத்துனன் எனவும் விதந்தார்.

தான், மின்னுசெஞ்சடையோனென்னுமிகுழுவப்
பெய்தியாட, லென்னநின்றிருமருங்குமிரட்டினர்க
வரிபல்லோர். (அக)

மாசுணம்பலவளப்பில்வண்கதிர்கவ்வியெங்க
வீசனதுருநாகங்கட்கீந்திடநீட்டிவாங்கி [று
மோசமதிழைக்கலுற்றமுறைமையெம்மருங்குநின்
வீசினொண்ணிலாரகணமினிநுநெட்டாலவட்டம்.

திங்களாயிரமொருங்குசேர்ந்தெனவாய்கடோ
றுஞ, சங்கமாயிரம்வைத்தாரத்தானசயங்கெழுபா
னுமபன், பொங்கொலிமுழுவம்பேரிபொருவில்சச்
சரிதடாரி, யெங்கனுமெண்ணிலோர்களிரட்டினரிடி
களேபோல். (கக)

அறிவுருவானேன்வந்தானன்பினிற்றிகழ்வோ
ன்வந்தான், பிறவிவேரறுப்போன்வந்தான் பேரரு
ண்மூர்த்திவந்தான், குறைவிலானந்தஞானக்கூத்து
டையாளிவந்தான், கறையுலாமிடற்றோன்வந்தா
னென்றெழுங்காக்களங்கள். (கஉ)

நஞ்சுகுமெயிற்றுப்பேழ்வாய்நாகமதணிந்தவெ
ங்கோன், வெஞ்சமர்புரியச்செல்வன்மேருஹிற்சீடித்
தென்றிட்ட, கஞ்சுகங்கிழியவிங்கக்கல்லுறழ்குவவு
த்திண்டோ, ணெஞ்சுகுமுவகைவிம்மப்பாரிடீர்த்த
ஞ்சுழந்த. (கங)

வெள் ளிவெண்கொடுவாண் மாறிவைத்தென விள
ங்கும்பல்ல, பள்ளவெம்பிலனிகர்த்தவாயினபருப்ப
தத்தி, ஸுள்ளுறுமுழைகளன்னவுட்டுளைப்பெருந
துண்டதத, மெள்ளலின்சொற்புவிக்கண்விழுமிடி
போலசசொல்வ, (கூச)

மண்டலவாடியென்னவயங்கெரிசிதறுங்கண்ண,
வொண்டமுனிமிர்ந்தெழுந்த தொத்தகுஞ்சியினவி
ந்த, வண்டமகிடினுமாற்றுவகட்டினகுறுகுந்தாள,
பண்டுளபூதமைந்தும்படைத்தளித்தழிக்கவல்ல ()

அத்தனென்றன்னைநீயேயுவுணராககொல்லென
னோ, வித்திரடனிலெற்சினறி யார்க்கமர்கிடைககு
மோவே, றொத்தவரடநான்பார்த்து வறிதுறுகுவ
னோவென்று, தததமினினைந்துவாடுந்தன்மையபூந
முற்றும். (கூச)

விண்ணகரிதைந்தவாதிவிதியகரிதைந்தமாயோ
ன், கண்ணக்கரிதைந்தவோதைக்கடலகரிதைந்தபா
ழி, மண்ணகரிதைந்தமேவிவரையகரிதைந்தவெங்
கும், பண்ணகரிதைந்தவோசைப்பரிசினிற்பனகண
ங்கள். (கூஎ)

குதிப்பனவயிரத்திண்டோள்கொட்டுவதம்மை
த்தாமே, துதிப்பனவமர்வேட்டண்ணற்றொழுவன
தங்களாற்றன், மதிப்பனவரைகளைந்துதாங்குவவா

ரியுட்க, வதிர்ப்பனமகிழ்வவாகியடற்கணஞ் சென
றவமமா. (௯௮)

ஃறபுயங்கொட்டியண்டசடாகமுமதிரவார்த்து
வற்புறும்பூதவெள்ளமவநதிடவும்பொண்ணில
பொறபுறுகவிகையோங்கிப்புணரிஃளமுமாபபப
பம்பலமதியெழுந்தபரிசெனநிகழ்ந்தமாதோ (௯௯)

பொன்னுலகிகழுமென்னைப்பொருவனென்றகி
லம்போவ, தென்னதுண்டுகள்சென்றேறவெதூத
ததுமலேதலொப்பத், துன்னுறுமமார்த்தம்பொறகண்
ணமவநதுடன்கலப்ப, மின்னுறுங்கொடியடித்துவி
லகுகுவபோலவாடும். (௧௦௦)

வேறு.

இஃதவாறெழும்பூதவெள்ளங்களினிடையே
யந்திவானிறமனையவனாழியந்தடந்தோ
கந்தவாரிசப்பண்ணவன்றென்றிசைக்கடவ
வந்தவானவரனைவருந்துவன்றுறவந்தான். (௧௦௧)

பூதநாயகன்கயிலையம்பொருப்புவிட்டலகில்
காதமோரிதைப்பொழுதினிற்கடந்துவந்தருளிச்
சீதவார்பொழிற்கூவமென்றிருநகரடைந்தான
பாததாமவைவணங்கிவிண்ணவர்குழாம்பரவ. ()

அங்கப்போதினிற்கடமெனுந்திருவருளருத
துங்கப்போதகமுகப்பிரானிதழியந்தொடையோன்

நங்கப்போதிரத்ததினூர்தன்புழைக்கரத்தாற்
சுங்கப்போயொடித்திடடனன றிடுக்கிடவெவரும.

பொருக்கெனச்சினவிடையுருக்கொண்டிடை
புகுந்தா, னினாககுநற்கொடிவையம்வென்றாங்கின
னெடுமபாம், பனாககசைத்தவனன் பினி னிகரிலாத
மரா, வருககமுற்றுமவந்திறைஞ்சுபொறபதாமபுய
மாயன். (௧௦௪)

தந்தையுற்றருளிரதகூவரத்தினைத்தனயன், வந்
தினுத்தலுமிமையவாமனம்பதைத்தின்னன, முந்
தையிறபதினமடங்குநீஇ முகத்ததைந்தழுவும், நெ
ந்தமொட்டலர்செயலெனத்திசைதொறு மிரிந்தா.

அருளுலாந்திருமுகங்களோராறுமொள்ளலங்க
ல, புரளுமார்பமும்புயங்களுமருமறைப்பொருளாய
த, தெருளுலாமபதமலருங்கொண்டெனதுளந்திக
ழவான், வெருளுலாமனத்திரியல்போம்விண்ணவர்
ககண்டான. (௧௦௫)

நின்மினி நமினீ ரஞ்சலீர்நிகமுமென்றந்தை, பொ
னமிளிர்ந்திடுதேரினொராடித்தவர்புலவீ, ஒன்முன்
வந்திடுங்கரிமுகத்தண்ணலவ்வெயில்சோ, வன்மன
மபெறுமவரலவம்மினென்றழைத்தான். (௧௦௬)

மீண்டுவானவர்க்கன்புடையடைந்தினிவெம்போ
ராண்டநாடிநுன்புரிவதெவ்வாறெனவையம்

பூண்டுநின்றனர்நமம்மைபுதலவன்முனற்னையாம
வேண்டிவந்திரதம்புகாமையிலிதுவினைததான். ()

என்றுளங்கொடுமலைமகளீன்றருளாணைக், கலா
மைவந்தனைசெய்கிலார்முயற்றுகருமம், பொனது
மென்பதுகாட்டிடக்கூவமாபுரத்தி, லன்றவன்சமு
ல்கனிமுதல்கொண்டருச்சித்தான். (க0௯)

பின்புவிண்ணவர்மனத்துயர்பெயர்ந்திடத்தானா
முன்புமும்மதில்வந்துமுனனினைமுதல்வ
னன்புகொண்டொருநூறியோசனையகன்மதிலா
டுன்புபெற்றிடவனைவருந்துண்ணெனவடைந்த. ()

கரிகளோடுமாருதந்தனின்வினைந்துபாயகவனப
பரிகளோடும்விண்முகடுமும்படுமணியிரதக
கரிகளோடும்வெங்கனலினுங்கிளர்சினககழற்கா
லரிகளோடும்வந்தமர்செயவான்சமைந்தனரவுனர்.

கண்டுமற்றதுவிண்ணவர்கலகமுற்றுயர்கோ, த
ண்டம்வைத்தலைச்சுடுசரமிடமவலததடகதை, சொ
ண்டுநிற்பவற்குறுகிநல்லேவலையீதடுதற, கொண்டயித்
தியர்ச்சமர்புரிந்தட்டருளென்றார். (கக௨)

என்றுவிண்ணவரியம்பியதெம்பிரான்வினவி
நன்றினங்கையைநோக்கினனகைக்கவந்நகையி
னின்னுவன்றழற்கொழுந்தொருநிமிடத்திற்பாதி
சென்றொடுங்குமுன்புரங்களிற்சென்றுபற்றியதே.

113.வன்வாயமலர்வைத்திருந்துமிழ்ந்தெனப்பற்
 ம்த;திருதுகென்றெரிந்தெழுமழற்கொழுந்துசேண
 ளப்பத், தருவர்மென்புழுவெனப்பதைபதைத்து
 யிர்தணந்தார், நிகரின் றுபட்டிடாவுடனீறுபட்டன
 வே (ககச)

தேரொரிந்தனபுரவிகளெரிந்தனசெழுங்கைக
 காரொரிந்தனசிகரமுமெரிந்தனகழகச்
 சாரொரிந்தனபொழிலினமெரிந்தனதருவ
 ரொரிந்தனவெரிந்தனவடங்கலுமொருங்கு(ககரு)
 திருத்தமொன்றெயின்முன்றுநெக்குருகுபிதைந்த
 கருத்தொன்றவனுறையுமுக்கயவருமடைந்த
 வரத்தினின்றனர்மரித்திடாதனிவரமலர்ந்து [ல்.
 லிரைத்ததன்பணையிழந்து றும்வெறியபாதவமபோ
 பகைஞரொன்றுமுப்புரங்களிற்செஞ்சடைப்பகவ
 னகையினின்றுசென்றுற்றதீயிடத்தெழுநறிய
 புக்கபரந்தகல்விசும்பிடமடங்கலும்போர்த்து [ன்
 முகில்களென்றிடப்பட்டுநின்றனவின்றுமொழியி

நெறித்தருஞ்சியந்தானவொயில்களினிமல, நெ
 றித்தவெண்ணிலாநகையினின்றெழுந்தபேரொரிசெ
 ன், றுறைத்துவெள்ளிமாமதில்கரைந்துருழிச்சித
 றித், தெறித்தபோலும்விண்ணிடைச்செழுந்திங்க
 ளுமுடிவும். (ககஅ).

பரிந்துதற்பதங்குறுகிணர்பழையதீவினைபோ,
 லெரிந்துமுப்பரம்பொடிபட விற்றதிடாதுயிர்கொ

ன், திருந்தவப்பெருங்கொடியரையெம்பிரான் கண்
டு, பொருந்துபொற்சிலைவாங்கினன் சிலீமுகம்பூட்டி

குனித்தபொற்சிலைவலிகெழுங்குணவுருவணை
யி, னுனித்தவப்புருக்கொண்டு நிற்கின்ற நோனரிக்கு
த, தனித்தபொற்றிருவாசிகைபோன்றொளிதழைத்
த, தினித்தசொற்கொடியிடத்தினன் மலர்க்கரமிசை
நது. (௧௨௦)

பொருவிற் கொண்டிடுநெடுதுதிப்பகழியைப்பு
னிதன், வினாவிற்கென்றவருயிர்குடித்திடுகெனவி
டுத்தான், மருவிககுன்றெனநின்றிடுமூவர்மார்பினு
மபட்ட, டுருவிச்சென்றதப்புறத்தினினைருசணப்பொ
ழுதின். (௧௨௧)

மீண்டுசங்கரன்வலக்கரமடைந்ததுவிசிக, மா
ண்டுபுங்கமுன்பட்டபோதவுணர்களலறிச், சேண்
டொடும்படிதுள்ளிவீழ்ந்துணர்வுகள்சிறைநந்து, மா
ண்டுபோயினரிமையவர்மனத்துயர்மாள். (௧௨௨)

அம்புபட்டிடுமசுரர்கண்மார்பகப்புழையிற், செ
ம்புனற்புறம்பெருக்கெடுத்தினாந்தலைநிறைத்துக், க
மபமுற்றெழுந்தோடினகளைபரமலைப்பாற், சம்புப
ற்பலவாண்டிற்குண்டிளையெனச்சார்ந்த. (௧௨௩)

திருந்துதேவரும்பணிசெயத்திரிபுவனமுமாண்
திருந்தமூவெயிலரக்கருமிறந்துசெய்கடன்கள்

புரிந்துகாணவுமொருவரற்றிகலனாப்புரட்டி
யருந்தவேகிடந்தனொனின்வாழ்வுவப்பறிலோ. (

கதம்படைத்தபூதாககமர்கொடாதரன்கடிது
மதம்படைத்தவர்ச்சாடியதோதனம்வறியாக்
கிதம்படைத்திடுகுவமெனக்கொண்டுபோயிற்பாற
பதம்படைக்கிலம்போமெனப்பகர்ந்ததொத்ததுவே

மருளையொத்தனமுப்புரமப்புரமருவு, மிருளே
யொத்தனரவுணரவ்விருளினையிரிக்கு, மருளையொ
த்தனன்முகுந்தனவவருளினையுடைய, பொருளே
யொத்தனன்பொருளாகியபுராரி. (கஉசு)

செப்புரம்பதித்தன்னமாதுமைமுலைகிளைக்குந்
துப்புரம்பெறுபராபரன் ஹாநகைக்கணையான்
முப்புரம்பொடிபட்டதுமுதல்வர்தம்முயிர்போ
யப்புரம்பொடிபட்டதுங்கண்டனரமரர். (கஉஎ)

வேறு.

ஆரத்தனர்முகிவினமஞ்சப்பூமழை
தூர்த்தனர்மகிழ்ச்சியிற்றுணங்கையாடிமெய்
வேர்த்தனர்ருகுபோய்வெய்யர்மெய்களைப
பார்த்தனர்குதித்தனர்பரம்பாடினார். (கஉஅ)

சரமொடுகுனிசிலைதாங்கிகின்றிடு
மொருவனதடிமலருச்சிசுடினர்
கரையறுமுவகையங்கடவினாழ்ந்தனர்
பரவினர்கடவுள்ர்பகர்தன்மேயினார். (கஉக)

இந்நகரதனிடையிழைவநின்மலர்ப்
பொன்னடியருச்சனைபுரிந் துவாழ்வுற
நின்னருள்புரிகெனநிகழ்த்தவாயிடை
மன்னியவிவிங்கநலவடிவமாயினுன. (கந௦)

ஆதலுமனமகிழ்ந்தபரரிந்திரன்
மாதவனயன்முனிவராகண்மஞ்சனம
போதொடுசுடர்நனும்புகைகொண்டரச்சியா
வீதுடலெடுத்தபேறெனநினறேத்தினா. (கந௧)

குலவுறுமரியவிழ்கோலங்கொண்டுமுன
னிலகுறநின்றதாவிவிங்கமாகியு
நலமருணமம்விறகோலநாதனென்
றுலகினருரைசெயவமலனுற்றனன். (கந௨)

ஐங்கரக்கடவுளவேலரசன்மாலயன்
புங்கவர்க்கிறையவன்புவனநாயகா
துங்கமெய்த்தவர்முதற்றேரூன்றினோலொலா
மெங்களுக்குறுமிடமிஃதென்றுற்றனர். (கந௩)

எழிறருமுமையொடுமெங்கனாயக
னொழிவறநிரந்தரமுற்றதன்மையாற்
பொழிநிகழ்கூவமாபுரத்திற்கெங்கனு
மொழிதருபெயரவிமுத்தமாகுமால். (கந௪)

அலங்குறுமிரதகூவரத்தையாயிடை
வலங்கினர்கிழம்புரிக்கோட்டுமாழக

னிலங்குறுபுழைக்கரத்திறுத்ததன்மையா
னலங்குளர்கூவரநாமம்பெற்றதே. (கநரு)

ஒவிலொண்பதிருக்கூவமொப்பவே
முவுலகங்களுமுன்னிவந்தரோ
தாவினின் பெய்துறுதன்மையாலெழிற்
கூவமென்றொருபெயர்கொண்டதநநகர். (கநகூ)

மேலேநாளிழைத்ததினைகட்கெங்கள்விற
கோலநாயகன்றிருக்கூவமுள்குத
லாலநாகங்களுக்கருமபுள்வேந்தினைத்
தாலமேனினைக்குறுந்தன்மைபோலுமால். (கநௌ)

என்றிவைபற்பலவியம்பிவண்டுமூவ்
கொன்றையஞ்சடையினோன்கூவமாநகாச
சென்றடைந்தருங்கதிசேர்மினென்றனன்
வன்றிறற்புலனெறிமறித்தகுதனே. (கநஅ)

திரிபுரதகனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௩௦௨.

சந்தானகிரிசந்தானச்சருக்கம்.

குதமுனிவரன்புகன்றமொழிவினவியுலகமய
யாக்குமேன்மை, மாதவர்கெஞ்சலகைபெறீஇக்கூ
வபுரத்தியல்கேட்பவளருமெங்கள், காதலமைவுற்ற
திலேபுராணமுனியின்னுமுளங்கருணைகூர, வேலாது

கவென்றுநாத்தனரவ் வுநாகருமிகக்களித்தீதனைபு
நாப்பதானான். (க)

அன்றுவிற்றற்கொடுமதில்கடழசெழப்புன்முறு
வல்புரிந்தசுரர்ச்சாடித், தென்றிசைக்கூவரநகரின
ரசிங்கந்தொழத்தேவசிங்கம்வாழ்நாட், இன்றுது
யர்க்கடனீந்தியார்வநெடுங்கடற்படிந்த் சுரரானே
க்கிப், பொன்றிகழ்நற்கமலமலர்த்தவிசின்வீற்றிரு
கருமிறைபுகலுகின்றான். (உ)

வண்டுகிளைத்தொழுகுநறைமதுப்பருகியிசை
கூருமலர்மந்தாரத், தண்டெரியற்புலவீர்மிகவல்ல
வனிம்மாயவனித்தலத்திற்குழ்ச்சி, கொண்டுபகைப
டினாகரவாட்போக்கிவதைப்பதுபோலக்கொடியர்ந்
து, சுண்டுகைமெய்ச்சிவனுருவமகற்றியரன்கணையா
கிககடிந்திட்டானால். (ங)

ஆதலினாலமலசிவலிங்கபூசனைபுரிவோரறிவித்
ந்த, பாதகரோயெனினுமழிகிலொன்றுமஃதிலரிப்ப
டியின்வல்ல, மாதவர்களைனினுமழிகுவொன்றும
றிந்தனமான்மனம்விழைந்து, நீதிகொடுபரமசிவபூ
சைபுரிவோர்பெருமைநிகழ்த்தம்பாற்றோ. (ச)

இம்மைமறுமைப்பயனுமறையின்முடிதெருட்
டுறுபேரின்பவீடு, மெய்மைபெறத்தரவல்லதச்சிவ
பூசனையன்றிவேறுமுண்டோ, செம்மைமனத்திலி
ங்கபூசனைபுரியாதருங்கதியிற்செறியக்காத, நம்மன

ம்வைத்திடல்சிறகிலொருசிறுபுட்பறக்கவிழைதகை
மைபோலும். (ரு)

திரையெறியுஞ்சடைக்கங்கைத்துளிதெறிப்பந
னைந்தகுளிர்சிறுவெண்டிங்கள், காமலரினிருந்தெழு
செங்கனற்கொழுந்திற்காயநதொழிக்குங்கடவுடன
னைப், பரமனெனவுணர்கிலாதனியனுமவ்வரியுமாய
ப்பயின்றதிமை, பொருவில்புகழ்க்கூவபுரத்திலிங்க
பூசனைபுரிந்துபோக்கியுயந்தேம். (சு)

பூதிமணிக்கலன்புனைந்துசிவலிங்கபூசனையைப்
புரிந்திடாதோர், பாதகரிற்பாதகொங்கட்கவர்கள்
புறமாரோர்பகரிசென்று, மாதலிம்புங்கவர்நீவிர்சிவ
லிங்கபூசனையைகன்றிடாது, காதலிற்செய்திடுதிரொ
னப்புகன்றனஞ்ஞானமனைத்துங்கரைகண்டோனே.

அண்டரயனுரைத்தமொழிவினவிமனமகிழ்ந்த
வன்மெல்லடியிற்றழந்து, கொண்டறவழ்மணிமா
டக்கூவபுரத்திலிங்கவுருக்குலவச்செய்தே, மண்டு
மனத்தன்பின்வழிபட்டனாச்சிவலிங்கவடிவந்தோ
றும், புண்டரிகவதட்டிருவிற்கோலநாயகனின்னுபு
ரப்பன்மாதோ. (அ)

இத்தகையவினையிறிருக்கூவபுரத்தெவரோனுமெ
ய்தினம்ம, சுத்தபராஞானமடைந்தரியசிவானந்தசு
கந்துய்ப்பர்விண்ணோர், மெய்த்தவமொருகோடி

புரிந்துநாவுருவாகிவிமலனல்கு, மத்தலனிலவதரித்
துவாழ்வொளிநதன்பெருமையளக்கம்பாற்றோ()

தன்னைமனத்தமைத்தவர்குமலமகற்றுஞ்சந்
தானகிரிசநதான, நென் னுமருட்குரவனெழிறகூவ
மாநகரினிடையிருக்கின்றோர்கட், குன்னருநற்கரு
ணையினி லுபதேசித்திடவுலகினெழிவிழின்ப, மன்
னிமனக்களிப்பொடிருந்தழிவில்பரகதியடைவினம
ருவுவாரால். (௪௦)

என்றினையகுதமுனியிணையிறுக்கவபுரத்திய
லபுகூற, மன்றனமலர்க்கரங்குவியாவருநதவொஞ்
செவிககமுதம்வழங்கவந்தோய், கொன்றைமலாத்
தொடைபுனையுஞ்சடாமகுடத்தண்ணன்மகிழ்கூவ
மூதூ, ரொன்றுமவர்க்கருள் புரியங்குரவன்யாரியம
புகெனவுரைப்பதானான். (௪௧)

வேறு.

முன்னமோகாலத்தாதிமுருந்தனுமயனுமபி
ன்றும், பின்னன்மாதவருஞ்செம்பொற்பிறழ்முடிச்
சுரருமீசன், நன்னதாஞ் பத்திபாதஞ்சார்தலானுட
ல்வெறுப்புற, னுன்னருஞானந்தமுறுவதற்குவ
கையுற்றார். (௪௨)

உற்றவர்கயிலைநண்ணியுமையொருபாகுற்போற்
றிச், சிற்றறிவுடையேம்புன்மைச்சிறையுடற்பொ

தைதணந்து, பற்றறிவுருவமாகப்பதிபசுபாசத்துண்மை, முற்றுமெங்கடகுணர்த்திமுதல்ஷநீபுரத்தியென்றார். (க௩)

என்றவரியம்பவெங்கோனெல்லையில்சுருணையெய்தி, நன்றெனக்கயிலைசூழ்ந்தநாற்பெருங்கிரிகடமமு, என்றரிதனக்குச்சீர்சா லாமர்த்தகிரியினுச்சி, யொன்றிறகுரவனாகி யுண்மையை யுணர்த்துகின்றான். (க௪)

ஆகியுருவுமீதுமருவமுருவமாகும், பேதமுமனைவுமின்றிப்பேரறிவுருவமாகி, வேதமுமுணர்வுமெட்டாவிமலமாய்நிறைவதாகிச், சாதலும்பிறப்புமற்றோர்தன்மையாம்பதியின்றன்மை. (க௫)

மூலமாமலத்தாலன்றேமூயபேரறிவதாகிச், சீலமாயையினற்றோன்றுஞ்சிற்றறிவுடையதாகி, மேலைநாள்வினையாற்றோற்றம்விளிவுடைத்தாகீவானம்போலவேயடுத்ததாகிப் புணர்வதுபசுவின்றன்மை.

ஆகியன்றாகியொன்றாயளப்பருஞ்சத்தியாகியோதரும்பலவாமாவியுணர்வெலாந்தடுப்பதாகிப்பேதமிலருஞ்சிற்சத்திபிறழ்தருமுயிர்க்குநீங்கிப்போதுமத்தன்மைத்தாகும்புகவிருளாணவந்தான்.

சுத்தமோடசுத்தமூலப்பகுதியென்றொடர்புபெற்று தத்துவமைந்தோரோமுதகுமிருபத்துநான்கா [த்

யிததகையிற்பிரேரம்போக்கியமபோகமென்ன
முததகைக்கீண்டமாகவுதவிமும்மாயைநிற்கும். ()

மனமொழிமெய்யியற்றவருவதாயறம்பாவங்க,
னெனவிருவகைத்தாய்ச்சஞ்சி தாதிமூன்றியல்பாய
ப்புத்தி, தனி லுறுநிலையதாகித்தகையிறுய்த்தொ
ழிப்பதாகி, வினையெனும்பேர்பெற்றொத்துவிடுமிரு
நகன்மமனறே. (௧௬)

என்றுமுப்பொருளின்றன்மையியம்பியிம்மலங்
க.எல்லா, முன்றனக்கயலென்றோர்வித்தொழிதீத
றிவுருவமாகி, நின்றநிற்பாரொன்றான்மாரிலையினையு
ணர்த்திமீது, வன்றுணையாகினின்றமல்குதன்னரு
ளைக்காட்டி. (௨௦)

சென்றுபுல்குறுவதன்றிச்சேர்ந்துநிற்பதுவும
ன்றி, ஞானநிரண்டென்பதன்றியுணர்வுசுட்டொ
ழிந்துநீயா, யென்றுநின்றிடுமென்றன்னையிருந்தவா
காண்டியென்று, துன்றுதன்னிலைசொல்லாதசொ
ல்லினாலுபதேசித்தான். (௨௧)

இன்னவாறயற்கும்புட்பகிரியிடையிருடிகட்கு,
மன்னுவானளவுகோளகிரியிடைவானவர்க்குந், த
னனைநேர்கின்றபொற்பிற்சந்தானகிரியினண்ணி, மு
ன்னைவான்பொருள்கண்மூன்று மொழிந்தன்னஞ்
வனாகி. (௨௨)

அப்பெருங்கிரியினுமத்தடுத்ததாரியற்குநாம
ஞ், செப்பருங்கூவத்துள்ளோர்தேவராதவினவர்க
குத், தப்பில்பேரருளிஞ்சான்சந்தானகிரிசந்தான,
னிப்பெருங்குரவனங்க ணென்றும்வீற்றிருப்பன்மா
தோ. (௨௩)

கொத்தலரிதழ்யெம்மான்ருருவருவாகிநேயம்,
வைத்துபதேசஞ்செய்யும்வளங்கெழுகூவமுதூர்க்,
கொத்ததென்றயன்மற்றென்றை யொப்புணாசெய
லாகாதென், மத்தலத்தியல்புமுற்றுமறைந்தனஞ்
தனன்றே. (௨௪)

சந்தானகிரி சந்தானச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௩௨௬.

அடிமுடிதேடியசருக்கம்.

—:0:—

சூதனியம்பமகிழ்ந்தறவோரரிதொல்வேத
னதியகம்பரமென்றுதமிழ்பகையானான்
றேதினைபின்பரனைப்பரமென்றவரோர்வுற்ற
வேதுவெனிக்கதியம்புகவென்னவியம்பற்றான். (௧)

மேனாண்மண்டுபிரளயம்வந்துவிரவுங்காற்
காணர்கஞ்சன்றுஞ்சுறுமவ்வுழிகண்ணுறறே
யானாவின்பத்தந்தணர்கைவைத்தங்கத்தின்
மாணுங்கைக்காரியனுய்துயின்மாறென்றார். (௨)

என்றலும்வேதனெழுந்துகளிப்போடெறிநீரிம்
சென்றுலவாரின்றனனதுபோதிறநிசுழ்வாக
மொன்றுறுமேகந்தங்குதலேபோலுததிக்கண்
மென்றுயின்மேவுங்கண்ணபிரானேவிழியுற்றான். ()

மாலான்மலைமாலவடிதேதமணிநீரின்
பாலாநீயாரொன்றுவினுவப்பதியா கு
மேலாநாராயணனொன்றுவினாநதோதி
யேலாதாகுமகந்தைகொடங்கணெழுந்தானால். (ச)

மாயனுரைத்தெழுகின்றமைகண்டேமலர்வேத
னீயலநம்பரமயானெனவோதிமுனின்றானு
லாயிடையச்சுதன்மிக்கெழு கோபத்தவனாகிப் [னால்.
போயயன்விற்பொலிமார்பினெதிர்ந்துபுடைத்தா

முண்டகவேதனுநெய்சொரிதியின்முனிவுற்றே,
முண்டகடாகமுடைந்ததெனும்படியங்கையான், வி
ண்டுவிண்மார்பெதுரெற்றினனித்திறம் வெம்போர்க
ண், மண்டிருவேர்கடமக்கும்வினைந்தனவந்தம்மா.

குற்றுவர்மார்புகுழிந்திடநின்றாகுதித்தோடி
யெற்றுவராடகவெற்பொடுமைம்மலையெய்திச்சூழ்
வுற்றதுபோலவுடன்சுழலவாருடலுக்கப்போய்ப்
பற்றுவுர்கீழ்மேலாகவிழுந்துபதைப்பார்கள். (எ)

கட்டியெடுத்தவிழுத்தியிடக்கைகழுத்துடே
யிட்டுவலத்தினமுத்தியுரத்தினிடிக்கொப்ப

முட்டிபிடித்தகரத்தொடுகுததுவர்முட்டும்தே
வட்டணைசுற்றுவரித்திறமுற்றினர்மற்போரே. (அ)

வேறு.

மருவோகைகொண்முனிவோருடன்வருமவா
னவர்கண்டே, பொருவோர்களினிவர்போலறியோ
மென்றுபுகழ்ந்தார், வினாவோடுபினுருமேமெனும்
வெடிசொல்லினராகி, யிருவோர்களுமுறைவாளக
ளையுருவிககொடெதிர்த்தார். (க)

மின்னொமெனவெதிர்வீசியமிளிர்வாளொளியல்லா
லின்னூரிவரிவனுற்றனொனவேதமையிமையா
வந்நாகருமறியாவகையறைகின்றவொலிக்கு
முன்னாடுகறங்காமெனமுறைவட்டணைவந்தார். (ஈ)

வரையேகுவரமராபதிநகரோருவர்மலையுந், தினை
யேகுவர்பிலமேகுவர்திசையேகுவொன்றும்த், தனை
யேகுவரவிடையாளியையறியாதுசமழ்ந்தே, புரை
யேகொடுசனனந்தொறுமுழ்கின்றவர்புரைய. (ஐ)

தாணுமெவர்கநாடுவர்தலைநாடுவரமலருந்
தோணுமெவர்கநாடுவர்தொடைநாடுவர்கடரும
பூணுமறுமுநாடுவரவயினாடுவர்பொலியும்
வாணுமறுவிழிநாடுவரிவ்வாறுமலைந்தார். (உ௨)

வேறு.

கொந்துலாமலர்முடியண்டகோளகைக்கடப்ப, வந்
துபாதலமுருவதுமலர்ப்பதமிகப்ப, வந்தவேலையினி

ருவர்தம்மகந்தையுமறுப்பா, நெந்தையாயி ஸ்டயழ
லவடிவிலிங்கமாயெழுந்தான். (கங்)

ஆதிமாலயனன்பகத்திருளறவமைத்த, தீதினமா
மணிவிளககெனத்திகழ்வதவ்விளிங்கம், வேதையா
மவரகத்திருளொருசிறுவிளக்கின், சேரதிபோககு
மோவப்பெருஞ்சோதியேயல்லான். (கச)

அங்குவந்தெழுமருட்கனற்றாணுவையன்மாற
றங்கவ்வெஞ்சமர்தணந்தனர்நோகியித்தாணு
விங்குவந்தென்னென்றனர்தாணுவெனறறியார்
கங்கரன்றனையவன்கணலன்றியர்காண்பார். (கரு)

மண்டுவெஞ்சமர்தணந்தினியிருவருமலர்வு
கொண்டவங்கியினடிமுடிபார்ப்பமக்குறிமுன்
கண்டவன்பரமெனத்தமிலியைந்தனர்களிகூர்
வண்டுமுங்மலாதனக்கடவுளுமாலும். (கக்)

ஏனமாயரிமலரயனெகினமாய்ப்பிலமும், வாலு
மேகுபுமனமொழிதனிலுமேமருவா, ஞானநாடிக
னடிமுடிவிழிகொடுநாடப், போனமுதறிவுடைமை
யினினைந்துபோயினரால். (கக)

குன்றுபோல்வருமம்மதக்கோட்டுவாரணத்தை
யனறுவாய்குடர்சொரிந்திடவேமிதித்தமுத்திக
கொன்றதாண்மலொன்றறியாததைக்குறுகிக
கன்றியோர்சிறுபன்றிழீழ்ப்பட்டதாடிதின் (கஅ)

முனோத்தவெண்பிழையெனுமுடக்கோடுதேய்வு
றமண, கிளைத்துவெம்பிலமனைத்தையுமிகந்துமிககே
ழ, விளைத்ததன்றிவானொருடையபுகடந்ததிளி
ன்பம், விளைத்தவெநதைதான்விலங்குறப்பட்டதோ
விளம்போ (கக)

வருந்திமெய்யிருங்கேழலினுருவுகொண்மாயன்,
நிருந்திநாங்குறிகண்டிலமலராய்சென்று, பெருந்
துபெரன்முடிகண்டுறிம்புகலவெதன்னொனுநா, ண
ருந்துநெஞ்சொடுமொருவகைப்புவினின்மீண்டடை
ந்தான். (உ௦)

விண்ணினையெய்யென்கிறையோதிமமவிரைந்தே
யண்ணன்மாமுடிக்கநகையினறுறைபடிந்தாடக
கண்ணியேகுதலெனச்செழுங்கதிரிடமுதலா [தால
வெண்ணுமயாவையும்பரந்திவர்ந்திகந்துபோயின

விண்டுகாண்குவனடியினைமுடியினைவிரைந்து, க
ண்டுநாமினையாகுவமெனவயன்கருத்திழ், கொண்டு
தேவமாவருடமோராயிரங்குலவு, மண்டமேறியும
டைந்திலனமலன்மார்பளவும். (உ௨)

சிறகுநொந்திளைத்திடுதலானப்புறஞ்சேணிற்,
குறுகுதின்றதன்செயலொழிந்தெகினுருக்கொண்
டோ, னிறுகுதிண்புயத்தரிசெயலென்கொலோவெ
ன்று, மறுகுநெஞ்சொடுமீண்டுவந்தடைந்தனன்ம
ண்ணில. (உ௩)

இட்டதங்குறிகண்டுதாம்பாமெனவிச்சைப்
பட்டனேகநாட்டாதபாடுகளெலாம்பட்டா
ரிட்டமொனறிலொம்பிரானடிமுடியினைப்பூப்
பட்டகண்ணினர்காண்பரோவெததனைபடினும். (1)

வந்துகூடியங்கிருவருமனத்தெழுமகந்தை, சிந்தி
வாண்முதம்புலர்ந்துநின்றிந்திலாற்சிந்தை, தந்திடு
ங்குறிகாண்கிலாதமைத்தமிலமிந்தே, யுந்துகின்றநா
ணிருவருமொத்தவினொழிந்தார். (2)

எங்கணையகனருள்சிறிதுறுதலினினையோர், தங்க
ணுகியமயங்கொழிந்தம்புதத்தாணு, நங்கணையசாளு
யேநமக்கருணெற்றிச், செங்கணனுறுமுருவமோ
வென்றுசிந்தித்தார். (3)

ஆனகாலையின்மணியிடத்தாடுறுமொளிபோன்
ஞானநாயகனமுனெடுந்தாணுவினடுவண்
மானுமாமழுவுநதிகழ்கரமுமொண்மார்புந்
தூநிலாநகைவதனமுந்தோன்றுநின்றான். (4)

நின்றகாலையின்மிடற்றணிநீலமுமுரத்திற்
றுன்றுமாலிகைத்தலைகளுங்கண்டுளநதுணுகுற்
றென்றுநாணுடனச்சமுமொருங்கெழுவயன்மால்
சென்றுநாயகன்றிருவடிசிரம்படவிழந்தார். (5)

எழுதிரஞ்சலொன்றுமைநாயகனியம்பத் [தே
தொழுதகையொடு மெழுந்தமின்வாதுதி

யிழுதையேமுனைப்பரமெனவறிந்திடாதியற்றும்
பழுதுதீர்த்தருளென்றிடப்பராபரன்பகரும். (௨௬)

நுமமைநாம்படை. ததிருதொழினுங்களுக்குதவ
வெம்மைநீரொனவுமதறிவொன்றியும்வேறாயக்
கொம்மைமாமுலையுமையொடுவடிவுகொண்டிருககு
மெம்மைநீராமறந்துமைமதித்தமர்புரிந்தினைத்தீர். ()

நீவிர்நம்மையேபரமெனநினைந்திடாதமர்செய்
பாவநந்தி நும்தநிலைபண்டுபோலடைய
வாவல்கொண்டுநமவடிவமாமிலிங்கநன்கமைத்துக
கூவநண்ணியர்ச்சியுமெனப்புகன்றினுங்கூறும். ()

நீறுகண்டுகைபுனைந்துநநிகழ்வடிவென்னக
கூறிலிங்கபூசனைபுரிசுணத்தரைநாமாத்
தேறுகி. னறவரொழிவில்பேரின்பமெய்த்தேதவர்
வேறுகண்டவரெவந்துயர்விடாததீநாகர். (௩௨)

கலைகளையாவையுமுணர்ந்தவராயினுங்குருதி, யில
குநாமகிழிலிங்கபூசனைதனையியற்றா, நிலையரொன
றையுமுணர்கிலாரஃதுடைநெறிய, நுலகினைன்றை
புமுணர்கிலரோனுமுற்றுணர்ந்தோர். (௩௩)

நாரினீசரோயாயினுநல்லிலிங்கத்திற், பரிவினான
மைபபூசனைபுரிசுவர்பகரிற், சுரரின்மேலவரஃதிலர்
சுரர்களிறிசிறந்த, வரர்களாயினும்புலையோமெய்ம்
மையிம்மநிந்திங்ககூ (௩௪)

மகிழ்ந்திலிங்கபூசனைசெய்வோனெக்குலம்வரினும்
புகழ்ந்தவன்றனைநாமெனவந்தனைபுரிவோரா
திகழ்ந்தநம்ப்தம்பெறுகுவாவன்குலஞ்சிந்தித்
திகழ்ந்தபுன்மையனீசனாப்நாகில்வீழ்ந்திகவான்

என்றுகூறியத்தானுவினமறைந்தனனிழைவ [து
னின்மமாலயனுவகைபூத்தண்ணல்சொன்னினைந
சென்றுகூவமாநகரிடைச்சிவலிங்கமமைத்து
மனறன்மாமலர்மஞ்சனங்கொடுபழிபட்டார. ()

வினைகடர்ப்பதுபுனிதன்மெய்ஞ்ஞானமேவினைப்ப
தனகனையமோடிருப்பதககூவமாதலினும்
கனவிலாயினுமிந்நகர்கடகொனாதென்றங்
கினியமேருவிற்கோலநாயகற்றொழுதிருநதார். ()

மாலுநான்முகக்கடவுளும்வழிபடுமெழில்விந்
கோலநாயகங்கண்டிடிற்பன்னிருகோடி
மூலமாமிலிகங்களைமுறைமையிற்சென்று
சீலமோடுகண்டுறுபலன்க்கணஞ்செறியும். (௩௮)

அருவிப்பூதாமெனவருமதகரியட்ட,திருவிந்
லநாயகன்பெயர்பலவுளசெப்பிற்,கருவிந்
போக்குறுமிருவினைகளையும்க்கணத்தின்,வினை
விந்போக்குவவவற்றினிற்சிலபெயர்
வினம்பின். (௩௯)

வேறு.

* இரக்ககர்தியாகரிசைசசந்ததாரொழின் மிகவ
ளர்சடைக்கூத்த, ருட்சகநாதரஞ்சனாபகண்டரநு
ங்கிலாணிக்கினரோடுங், திருக்கூபுவனநாயகர்திரி
புரக்கினரப்பிரதிஷ்டர், தெரித்திடுகூவநாதரன்பர்
கஞ்ச்செந்நெல்லைத்தவனொலாமால். (சு0)

இப்பெரும்பெயர்கன்பன்னிரண்டினையுமியம்பு
வோரிவற்றினுளொருபேர், செப்பரும்புதல்வற்கி
டுபவர்புவியிறசுதைவின்மெயப்போகங்கடும்த்தே,

* இரக்ககர் - இரஷிப்பவா. தியாகா - தேவர்தேவரும்.
முனிவர்கட்கும் தியாகமளித்தவர். சந்ததாரர் - அனபர்களைச்
சமுசாரபயத்தினீக்கி நன்குகாத்தவர். வளர்சடைக்கூத்தா-
திர்க்கசடாநாதர். திரக்கம் - நீட்சி. சகநாதர் - சர்வகர்த
தர். அஞ்சனாபகண் - விடத்தால் அஞ்சனம்போலும் கா
நதிபெற்ற கண்டையுடையவர். இலாணிக்கினர் - அடியவ
ர்களுக்கும் கலிகாலகிலேசத்தை நீக்கி யருளினவர். இலா
னி-கிலேசம். புவனநாயகர் - அசுரமாய்த்துப் புவனங்
களைக் காத்தவர். திரிபுரக்கினர் - திரிபுரத்தை யழித்தவர்.
அப்பிரதிஷ்டர் - பிரதிஷ்டையல்லாதவர்: எனவே, சுய
மபு என்றபடி. கூவநாதா - கூபரநாதர். செந்நெல்லைத்த
வர் - நீவாரதர். நீவாரம் - செந்நெல். என்பர் வடநூலார்.
அன்றியும், அப்பிரதிஷ்டர் என்னும் திருநாமத்தை அப்பிர
திஷ்டா அந்நியதாகர்த்தர் எனப்பாடமோதி அதற்கு, தம்
மை அடைந்தவர்களுக்கு அளித்த பதத்தை என்றும் அதற்
குதவர் எனப் பொருளுரைப்பர்.

யொப்பருங்குளிராவெண்டிங்கள்வண்கடுக்கை யுண
னுழைந்தினியதாதலோந்து, மெய்ப்பசும்பொன்னி
ற்றிகழ்சடாமவுலிமிமலனதடியின்மேவுவரால். ()

வேறு.

என்றுகூவத்திறைவன்பெரும்புகழ்
துன்றுமாசையிற்சூதமுனிவர
னன்றுமேவுநயிமிசமாவனத்
தொன்றுமாதவர்க்கோதினனென்பவே. (ச ௨)

அடிமுடிதேடியசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௩௬௮.

செந்நெல்லைவத்தசருக்கம்.

—:0:—

மறுவறுதவத்தின்முனிவரர்மிக்கமகிழ்ச்சியின
மறித்துமச்சூத, னறுமலர்க்கமலத்திருவடிபரவிநந
களுக்கையுவிடகோலச், சிறுதுதற்குமரியிடத்தின
வைத்தவற்குச், செந்நெல்லைத்தவனெனும்பெய
ரொம், முறைமையினடுத்ததுரைத்தியென்றியம்பமு
னிவனன்றெனவதுமொழிவான். (க)

முன்னரக்கூவபுரத்திடைக்காமமுதலியமுக்கு
றும்பெறிந்தோர்புன்னெறிப்படுமைம்புலன்களுந்
தடுத்தோர்பொய்யினைமெய்யினிற்கண்டோர்சென்
னியிற்பிறைகொண்டவன்றனக்கன்பு செறிந்தனம

யடியர்கட்டிசுழ்த்து; நன்னிலைத்தருமசீலனான
வோர்நாம்வந்தணருளரானா. (உ)

உருவநல்லறமாக்கறைமிடற்றிறையன்புயிரொ
னவந்ததேயனையார், பொருவினன்னெறியின் வரு
மபெருஞ்செல்வாபுரமெரிபடுத்தனிற்கோலத், தொ
ருவனதடிமுப்பொழுதும்வந்தனைசெய், துறுசுவை
யடிசின்மாதவர்க்குப், பரிவொடுமளித்தூய்ச்சில்
கொண்டெமக்குப்பயனிதுவெனவொழுகுறுநாள்.
வேறு.

கோதினந்தருமசீலர்கொடைகண்டுநாணுட
கொண்டோர், மேதகுமவர்தம்மேன்துணைவிளக்கவோ
வறிந்திலேமா, லோதமுண்முகிலொடுங்கிற்றொரு
புடையதனாலயாரும், பேதுறுபசினோய்கூர்ப்பெரு
மிதமிழந்துநைந்தார். (ச)

வறியவக்காலம்போதமுறுவறுந்தருமசீலர்; செ
றியுமெய்ததவர்கட்கெல்லாஞ்செழுங்கறியமுதினோ
டு, நறியமென்புழுக்கலன்பானற்சுவையளித்தளித்
தந், நெறியினிற்பெறும்பேறென்றேநிற்கநின்றில
துசெல்வம். (ரு)

பழகுதஞ்செல்வமெல்லாம்பயன்றருகதலியா
கூவமுததம்பெருகுதற்பினளவலாதளவிலாம, லொ
முருநன்மனைவியார்தம்முரியபொற்றாலியாதி, முழு
தும்விறம்மயார்க்கன்பான் முதிர்கவையமுதனித்
தார். (சு)

மனைநிலுள்ளனவனைத்து மாண்டிடச்செயலொ
ன்றின்றி, யினியருந்தவர்கட்கந்தோவென்செய்கே
னெனத்துள்ளங்கி, யனையவர்க்கிரப்பற்றேனுமமுத
மிட்டொழிந்ததுண்பே,னெனமனந்துணிந்தவ்வா
றுநெற்பலியிரந்துசெய்தார். (எ)

இத்திறமொழுநாளினின்மைமேன்மேல்வந்
தெய்த, வெய்த்திடுபவர்களின்றியென்பகல்பலிகு
முன்றே, புத்தமர்வறிதுமீண்டங்குடற்றும்வெம்ப
சினோய்கூர,மைத்தடங்கண்மாதோடும்வருந்திமெ
ய்தளர்ந்திருந்தார். (அ)

கொழுநர்தம்மெய்வருத்தங்காண்டொறுங்கு
ழைந்துநெஞ்சம், விழிபொழிவெள்ளமோடவெய்
துயிர்ததென்செய்கோமென், நெழுதுயர்மனத்தி
னோங்கவில்லினுக்குரியார்செந்தி,மெழுகெனவுருநி
நைந்தார்,வினைகொலோவிதுவென்றெண்ணி. (கூ)

அன்பர்தாமுடறளர்ந்துமகந்தளர்வின்றிச்சென்
று, முன்பெனநதிரீர்முழுகிமொய்ம்மலர்புனல்கொ
ண்டெய்திப், பொனபுனாதிருவிற்தோலப்புனிதனை
வழிபட்டேத்திப்புன்புதன்மனைநின்மெல்லப்பெய
ர்ந்துவந்திருந்தாரொய்த்தே. (க0)

இம்முறையந்தணுளரெண்டினமுணவொன்றி
ன்றித், தம்முடறளர்ந்தொன்பானுட்டையல்பாக
னைப்புகித்தே,யம்மனைவருகுவார்மெய்யயர்ந்துவந்

தருகுவீழ்ந்தார்; மைம்மலிசுழலினூர் தமமிதுமுகத்
தறைந்தழுங்க. (கக)

அவ்வமையத்திலீசனடியவரொருவர்யாண்டுங்,
* துவ்வரிதாக்மேனி துவண்டுகண் ணுள்விழுந் து; செ
வ்விதழ்புலர்ந்துவாடுந்திருமுகமோடிழுந்நில், வெ
வ்விபபசியின்வந்தேன்வினையிலீரொன்றுசென்றார்.

தொண்டர்வந்துரைததமாற்றஞ்சுடுதழற்காய
ந்தவெவ்வேல்; புண்டுளோபடப்புக்கென்னச் செவிப்
புலம்புக்குநெஞ்சு, முண்டிடவெழுந்துபோகியுரிய
நன்மனையாரோடும், வண்டவர்தமைவணங்கிமனையி
னுட்கொண்டுபுக்கார். (கங)

ஆதனத்திருத்திமேனியயர்வுகண்டழுங்கிக்கு
ட்டேன்; மாதிடத்தவர்தம்மன்பர்வருந்தவிவ்வாறு
கண்டே, என்கினிச்செய்வேனென னாவினைவிழிய
ருவிபாய; முதழற்படுமரக்கின்மும்மைநெஞ்சருகி
ரைந்தார். (கச)

அன்னைபங்குடையோனன்பரயர்வுகண்டார்
றலாகா, தின்னாமிந்நகரமுற்றுமிரந்துகாண்குவன்,
புகுந்து; செந்நெல்லவந்திலதேலாவிதீர்ப்பனென்றி
லிற்கோதித்; தன்னிகரிலாதாரன்புதரும்வலிகொ
ண்டுசென்றார். (கடு)

செந்நெல்லைவத்தசருக்கம்.

அந்

நனையவிழிதழியார்க்குநல்லவரினோத்தாரொன்ன,
வினேவுறு மனத்தோடங்கங் கிருந்திருந்தெழுந்து
மெல்ல, மனேதொறும்பலிக்குப்புக்காவடிவுறுவரு
த்தஞ்சற்று, நினைகிலரன்புபற்றாய்நின்றதந்தணரு
க்காவி. (கௌ)

எம்மையாடிருவிற்கோலத்திறையவன்கருணை
கன்னாற், செம்மையாமனத்திச்செய்தசசெந்நெல்ந்
கீரண்டொழி; நம்மையாளுடையதொண்டர், நனிபெ
ருஞ்செல்வமுன்னின், மும்மையாயடைந்ததெனன.
முதிர்மகிழ்வுற்றுமீண்டார். (கௌ)

அந்தணர்செல்லநங்கையருந்தவரயர்வுகாண, வ
ந்தெழுந்துயரமோர்பான்மனத்தெழுந்தலைப்புகே
ள்வர், தந்தளர்வுண்ணின்றோங்குந்தனிப்பெருந்து
யரமோர்பான், மூந்துறவமுழிசங்குமுலைமுகட்டெ
ற்றினீழும். (கௌ)

இன்னலங்கடவன்முழ்கியெழுந்திடாதமுங்கு
கின்றார்; செந்நெல்கொண்டந்தோநங்கடிருந்தொ
ண்டர்பசித்தாரொன்று; ஆன்னுறுதுயரநாக்கத்து
ணைவனார்வருதல்கண்டு; பின்னெனவெதிர்வணங்கி
வினாந்துவாங்கினரச்செந்நெல். (கௌ)

வாங்கியசெந்நெற்குத்திமாதவர்பசினோய்தீர
ப்பாங்கொடுமமுதமாக்கிப்படைத்திடவேண்டுமெ
ன்ன; வேங்குதுமனத்தன்பாற்றம்முடற்றளர்வெ

அச

திருக்கூவப்புராணம்.

ண்ணாத்தம்பொம், பூங்கொடியனையார்த் போனம்பொ
ருக்கெனவமைத்துப்பின்னர். (உ௦)

திருந்தியகொழுநர்க்காயிற்றமுதெனச்செப்பி
நம்பா, லருந்துயர்கெடவந்தாராயமுதுசெய்விப்பி
றென்ன! விருந்தினர்தமைவணங்கியமுதுசெய்வித்
தவேலை! மருந்தெதிர்பவரின்மிக்கம்மையவர்மகிழ்ச்
சிகொண்டார். (உ௧)

மாதவரமுதுசெய்துமகிழ்ச்சிகொண்டெய்தப்பி
ன்போ, யாதரவொடும்வணங்கியவரருள்விடைகொ
ண்டேகித்! தீதகலன்பின்மிக்கார்சேடித்தவமுதுண்
பாக்குப், போதுமவ்வமையந்தன்னிப்புருந்தவர்ப
தமுரைப்பாம். (உ௨)

வேறு.

அந்தணாளர்தம்மன் டினையுலகிழ்ந்த யலர்த்த; நந்
திலாவருட்கூவநாயகனுந்நாடித்; தந்தமாவுரிபோ
ர்த்ததன்றனியுருமறைத்து! முந்துதொண்டர்கள்
போலொருமூப்புருவெடுத்தான். (உ௩)

அன்றுமேவியகாணாக்காலும்மையேயம்மை
யென்றவாசகமெய்பெறவுலுருருவென்னத், [ன்ற
துன்றுமேனியிற்றசெய்யழித்தென்பெலாந்தோ
மன்றுளாடியதிருவடிமலர்நடைதளர். (உ௪)

† போனகம் என்பது-போனம் எனத் தொக்குநின்றது.

பொருவிற்றன்னைவிற்கோலத்தனெனும்பெயர்பு
துக்க; வருவமுள்வளைந் தொருகழைத் தண்டுமுன்
னூன்றித்; திருவிழைஞ்சுபொற்பையரவல்குலாள்சி
ரிப்பத்; தருமசீலர்தம்மனையிடைப்புருந்தனன்றலை
வன். (உரு)

புகுந்தினைத்தனமொருபிடிபோனகமிழலோ,
மிகுந்தபுண்ணியமும்க்கெனவிளம்பினன்விமலன்.
பகர்ந்தவாசகங்கேட்டலும்புதமுணவிருந்தார்,
துகர்ந்திடாமுனமடியர்வந்ததுதவநோன்மை. ()

என்றகங்களித்தெழுந்துபோயெம்பிரானினைத்து
நின்றவந்நிலைநண்டுளம்பொருதுநெக்குருகித்;
துன்றருந்துயர்கூர்ந்திருகண்கணீர்சொரியப். [ல்.
பொன்றிலன்பொடுவணங்கியுட்கொண்டு புக்கனரா

வேறு.

ஐயனையாதனத்திருத்தியிங்குநா
முய்யவந்தவர்தமக்குள்ளபோனகம்
பையரவல்குலாய்ப்பட்டத்தியென்னலு
மையலின்மங்கையர்மகிழ்வுற்றிட்டனர். (உஅ)

இட்டலுமிறையவென்ண்டினங்கணீர்
பட்டினியொடுமிகப்பரிந்துதொண்டுசெய்
* நிட்டையின்வழுவூறுதுங்கணைஞ்சிடை,
மட்டிலையன்பெனமறைந்துகூறுவான். (உஆ)

அக

திருக்கூவப்புராணம்.

கலிமிகுசிறுவிலைக்காலஞ்செல்வனா; மெலிவுறுநு
மக்குநம்விளங்குமாலயத், துலைவறவனுதினமொரு
மணிக்குட; மலிவுறுசெந்நென்முன்வைத்துங்கொ
ண்மென. (ந. 0)

அண்ணல்சொற்றிடவதையந்தணுளர்கேட்
டுண்ணெகிழ்வொடுகரமுச்சிகூப்பியே,
கண்ணிணைபுனலுக்கடையனேனைபு
மெண்ணிவந்தருளியவிறைவனோவென. (ந. ௧)

ஆலயந்தனிலடைந்தன்புவேண்டுவிற்
கோலவங்கணர்தமைக்குறுகித்தாழ்ந்தெழுங்
காலையினங்கொருகடநிரம்புசெஞ்
சரளிகண்டிவந்தனர்தருமசீலரோ. (ந. 2)

கொண்டுபோய்மனையினக்குடநிரம்புநெல்,
லண்டர்நாயகர்திருவடியொண்ணிலா
ருண்டிடநல்லமுதுதவிச்சேடமுண்
டொண்டொடியவரொடுமுவப்புற்றாரரோ. (ந. ௩)

இத்திறநாடொறுழிறைவனாலயம்
வைத்தசெந்நெற்கொடுவருந்தொண்டர்க்கெலாந்
துய்த்திடவமுதறுகவையொடும்படைத்
துத்தமர்சிவனரும்பதத்திலொன்றினார். (ந. ௪)

வேறு.

மறையவர்தமக்கிம்முறைமையிற்செந்நெல்வை
த்தலானரியவிற்கோலத், திறையவனுலகிற்செந்நெ

ல்லைத்தவனானுமென்னுமெய்ப்பேரடைந்தனானு, ல
றையும்பெயரை மனம்விழைந்துரைப்போ ரழிவி
லாமிக்கசீர்ச்செல்வ, நிறைபெருங்கல்விபெருகுவர்பி
ன்னு நிகரில்பேரின்பவிடடைவார். (௧௩)

அந்தவிற்கோலத்திறைசெயும்வெள்ளியடுக்கலி
ற்சந்தியாரிருத்த, நந்துபொற்பொதுவினரியவான
ந்தநடமில்லங்குதுவடவனத்தி, லுந்துநற்சண்டதா
ண்டவங்குவத்துலைவறுதருக்கமாதெனவே, வந்த
வச்சத்தியனுதினங்காணமகிழ்ந் * இரக்காநடம்புரி
வன். (௧௪)

சாற்றரும்பெருமைக்கூவமாநகரிற்றருக்கமாதா
வெனும்பெயரான், போற்றுநடஞ்செய்யெம்பிரா
னும்போற்றுறுவளர்சடைக்கூத்தன், காற்றுணைக்
கமல மொருபகற்சென்று சுண்டவரளப்பருங்கல்வி,
மாற்றருஞ்செல்வம்பெரும்புகழ்படைத்து மறுமை
யிற்சிவகதியடைவார். (௧௫)

எம்பிரானடஞ்செய்கூவமாநகரினிருப்பவர்க்
கொருநிலையளவு, செம்பொனீகுறிலொண்காசியா
திகளாய்ச்சிறந்துடுத்தலங்களிற்சென்றே, யம்பொ
னாயிரநான்மறையவர்த்தேடியளித்திடு பலனிகர்த்தி
டுமாற், மம்பிரானடியார்காத்தையளிக்குந்தனிப்ப
லனுரைப்பதற்கெளிதோ. (௧௬)

கூவமாநகரிற் பிடியடங்கடிசில்கொடுத்திடினத்
தணர்தமக்குத், தேவர்மூவருமுண்மகிழ்மக நூறு
செய்பலனக்கணஞ்செறிவ, ரோவின்மாதவருக்கொ
ருபகனிரம்பவோதனமத்தலத்திடுவோர், பூவினோ
ன்றிருமால்பதங்களோ வடைவார்புராரிதன் பதம்
பெறுகுவரால். (நகூ)

மாதவர்க்கினியகூவமாபுரத்தோர்மடமமைத்
துதவுவோர்தம்பாற், போதுறுமடம்விட்டின்பனிட
டைவர் பொன்றுறுபதங்களிற்புகுதா, ராதரவினி
லோர்சிவனடியவருக்கங்கையின் றுணைவினோநிலமொ
ன், நீதல்செய்பவரெக்காலமுமகலாதிருப்பரொண்க
யிலைமால்வனாயில். (சூ0)

அருந்தவர்தமக்குக்கூவமாநகரிலாடையொன்
றளித்திடிலதனிற், நிருந்திழையொன்றிற்கொருசத
கோடிதேவராண்டருஞ்சிவலோகத், திருந்துபின்ப
ரமன் நிருவடிக்கமல மெய்துவர்ப்பெற்றமேரன் றுத
விற், பொருந்துறுபலனில்வனெனக்கணித்துபு
கன்றிடற்கரிதரிதம்மா. (சூக)

கொன்றையங்கண்ணிமிலைந்தவன்மகிழுங்கூவ
மாநகரிடத்தியற்று, மொன்றொருநதருமமனந்தகோ
டிகளா யுலப்பறுபுலன்களைபுதவு, மென்றதனியல்
பைமுனிவரருவப்பவியம்பினன்புலனெறிகடந்து,

தாருகன் வதைச்சருக்கம்,

அக

சென்றரும்பரமானந்தவாரிதியிற் றினைத்திடுஞ்ஞத
வென்பவனே. (சஉ)

செந்நெல்லைத்தசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-சக0.

தாருகன் வதைச்சருக்கம்.

—————:0:—————

சுருகமில்லறிவுடைச்சூதமாதவன்
றிருக்கினர்கூவமானகர்ச்சிறப்பெலா
முனாக்கவுண்மகிழ்ந்துகையுச்சிகூப்பிமா
லிருக்குநன்முனிவரரியம்பன்மேயினார். (க)

முன்னநீதருக்கமாதெனமொழிந்தவ
டன்னதுதோற்றமென்றனிப்பொற்கூவமா
நன்னகரிடைநடமாடவந்தவா
றென்னகொலியம்பெனவிசைத்தன்மேயினான். (உ)

பேரறங்களைநிலைபெயரக்காமநோ
யாருதலெனநிகழ்கிலம்யாவையுங்
கூரிடர்மூழ்குபுகுலையமேலைநாட்
டாருகனெனவொருதருவன்றோன்றினான். (ங)

சேண்டொடுதனதுடற்சிந்துசெம்புனற்
காண்டுளிமுழுதுந்தற்கடுத்தெழுந்திட
வாண்டகையேர்களாலழிவுறாது
மாண்டகுதவத்தினுண்வரம்படைத்துளான். (ச)

எண் டிசையரையரையெழுபில் த்துந் ல
விண்டலமிசையுறுவேந்தர்தங்களை
மண்டுதன்சேனைகாவலர்களால்வயங்
கொண்டனுதினமுங்குற்றேவல்கொள்பவன். (நு)

தறுகண்வெஞ்சினக்கொடுந்தாருகன்றிசை
யுறுகரிதினந்தொறுமொரோவொன்றாகவே
குறுகியதூதராற்கொணர்விததேறியோர்
மறுகெனவுலகெலாம்பவனிவந்துளான். (சு)

ஒளனொளியிரவிதேர்க்கிள்ளையொத்தவேழ்
கிள்ளைகண்மீதுமொண்கிண்கிணிச்சரண்
பிள்ளையேழ்தினத்தினுமேறறிப்பேபொழின்
ஞெள்ளவினுலாவருவித்துநீக்குவான். (எ)

கொம்மெனப்புறவடிகொண்டொற்றினான்
மைம்மலிதினாக்கடல்வறப்பவெற்றுவான்
செம்மகமேருவினோடுசிற்சிலம்
பம்மனையெனவெடுத்தாடுமாற்றலான். (அ)

வானிநிநந்துதாமரைதன்வாவியிற்
பானிகழ்வனையொடுபதுமமாகவே
யானினைதனிற்பசுவாகத்தேனுவைங்
காநகாமலர்ப்பொழிலாகக்கண்டுளான். (சு)

வித்தகவிடையினுன்னில்லிற்பொன்கவர்ந்
தத்தனுலனைவுறவசைத்தநாரியின்

மெத்தொளிமணிகொளானியப்பவாக்கிய
புத்தணியவயவம்புனைந்தமாட்சியான். (௧௦)

மணங்கமழ்குழலாமகளிர்ப்பற்றிவந்
திணங்குறுதகுனியாக்கேவல்செய்வியா
வுணங்குறுசிறைபுரிந்துடன்றணக்கியே
யணங்கியொனும்பெயரவனிட்டானரோ. (௧௧)

மேயதன்றிகழவைவிளங்கராவிறை
மாயிருந்தலைகளேவனைத்ததமபமா
மீயிலங்கொளிமணியிருள்விழுங்குறு
மாயிருஞ்சுடர்களாயமரவைத்துளான். (௧௨)

ஒலலையிற்பொழுதுணர்ந்தோலக்கத்துறு
மெல்லையிற்புகுந்திடாதிருந்ததேவனாக்
+ கொல்லுலைக்கனல்விழிக்கொடியதூதரான்
வல்லியிட்டருஞ்சிறைபபடித்தவன்மையான். (௧௩)

கனவினுமவன்றனைக்காணினிந்திரன்
மனநடுநடுங்கிவாய்குழறிவல்லையி
னனவினையடைந்துபின்னடுங்குநெஞ்சகத்
தினைவுறலொருபகலெலாமொழிந்திடான். (௧௪)

ஒருங்குலகங்களினுயிர்களுக்கெலாம்
வருங்கொடுநாயெனவருமவன்றனா
லருங்கடவுளரருச்சனையறங்கள்வான்
றருங்கலைநெறிமகந்தவாமகனறதே. (௧௫)

+ கொல் எனபது - கொல்லன என்னும் பொருளிலவந்தது.

அக்கொடுத்தயித்தியனோயிற்ப்படா, வுக்குநெ
ஞ்சிடர்ப்படுங்காலத்தோர்பகன், மிக்கவிண்ணவா
ரிவிரிஞ்சணிந்திரன், நொக்கொருங்கொருபுடைய
ரொண்டினார். (கசு)

தங்கள்வெந்துயருமத்தகுவனாவியு
மங்கொருங்கழியுநாளடுத்ததாதலாற்
சங்கரன்றனையினிச்சரணென்றெய்திடின
மங்குநந்துயனொனமனந்துணிந்தனர். (க௭)

துணிந்தவர்கயிலையத்தொழுதங்கெய்துபு
தணிந்தமெய்ம்மனனுடைத்தவத்தர்சென்னிம்
தணிந்திடுநந்திதாளரணடைந்துநோ
பணிந்தனரினையனபகர்தன்மேயினார். (கஅ)

தடுத்தசெங்கோலுடைத்தாருகன்றனா
லடுத்தவெந்துயருரைத்தகற்றவந்தனம்
படைத்தெமையளித்திடும்பராபான்முனம்
விடுத்தருளையநீயென்றுவேண்டினார். (ககூ)

தன்னேநேர்கின்றவன்சைவதேசிக
னென்னையாளுடையநந்தீசன்சென்மென
மின்னுலாஞ்சடையினோன்வீற்றிருந்துழித்
துன்னுவானவொலாந்தொழுதுபோயினார். (உ௦)

வருணமாமணியொளிர்மண்டபத்திடைத்
தருணவாரணப்பகைத்தவிசின்மீமிசை

யருணகோழகடிகாண்டமர்ந்ததென்னவர்தும்

கருணைவாரிதினைக்கண்டமுறைஞ்சினார் (௧௩௩)

விழிப்புனறுளிப்புமெழவிதிர்ப்பவானெரி, யுழி
ப்படுமாக்கினெஞ்சுருகினென்பயர்ச்சி, கழிப்படுமெ
னக்கருள்சாக்கும்மீசனை, மொழிப்பயன்பெற்றத்திருமு
ன்னின்றேத்துவார். (௨௨)

வேறு.

வானுதிகளாய்கிகழ்வாயசரணமறைமாமுடியின
பொருளேசரண, மூருருயிரோசரணஞ்சரணமுண
ரவுக்குணர்வேசரணஞ்சரணந், தேனார்மொழிபங்
கினனேசரணஞ்சிவசங்கரனேசரணஞ்சரண, மா
னாவமுதேசரணஞ்சரணமருளாகரனேசரணஞ்சர
ணம். (௨௩)

மருவேமலரோசரணஞ்சரணமணியேயொளியே
சரணஞ்சரணந், திருவேபொருளேசரணஞ்சரணந்
தேனையமுதேசரணஞ்சரண, மிரவேபகலேசரண
ஞ்சரணமெமையாளுடையாயசரணஞ்சரண, மரு
வேபுருவேசரணஞ்சரணமருளாகரனேசரணஞ்சர
ணம். (௨௪)

வேறு.

என்றிவைபுகன்றுபோற்றியினைமலர்க்காங்குங்
த்து, நின்றவர்தமைமென்கொன்றைநெடுஞ்சடைங்
கடவுளைக்கிப், பொன்றிகழ்மனாதீப்பட்டபோன்

முகம்புலர்ந்தவுங்கட், கொன்றிநெஞ்சகன்றிடாதது
யாழேதுனாத்திரென்றான். (௨௫)

பெருந்தகையியம்பம்பாயேரன்பெயர்வீன்றிப்பொ
ருள்கடோறு, யிருந்தாடனிலிக்குகின்றவெந்தைநீ
யெங்கணெஞ்சி, னருந்தயரநியாயபோலவினவியத
டியேமுய்யம், பொருந்தியகருணையென்றுபோற்றி
நின்றுரைப்பதானான். (௨௬)

தாருகனென்னவெய்யதயித்தியனெருவன்றோ
ன்றிப், பாரிடைமுன்னேவேதம் பகர்மகமறத்தின்
பேதநு, சீரியதவங்கடானஞ்சிதைந்தனதுன்பமெ
ய்கி, யாருயிர்தரித்திருந்தா ரமரராகையினல்விண்
னோர். (௨௭)

சற்றுமுட்கருணைகொள்ளாத் தாருகனிழைத்த
தீமை, யிற்பெனக்கிளக்கவெம்மான்முடிவுறுதெம்
பிரானே, மற்றினிப்புகல்வதென்கொல்வலிகெழும
வன்றனக்குன், சிற்றடிக்கேவல்செய்யுஞ்செயலென
த்தினமுஞ்செய்தோம். (௨௮)

அந்தவேலவுணன்றிமையாற்றிரிதெங்கட்குந்த
ன், கந்தவாரிசப்பொற்றாளே காப்பெனவயம்புக்
கே, மேந்தைநீயெம்மைத்துன்பக்கடலினின்றெடுத்
தாட்கோடி, தந்தையேயன்றிவேறார்தனயர்தமின்
னறிர்ப்பார். (௨௯)

அச்சதனெனுமென்னுமத்தமரொன்கரர்கணுமத்
திச்சகமறியின்றமுதலெழுத்திகவாதொன்ற

* நச்சினைமிடற்றடக்குநாதவன்னஞ்சிற்றீயன்,கை
ச்செமைத்தினமொறுக்குங்கடுந்திறற்றாருகன்றான்

எம்மூயிரொழியாதென்றுமிருந்திடர்ப்படவரு
த்து, மம்மறவனையட்டாட் கொள்ளஃதின்மேலடி
யேமெல்லா, மிம்மெனவிமைப்பின்மாளவெமைமு
னம்புரக்கவைத்த, வெம்மைகொண்மணிமிடற்றின்
விடத்தைவிட்டிடுதியையா. (௯.௧)

என்றாவணையிற்றுஞ்சுமெழிலரியியம்பக்கேட்
டுப், பின்றிகழசடிலக்கற்றைப்பெருந்தகையருண்மீ
தூர, வன்றிறலவுணன்றன்னை மாய்த்துவானவர்க
ணெஞ்சந், துன்றுறுதுயரனைத்துந் தொலைத்திடவு
ளங்கொண்டானால். (௯.௨)

வன்மனத்தவுணர்கோமான்வரத்தொடுவலியு
முள்கிப், பொன்மலைச்சிலைகுனித்துப்புரமெரிபடுத்
தவெம்மான், சின்மயக்கிரிபயந்த தேவிதன்வதன
நோக்கி, மென்மலர்க்கரந்தனாது மிடற்றினுலத்து
வைத்தான். (௯.௩)

* நச்சினைமிடற்றடக்காவழி, திருமாலும் அயனமுலிய
தேவரும் இறத்தையுடையராக; அச்சுதன் அமரரொன்றும்
அவர்நாமங்கள், அகரத்தையிழந்து முறையே சுதன்னெரின
று அழிவை யுண்டியவனெனவும், மரரொன்றினறு மரிததலை
யுடையவொன்றும், பொருள்பட்டு நிற்குமாகலின், முதலெ
ழுத்திகவாழ்த்துந் நச்சினைமிடற்றடக்குநாதன் என்று வித
ந்தார்.

வைத்தவக்கணத்தினெண்டோண்மலைபிணைத்
தன்னகொங்கை, மெய்த்தழற்கொழுந்துபோலுமெ
ன்சிகைஞுழைதாவால, மொத்தகூட்பேழீவாய்வாரி
யுண்முகிஸ்புரையுமேனிக், கைத்தல்க்கழுமுட்டுங்
கக்காளிவந்துதித்தாண்மன்றோ. (௩௪)

ஆண்டகோளகையிற்றாக்கியணிமுடிவனையிள்க்
க, இவண்டிசாமுகத்தினெல்லையென்புயமளப்பக்க
ண்கண், மண்டுதிச்சொரியசஞலம்வண்கையிற்றிரி
யலுழிக், கொண்டலாயிரமுழவகுங்கொள்கையினதி
ர்த்தெழுந்தாள். (௩௫)

செந்தழறனக்குவெம்மையியல்பெனச்சிற்றமெ
னறு, மந்தமில்லுணமாயுள்ளாளடைந்தவர்க்கருளு
ருசெய்வா, எரிந்தவண்டங்கள்கோடியியற்றிடவெ
ண்ணுநெஞ்சா, ஞந்துறுமாற்றலரெவ்வுலகினுமு
வமையில்தாள். (௩௬)

மைந்நகநடுவட்குழந்தமாலையின்செக்கர்போல
த், தன்னரைவிரித்துடுத்ததயங்குசெந்துகிலின்பொ
ற்பாள், கொன்னுனைவடிகன்ஞலக்கொடும்படைரி
கர்த்தஞல, மன்னியமலர்க்கரத்தாண்மணிச்சிலம்ப
ரற்றுந்தாளாள். (௩௭)

ஞாலத்தினுயிர்களெல்லாநடுங்குறக்கரத்திற்
கொண்ட, ஞலத்தினுயிற்றகுத்திச்சொரியுண்டக்
குறிப்பாள், வேலைத்திண்டிரையிற்றென்றி யுலகெ

லாம்விழுங்கவந்த, வாலத்தினுதிததாளன்றாலு
தவட்கடுத்ததன்றே (௩௮)

உன்னருமுதிர்குன்மேகமொத்ததிர்ந்தெழுந்த
செங்கட், கன்னியையுமைகண்டேங்கிக்கைவிரனெ
ரித்துச்சென்று, தன்னிகரமலன்மார்பிற்பண்டுறுத
ன்றமும்பிற, பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தமுலைபடப
புல்லிக்கொண்டாள். (௩௯)

அன்னவனெழுதல்கண்டவச்சுதனெம்பிரான்
முன், பின்னுரைசெய்தவாறேபெருவிடத்தினைமா
தாக்கி, யிந்நிலையெமைவதைப்பவிடுத்தனென்ன
மாழ்கித், தன்னகமருண்டுநின்றான்சுதூர்முகனுட
ல்கம்பித்தான். (௪௦)

இந்திரன்மனந்தளர்ந்தானெரியுடல்வெயர்த்தா
ன்கொல்லு, மந்தகனுவலர்ந்தானிருதிமெய்யயர்ந்
தானேதைச், சிந்துவினிழைவெருண்டான்சமீரண
ன்றிகைத்தான்மூர்ச்சித், துந்துறுகுபேரன்விழ்ந்
தானுயங்கியீசானனின்றான். (௪௧)

ஏனையவும்பொல்லாமெழுந்தமாகாளிகோர [லைக்
மேனியையெதிர்கண்டேங்கிவிழிபுதைத்தனாவ்வே
கூனல்வெண்பிறைமிலைந்தருரிசிலோடகிலமீன்ற
ஞானநாயகியைத்தாழ்ந்துநவிலுமச்சூலிமாதோ.

வேறு.

பரமவெண்ணைப்படைத்தவநானிவண்
புரியுமேவல்புகன்றருளன்னதுன்

னருளிநூற்றுவனென்னவான்கூர்
வெருவுநெஞ்சமகிழ்விளம்புவான். (சங்)

தேவரொன்றுஞ்செயத்தகவல்லகூர்
மேவல்செய்யவிடர்புரிதாருக
னாவினொண்டவாக்காக்கமுதவுவான்
பாவைநின்னைப்படைத்தனமென்றரோ. (சச)

காரிபட்டகடுந்தொழிற்றாருகன்
சோரிபட்டதுகளுமனையவன்
மாரிபட்டவடிவுகொண்டுநெறமு
மூரிபட்டமுகிண்முலைக்காளியே. (சரு)

சூலத்தாற்குத்துபுசொரிசோரிக
பாலத்தேற்றுப்பருகியவனெடு
நீலத்தாக்கையைநீயேவிழுங்குதி
யாலத்தோடுதித்தாயென்றறைந்தனன். (சக)

குனித்தவார்சிலைக்குன்றினன்றம்மன
நினைத்தவாறுநிகழ்த்தினனாதலாற்
கனத்தவார்முலைக்காளிமகிழ்வுறீஇ
நுனித்தோர்மாற்றதுவலுதன்மேயினான். (சஎ)

அண்டர்நாதவளியன்றனக்குநீ
புண்டலேபணியாகவுதவினை
தொண்டராகநிற்குழந்துடுவார்தமுட்
கொண்டநின்னருளென்னிடைக்கூர்ந்ததே. (சஅ)

ஐயநீயென்பணித்தனையன்னதே
செய்யநான்கடவேனெனச்செப்பியே
கையின்மான் மழுக்கொண்டகடவுடன்
றுயயதானைத்தொழுதுநின்றாளரோ. (௪௯)

அன்னகாலையனீகமதாகவே
கன்னியோகினிவெள்ளங்கணிப்பில
மன்னுகாளிவடிவினுதித்தெழ
வெனனையாளுடையீசனினைந்தனன். (௫௦)

அக்குமாரியனையவடிவொடு
கைக்கபாலங்கமுமுட்டிகழ்தர
மிக்கயோகினிவெள்ளமசனியே
றொக்கவார்த்தவண்மெய்ந்நின்னுதித்ததே. (௫௧)

எந்தைசென்னியிளம்பிறையொத்தபல்
கந்தரத்திற்கடுவைநிகர்த்தமெய்
செந்தளிர்க்கைச்செழுங்கனல்போன்றகண்
னுந்துமுத்தலையோகினிகட்கரோ. (௫௨)

வேறு.

கண்ணுதற்பரமன்பினர்க்காளியைநோக்கி, யெ
ண்ணிலித்திறலயோகினிவெள்ளமோடேகிப், புண்
னியப்பகைத்தாருகனுவியைப்போக்கிப், பண்ணவர்
க்கருள்செய்யெனவேவினன்பணித்து. (௫௩)

எம்பிரானையும் கிலநாயகியையும் இறைஞ்சிக்
கும்பமாமுலைத்ததுகண்யாமனைவிடைகொண்டு

செம்பொனாலயப்புறத்துவந்தடைந்தனள்செறிந்த
வும்பராங்கதுகண்டனாமனப்பயமொழிந்தார். ()

தேறினார்மனமெம்பிரான்றிருவருட்செயலைக்
கூறினார்மகிழ்ந்தொருவாமேலொருவர்தாங்குப்புற்
தேறினார்கரங்கொட்டினாற்பாடினாரிருகான்
மாறினார்கழன்றாடினாரன்புடைவந்தார். (௫௫)

அந்தனாவெமதாருயிர்போக்கவன்றிதிர்த்து
வந்தகாளத்திற்காளியைவருவித்திங்கவளை
யெந்தமாவியைநிறுவிடப்பணித்தனையின்னு
துந்தமாரருட்பெருமையாரறிபவந்துவலின். (௫௬)

என்னவிசனதருடுதித்திறைஞ்சுபுவிடைகொண்
டன்னையாகியயாமனைபுடையினவந்தடைந்து
மன்னும்வானவரனைவருந்தனித்தனிவணங்கித்
துன்னுமாமலர்மழையவண்முடிமிசைச்சொரிந்தார்

சொரிந்தவிண்ணவர்தங்கள்கம்மியற்கொடுஞ்ஞலமி
ருந்தகையுடையாமனைக்கேற்றதோரிரதம், விரைந்
துநன்குறவாக்குவித்தளித்திதன்மீது, பொருந்திந
ண்ணலற்செகுத்திடப்போதுதியென்னா. (௫௮)

புகழ்ந்துநிற்பவவ்விரதத்தின்பொலிவினைநோக்கி
மகிழ்ந்துமற்றதைக்கடவலேவார்யோகினிமாதைப்
பகர்ந்திருத்தியெண்டோளியாயிடையதிற்பாய்ந்தா
ணி கழ்ந்தநன்முனிவரர்சயசயவெனநிகழ்த்த. ()

தலைவியாகியயாமளையிவரவத்தடந்தேர்
வலனிபாரிடைத்தூண்டினள்காற்றெனவலிதி
னிலவிமூவிலைப்படைகொடுயோகினிநீத்தஞ்
சுலவிலேவலையினென்மடங்கார்த்தனசூழ்ந்து. (௬௦)

நிலத்தினேகினவானகத்தேகினநிமிர்பா
தலத்தினேகினமுகிவிடத்தேகினதடத்த
புலத்தினேகினகடலகத்தேகினபொருப்புக்
குலத்தினேகினகுமரிதன்பெண்படைகுழி. (௬௧)

துடியதிரந்தனபதலைகளதிரந்தனதுளைச்சங்
கிடியதிரந்தனகாகளமதிரந்தனவிரலை
வெடியதிரந்தனமுரசதிரந்தனபணியேவந்தின்
முடியதிரந்தனவதிரந்தனதரணியுமுழக்கால். (௬௨)

மிக்கயோகினிப்படைசெலப்பொடிவிசும்பிவர்த
லிக்குமேவியெற்காலொடுந்தொடத்தகாதெனவே
புக்குறார்முடியிவர்ந்திமையவொனல்போக்கி
மக்கள்போற்புரிகிற்பனென்றேகுதன்மாணம். ()

கார்மறைத்தனதிசைகளைமறைத்தனகதிரின்
மேர்மறைத்தனகுலகிரிமறைத்தனதினாமுந்
நீர்மறைத்தனவுடுக்கணமறைத்தனநெடுவா
ணார்மறைத்தனமறைத்தனவுலகெலாம்பூழி. (௬௪)

தொடுக்குமாலையங்குவிமுலைச்சூலிதாரணியை
யெடுக்குநாகமெய்நெளித்தலமரவதிர்த்தெழுந்து

நடக்கும்யோகினிவெள்ளமோடமரர்நன்னதிமட்
டடுக்குமாமதிறுருகபுரத்தயலடைந்தாள். (௬௫)
வேறு.

ஓற்றரன்னதுணர்ந்தனரோடினார்,
கொற்றமன்னன்குருமணிப்பொற்றவி
சுற்றபேரவையுற்று வணங்குபு
முற்றும்வெஞ்சினமூண்டெழக்கூறுவார். (௬௬)

ஐயநீவிண்ணவர்ப்பணிகோடலாற்
கையுலாம்படைக்காளியெனவொரு
தையல்யோகினித்தானைகளோடமர்
செய்யவிவ்வுழிச்சேர்ந்தனனென்றனர். (௬௭)

அந்தவொற்றரஹந்திடுமவ்வுரை
சந்தனப்புயத்தாருகன்சீற்றமா
முந்துமுட்கனன்மூண்டெழக்கூறிய
மந்திரத்தைநிகர்த்ததுவந்தரோ. (௬௮)

பன்னுமம்மொழிபாதிசெவிபுகு
முன்னந்தீச்சினமூண்டதவனகந்
துன்னுறும்புகைதுண்டத்தெழுந்தன
வன்னிவெம்பொறிவாட்கண்சிதறின. (௬௯)

மட்டிலவெஞ்சினவன்னியறிவினைச்
சுட்டதிவ்வளவிறொலிகின்றதோடி
கிட்டினோரையுங்கேளையுந்தன்னையு
மட்டிடுந்துணையும்மவியாததே. (௭0)

இதழதுக்கியெயி றுகறித்தன
 னுதன்மிசைச்செல நூக்குபுருவியாய்
 மதரரிக்கண்மலரவிழித்தனன்
 முதிராசினத்தினன்மீசைமுறுக்கினான். (எக)

பொன்றில்கற்பகபபுட்களெழக்கர
 மொன்றொடொன் றுறத்தாக்கியுருமுவிழ்
 கின்றதென்னநகைததனன்கேட்டசொன்
 னன் றுநன் றெனச்சீறிநவிலுவான். (எஉ)

அடியொன்ற லுலகியாவும் ளந்தமா, னெடியன்ற
 னுமென்னேவலினின்றிடும், படியன்ற ற்றுமென்
 பாலமர்க்கென்றுபெண், கொடியொன்றெய்திலென்
 கொற்றநன்றாகுமால். (எங்)

இந்திராதிகளியாராயும்வென்றிடு
 மந்தமேவருமாற்ற லுண்டென்னிடை
 வநது ளாளொருமாதமர்க்கென்னுமிந்
 நின்ததா னுயிர்நீங்கினுநீங்குமோ. (எச)

புவனம்யாவினும்போர்த்தொழில்வந்துசெய்
 பவரிலாமையிற்றோட்பயனின்றியே
 கலலுநெஞ்சினன்காரிகையோடமர்
 நவிலிலோரபழிநண்ணினனாவனல். (எடு)

என்னைவல்லவிங்கேந்திழையெய்தலான்
 மின்னேவல்லவுரகமுமேவுமான்

மன்னைவெல்லமலையும்வரும்புலி
தன்னைவெல்லவுழைகளுஞ்சாருமால். (௭௬)

கண்ணன்வேதன்கடவுளரிந்திர
னண்ணன்மாமுனிவோர்களபயமேரர்
பெண்ணின்பாற்புகும்பெற்றிமையாலவர்
நண்ணுமாண்மைநனிசிதந்திட்டதால். (௭௭)

வேறு.

இந்திரம்பிடித்தெடுத்தெற்றிவீழ்ப்பனே
வந்தகற்பதைத்திடவடித்துக்கொல்வனே
சந்திரங்கதிரொடுமெடித்துத்தங்குபூம்
பந்தெனப்புடைப்பனேபடியிற்பாணியால். (௭௮)

கனலியைவிழுங்கியெழ்கடலுமுண்பனே
சினமறவமரரைப்பதத்திற்பேய்ப்பனே
முனிவார்குலமெலாமுடிப்பனேவென
வினையனபலபகர்ந்தெரியிற்சீறினான். (௭௯)

சீறியதாருகத்தீயன்யாமனே
வீறியவெனைத்தொழமேவினாளுக்கொலோ
மாறமர்புரிந்திடவந்துளாளுக்கொலோ
கூறுதிரொற்றினீர்குறிப்பென்னென்றான். (௮௦)

என்றலுமொற்றர்களிறைஞ்சியையகேள்
வன்றிறல்யாமனேமறவிதன்னையும்
வென்றிகொள்படையொடும்பொருதல்வேண்டியே
யொன்றினனையமின்றுண்மையுண்மையே. (௮௧)

மாதெனவுளங்கொளேலவளைமன்னநீ
யோதருமகரஞ்சுரருமுட்கமுன்
மோதுவதினாக்கடன்முகட்டெழுந்தவப்
பாதகநஞ்சமேபடிவனுகொண்டதால. (அஉ)

உமமெனவவனூரப்பொலிகொல்கின்றதி
வெம்மைகொணமனையும்வீட்டுமாயுதங்
கைம்மலைபரித்தவக்கண்ணற்கோர்தலைச்
சும்மைகொள்கமையவனெடுத்தருலமே. (அங)

வேறு.

இனையனவொற்றர்கூறுமெல்லையிற்கடைநாட
பொங்கிக், கனைகடலுடைந்ததென்னக்காளிதன்றா
னையார்க்கு, நனியொலிசெவிப்புலத்துநடந்ததுதாரு
கன்றன், சினவெரிக்கிழுதுமன்றிச்சமிதையுஞ்சொ
ரிந்ததேபோல். (அச)

ஆயதுகாலைதன்னிலழலினெண்மடங்குசீறிச், சே
யிழைமகளிர்ப்பற்றிச்சிறைபுரிந்திடுவன்றாதீர், போ
யெனதனிகமுற்றும் பொருக்கெனத் தருகினென்ன,
வேயினனவருநன்றென்றிறைஞ்சுபு வினாந்துசென்
றார். (அடு)

சென்றபினவுணர்செம்மல்செருத்தொழிற்கோ
லங்கொள்வான், கன்றியங்கெழுந்துட்போகிக்கதிரி
ளம்பரிதிரீலக், குன்றின்வந்தெழுந்ததென்னக்குரு
மணிமகுடமொன்று, தன்றலைகவித்தான்யாருஞ்ச
யசயென்றெடுத்துவாழ்த்த. (அசு)

கல்லெனமிழற்றுமவீரக்கழலடித்தலத்திலார்த்
தான், மல்லலங்கச்சுவீக்கிமருங்கினிற்சுரிகைசேர்த்
தான், புல்லுறுமங்கிமேனிப்புறந்தெரியாதுபோர்
ததான், வில்லுமிழ்சரம்பெய்தூணிவெரிநிடைத
தூக்கினால். (௮௭)

அங்கையிற்கோதைசேர்த்தானணிவிரற்புட்டி
லிடடான், கொங்கலர்தும்பைமாலேகுருமணிமவுலி
சூழ்ந்தான், புங்கவப்படையனந்தம்பூசனைபுரிந்தெ
டுத்தான், செங்கையிற்கொழுதுமேருச்சிலைநிகர்சி
லையுங்கொண்டான். (௮௮)

இம்முறையமரின் கோலமெய்தியொள்ளிலவே
ன்மன்னன், கொம்மெனத்தனதுகோயிற்புறத்தி
னிற்குறுகுமுன்னந், தெம்முனைமுருக்குஞ்சேனைத
ரமுனஞ்சென்றதூதா, தமமனந்தனில்வினாந்து
தலைத்தலைபரவிசென்றார். (௮௯)

சென்றவரொட்டகத்திற்செழுமுரசெறிந்துது
ங்கட், கின்றொருபெரும்போர்வந்துகிடைத்ததுங்
கெழுகசேனை, யென்றலுமவுணர்வேழமிரதமம்புர
வியென்னத், துன்றுறுமனிகவெள்ளந்தொகையில
வெழுந்தமாதோ. (௯௦)

போரொனச்செந்நெற்கூட்டுப்பெயரினைப்புகலு
ற்றாலு, மேருறுதடந்தோள்வீங்கியெங்ஙனென்றெ
ழுந்துதுள்ளும், வீரர்களவுணர்தூதர்வெஞ்சமர்க்

கெழுமினென்ன, வாருறுபணை முழக்கமகிழ்ச்சிகொ
ள்வதையென்சொல்வாம். (௯௧)

வீங்கினர்புயங்கணைஞ்சம்விம்மினாமரிற்றுள்
ப, நீங்கினொழுவும்வாளுநேமியுமழுவும்வில்லுந்,
தாங்கினர்பகைஞ்ஞாங்ஙன் சார்ந்தனர்காட்டுமென்
ன, வேங்குறுமண்டகூடமுடைந்தெனவார்த்து
ச்சூழ்ந்தாரா. (௯௨)

இந்திரன்வயிரந்தன் னுற்சிறகர்முன்னீர்ப்பட்
ட, வந்தமிகிரிகளெல்லாமனையவன்பகைஞ்ஞான,
நந்துறுமவுணன்றன்பா னட்புறநடந்தவென்னச்,
சுந்தரத்திகிரிப்பொற்றேர் திசைதொறுஞ்சூழ்ந்தவ
ம்மா. (௯௩)

சோர்ந்துறுகற்பின்மாதர்துணிவுறுமுள்ளம்
வேறாய்ச், சேர்ந்திடுகொழுநரோவற்றிருந்துறச்செ
ய்யுமாபோ, லூர்ந்திடுபாகர்தம்பாலுளத்திடைமு
னிவுகொண்டு, கூர்ந்தவர்குறித்தல்செய்யுங்கொடும
தமாக்கள்சூழ்ந்த. (௯௪)

நிலத்திடைப்பாயுஞ்சென்றுநெடுவிசும்பகட்டி
ற்பாயும், பிலத்திடைப்பாயும்பாழிப்பெருங்கடன்
முகட்டிற்பாயு, முலத்திடைப்பாயுஞானவொருநெ
றியோங்குறாமற், புலத்திடைப்பாயும்புல்லர்மன
மெனப்புரவியீட்டம். (௯௫)

ஈண்டியவனிகநான்குமெழுந்தனவவுணர்கோ
மான், காண்டலுமுவகைபூத்துக்கவனவாம்புரவி

கோடி, பூண்டுறுமிரதமொன்றிற்பொருக்கெனவா
விப்புக்குத், தூண்டுறுவலவற்பாராவினையனசொல்
வதானு. (௯௬)

பாகனீநொடிப்பின்மாதின்படையெதிர்நமது
பொற்றே, ரோகுறவிடுத்தியென்னலிறைஞ்சிரின்
றையவென்ன, மாகவாம்பரிசுடம்மைமத்திகைத்
தொழிலாலுந்திச், சேகுலாமுருநீத்திண்டேர்சசெ
லுத்தினன்வினாந்துசெல்ல. (௯௭)

அடைப்பைகோடிகங்களாஞ்சியாலவட்டங்க
ளொள்வா, னெடுப்பவர்பலருஞ்சூழிழிக்குறிகாட
டவந்து, படைப்புறமொய்க்குமீக்களகற்றுறும்பரி
சுபோலப், புடைப்பரிசனங்கணின்னுபொலியும்வெ
ண்கவரிவீச. (௯௮)

தாருகமன்னனேகுந்தன்மைகண்டனிகவெள்
ளம், வாரிதியேழுமுட்கவல்லிதினூர்த்தெழுந்து, சீ
ருறுமனந்தனும்பணியிறைசென்னிமாற்றப், பாரக
ம்பொழ்பட்டேங்கப்படர்ந்தன திசைகண்முற்றும்.

படிமகளகரநீசப்பரிசனஞ்செய்தபாவ, முடி
வுறககடவுட்கங்கைமுழ்குவான் படர்தலென்னக்,
கொடியவெம்படைகளார்த்துக் கொம்மெனநடக்கு
மேல்லைப், பொடிவிசும்படங்கநுங்கிமீமிசைப்போ
யிற்றம்மா. (௧௦௦)

விண்ணெழும்பூழிமாலேவெண்குடையடைந்த
ப்பாற்போய்க், கண்ணகன்கதிரின்மேனிக்கவினழி

யாதவண்ண, நண்ணுபுதடுத்தவாழிநஞ்சுதானருந்
திழுக்கட், பண்ணவனமரர்க்காத்பேரருட்பான்
மையேபோல். (௧௦௧)

நீங்கியநாணுப்பெற்றுநிறையழிகணிகைமாதர்,
தாங்களோருழியிற்கூடித்தத்தமின்மலைதலேபோற்,
பூங்கழன்மிறுற்றச்செல்லும் பொருநகர்கைப்பற்றவி
ண்ணி, னேங்கியேகொழுகளொன்றோடொன்றுதா
ககுற்றவன்றே. (௧௦௨)

தழங்கினமுரசுமார்த்ததண்ணுமைகலித்தமொ
ந்தை, முழங்கினபடகமெல்லாமொய்ம்பினினியவர்
தாக்குஞ், செழுங்காவிசைகட்கேற்பச்சிசும்பினபு
வனிமாந்த, ருழங்குரலோசையேற்றுமடுக்கியன்
றெழுதலேபோல். (௧௦௩)

இவ்வகையனிகமென்னுமிருங்கடல்வினாந்து
சூழத், தெவ்வடுகுவவுத்திண்டோட்டிருகுளத்தவு
ணர்கோமான், கொவ்வையங்கனிவாய்ச்செங்கட்கு
மரிதன்படைவந்தெய்து, மவ்வுழியெதிர்சென்றே
ற்றானமரர்க்கணடுங்கியேங்க. (௧௦௪)

மண்டுறுமவுணவெள்ளமலிந்தெதிர்வந்ததன்
மை, கண்டனர்வடவையேபோற்கனன்றியோகினி
கள்கூலந், திண்டிறலோடுசெங்கைவிரல்களாற்றிரி
த்துமிக்க, வண்டகோளகைவெடிப்பவார்த்தெதிர்
சென்றுபுக்கார். (௧௦௫)

வேறு.

எழுக்களுமுசலமுமிலைகொள்வேல்களு
மழுக்களும்வளைகளும்வாளும்வாளியுங்
கழுக்களுமலைகளங்கதையுங்காளிகள்
குழுக்களுமவுணர்மேற்கொதித்துவீசிஞர். (க௦௬)

தோமரமொளி றுவாள்சுரிகைமுத்தலை
நேமிகள்சிலையுமிழ்நெடுஞ்சிலீழுக
நாமவேன்முதலின நஞ்சிற்றீயவர்
தாமுமயோகினிகண்மேற்றருக்கிவீசிஞர். (க௦௭)

கரங்களின்முசலமுங்கதையுநல்கியே
யுரங்கிஞர்சொரிமதவொருத்தலுநதிஞர்
மருங்குறவொளி றுகைவாள்விதீர்த்துவன்
றுரங்கராசிகடமைத்தூண்டியீண்டினர். (க௦௮)

தார்செழுதடம்புயத்தகுவராழியந்
தேர்களைமுடுக்கியெண்டிசையுஞ்சூழ்ந்துகொண்
டேர்கிளர்கொடுமரமிமைப்பின்வாங்கிவிண்
கார்களின்மும்மைவெங்கணைகள்சிந்தினர். (க௦௯)

விழுந்தனதலையுடல்வேறுவேறதா
யழுந்திடவகைகளினுற்றிற்செம்புன
லெழுந்தனவிருதிதத்தினுமெண்ணில்லவ
ருழுந்துருள்பொழுதினி லுலந்துபோயினர். (க௧௦)

கண்டனரவுணர் தங்களிப்புமாற்றலு
மொண்டமுலெனவுளமுருத்துப்பொங்கினு

ரண்டமுமிடிபடவதிராத்துவல்லையின்
மண்டியோகினிகடாமலைதன்மேயினா. (கக்க)

பரியொடுபரிகளுமபனைககைமும்மதக
கரியொடுகரிகளுங்கதிருலாமணி
யிரதமொடிரதமுமெடுததுவீசினா
சுரருளமகிழ்வொடுதுணங்கையாடவே. (ககஉ)

சிறந்திடுநெடுமணித்திகிரிதேதர்களை
யுறைந்தவரொடுமெடுததுமபாவீசினார்
மறந்தருபெருவலிமாருதம்பறித
தெறிநதிடுமேருவினமுடிகளென்னவே. (ககங)

கொய்யுளைமாவும்வெண்கோட்டுவேழமு
மொய்யெனவேயெடுத்தகைககினரோருடன
மையலில்சூரரமகவிர்வீசினார்
வெய்யவன்றேரொடுவிலங்கவிண்ணின்மேல். (ககச)

அருகுறுமவுணரையடர்ந்துபற்றியே
கருகுறுமிடற்றினைக்கடிததுக்கொக்கிடைத்
திருகுறுகனியெனச்சுவைத்துச்செம்புனல்
பருகினர்முனிவொடுபசிசற்றற்றினார். (ககரு)

பிடித்தனர்குருநிரீர்பிலிற்றக்கைகளா
லடித்தனரவுணர்தம்மாக்கையென்பெலா
மொடித்தனர்நகநிரையுநிரத்தண்டினா
லிடித்தனருயிராவிண்ணேற்றினாரோ. (ககசு)

வேறு.

வெருட்டினருதைத்தனர்மிதித்தனர்துகைத்
தார், மருட்டினரிடித்தனர்வளைத்தனர்செறுத்தார்,
புரட்டினொடுத்தனர்புடைத்தனர்கறுத்தார், ருருட்
டினர்தயித்தியருயிர்க்கிடரிழைத்தார். (கக௭)

அடுத்தவசூக்குழுவெடுத்ததிருறுங்கா, ரிடத்
தினுநகத்தினுநிலத்தினுமெறிந்தார், நொடித்திடுவ
ரைப்பினுனொறுக்கினரனந்தம், படைத்தலைவரை
பபதைபதைத்திடவறைந்தே. (கக௮)

இத்திறமியோகினிகளெங்கணுநெருங்கிக், கொ
த்தசூவெள்ளமயுதங்கடிதுகொன்றா, ரத்திறமனை
த்துமொரடற்புயவமைச்சன், நெய்த்தழலெனக்க
னலுநெஞ்சமொடுகண்டான். (கக௯)

கண்டவனிலங்கிரதமங்கெதூர்கடாவி, விண்டு
மகமேருவும்வெடித்திடவதூர்த்து, வண்டுபொழிகி
ன்றதனிவார்சிலைவளைத்துக், கொண்டொருகணத்தி
னிலடைந்தடல்குறித்தான். (க௨௦)

குறித்தவனதூர்ப்பொடுபெய்கொண்டல்கணிகர்
ப்பப், பிறைத்தலைநெடுஞ்சரமதூர்ப்பினொடுபெயது,
மறைத்தனனிநுந்திசைகள்வஞ்சனிகள்சென்னி, ய
றுததனனுருட்டினனலக்கணுறவிண்ணோர். (க௨௧)

கரத்தினையறுத்தனகழற்றுணையறுத்த, புரத்தி
னையறுத்தனபுயத்தினையறுத்த, சிரத்தினையறுத்தன

செருக்கினையறுத்த,வரத்தினையறுத்தனவமைச்சன்
விடுவாளி. (கஉஉ)

வேறு.

மண்டுமாரழற்கடவுளைவந்தலைக்கின்ற, சண்
டமாருதமெனப்புருந்தமைச்சர்கடலைவன், வண்டு
மாமழைபொழிந்தியோகினிகளைமலையக், கண்டுதா
னையந்தலைவியுங்கொருத்தியுட்கனன்றான். (கஉங)

அந்தயோகினியசனியேறுக்கிடவதிர்த்தேயிந்
தநீசனதுயிர்குடித்திடுவனென்றிமைப்பின், வந்து
கூடியக்கடுந்திறலமைச்சனைவானத், துந்துமாழிய
ந்தேரொடுமுடனெடுத்தெறிந்தான். (கஉச)

வீரயோகினியவனதுவீரக்குமகிழ்ந்து, யேரு
லாவுறுதுறக்கமேலேவினனென்னத், தேரொடே
யெடுத்தெறிந்திடத்தினகரன்றிருத்தே, ருரும்வா
னெறிகடந்துபோயொல்லையின்மீண்டான். (கஉரு)

மீண்டுவிழ்பவன்மேலொருபெருங்கதைவினா
ந்து, தூண்டினுளதிர்த்தவனதுவுணர்ந்துதுண்ணெ
னவேவார், நீண்டவாளெடுத்ததிர்த்திரதத்தினுநீங்கி
த், தூண்டுவானிடைத்துணித்துவண்டரைதனிற்
குதித்தான். (கஉசு)

இரதம்விழ்ந்துதுண்டுகளதாயிற்றதவ்வேலை,
நிருதன்வான்கதைதுணித்துமண்குதித்தவணிற்
பக், குருதிகால்விழிச்சூர்மகள்கண்டெங்கொதித்து

ப், பரிதிபோலொளிர்கின்றவெம்பரிதியொன்றுயத்
தாள். (கஉஎ)

உயத்தவாழியம்மாயவன்னேமிபோலுருத்து,
மெத்துதியுமிழ்ந்துறுசெயல்கண்டுவில்வளைத்துப், ப
த்துநாறெனும்பகழிகடுரந்ததுதுணித்துத், தத்து
வார்திரைக்கடலெனவார்த்தனன்றருக்கால். (கஉஅ)
திகிரிமாய்வுறக்கனன்றன * திகிரியொன்றொழியிற்
பகருமாகியப்பெயர்த்தினையொல்லையிற்பறித்து
நிகரில்வீரன்மேலெறிந்தனள்ஃதவனீக்கா
னகலவாகுவிலேற்றனனார்த்தெதிர்புகுந்து. (கஉசு)

அந்தவெற்பவனடம்புயந்தாக்கிமீண்டதிரந்து,
வந்துபட்டவண்முலைத்தடத்திற்றதுவறிதே, முந்
துமற்றவர்புயமுலைக்குடைந்திடுமுனிவா, லுந்தவு
ற்றவையொடும்பொருதிமந்தவாறொப்ப. (கஉ௦)

வெய்யவொண்கிரியிற்றலும்விராந்துவில்வண்
ககி, யையிரண்டுவெம்பகழிகளவனுதலமுத்திக், கை
யில்வன்கதையொன் மெடுத்திமைப்பினிற்கலந்து,
† மொய்யிலங்கவன் முடியிசைமோதினண் முடிந்
தான். (கஉ௧)

முன்னர்மெய்யொடும்விசும்பிடையேற்றினாண்
முனிந்து, பின்னர்மந்திரக்கிழமையோன்றனையுட

* திகிரி என்னும் மூன்றெழுத்துள் ஆதியாகிய ஒரொழுத்
தொழியில் பகரப்படும்பெயர் கிரி அப்பெயரையுடையதுமலை.

† மொய் - பொருகளம்.

ல்பிரித்து, மன்னுமும்பரின் மீண்டிடாதேற்றிடமகி
ழ்ந்து, துன்னுபுங்கவர்ஞரவையாட்டயர்ந்தனர்து
ள்ளி. (கநஉ)

ஆனகாலையினமைச்சனங்கிறந்தமையறிந்து,
தானமாநிகரவுணர்கள்சீறியச்சண்டி, சேனைநாயகி
மீதுபல்படைக்கலஞ்சிதறி, மீனவேலைகண்முழக்க
முமமுங்கமிக்கார்த்தார். (கநங)

அன்னதன்மைகண்டியோகினிகழிஞ்ஞோடல்
வாட், டன்னையங்கைகொண்டப்படையனைத்தையு
ந்தடிந்து, * பன்னலின்குவைபாற்றிடுஞ்ஞுழைமா
ருதம்போன், மன்னுவெந்தொழிலவுணருட்புகுந்
தனண்மலைந்தாள். (கநச)

தாடுணித்தனடலைகளைத்துணித்தனளசயங்கூ
ர, தோடுணித்தனள்காங்களைத்துணித்தனள்கடரு
ம், வாடுணித்தனள்கொடுமரந்துணித்தனள்வயஞ்
சொல், சூடுணித்தனளிமைப்பிணிற்கழங்கெனச்சுழ
ன்று. (கநரு)

சிலைகளற்றனவுடம்பிடியற்றனசெழுழ்
விலைகளற்றனநெடுங்காமற்றனவெழிற்றேண்
மலைகளற்றனதுணைப்பதமற்றனவயவர்
தலைகளற்றனதருவியர்தாலியுமற்றார். (கநசு)

குன்றமெண்ணிலபோலவேகளைபரங்குவிந்த,
துன்றுமோங்கலிற்றொடங்கியோடாறெனச்சோரி,

யொன்றிவீழ்பிணக்குவாவினுநின்றிழிந்தொலித்து
ச்,சென்றுவேலைபுக்கனகருங்கடற்பெயர்ஜீர(கக௭)

படர்ந்தகாகமுமெருவையும்வன்சிறைப்பருந்து,
மடைந்தஞாளியுமிகலனுமனைக்குறுநரியுங், குடை
ந்துமூளையுரிணங்களுந் தின்றுபேய்க்கூத்தாய்க், கி
டந்ததெங்குமவ்விறலியோகினிபொருங்களமே. ()

பிறங்கல்போலுயர்பிணக்குவையுண்டவெம்பே
யின், நிறங்கனோர்பெரும்பேயரசென்றுசெங்களத்
து, நிறங்கொண்மாமுடிகவித்திடுங்கவிகைகணிழற்
றுங்,கறங்குபம்பையுமியம்புறுங்கவரிகளிரட்டும். ()

சோரிவாய்மடுத்துண்டுமென்னிணங்களைச்சு
வைத்துப், பேரியாசியகளத்துளவதிர்த்துவெம்பே
ய்கண், மூரிவேலுடைக்காளியெம்மிடிகளைமுடித்தா
ள், போரின்மேவியென்றவடனைப்புகழ்ந்துநின்றா
டும. (கச௦)

நீங்குபோர்வையம்பணையினையிவிலேவெனிருத,
ரோங்குமூரல்களரிசியிற்பெய்துநீளுலக்கை,யாங்கு
வேழவெண்மருப்புமொண்முசலமுமாகத், தாங்கி
மாவெனவிடித்தனதருக்குபெண்பேய்கள். (கச௧)

மிக்கமென்றசையிருந்திடவெற்றெலும்பதனை
த், தக்கதென்றுபுள்ளுமலிகள்கறித்தனதளர்ந்து,து
க்கமொன்றுமிறம்மனைதுறந்துபோய்ப்பிறரில், புக்
குவெந்துயர்க்கடற்படுமிழுதைகள்போல. (கச௨)

இன்னதன்மையதாயசெங்களத்திடையெடுத்த, மின்னல்வாளினாலியோகினியவுணாவீசிச், சின்னபின்னமதாகவேதுணிததுடச்சிலர்தாம், வென்னளித்தனருயிரினைக்காப்பதுவிழைந்தாரா. (கச௩)

அதனைத்தாருகமன்னவனவ்விடைக்கண்டான், கதுவிப்புக்குலைக்கடுங்கனலாமெனக்கதழும், றிதழைக்கவ்விவன்பற்கறித்தெனதிருஞ்சேனை, சிதையக்கொல்பவர்மாதரோநன்றெனச்சிரித்தான். (கச௪)

சிரித்ததீயவன்யோகினித்திரடனைச்செழுந்தீப், பருத்திவாங்குவைப்புக்கெனப்படுப்பென்றெண்ணிக், கரத்திலோர்பெருங்கதைகொடுகலினமான்றேர்விட், இருத்துமாலிலவரைப்பிணிலொய்யெனப்பாய்ந்தான். (கச௫)

பாய்ந்தகாலையிற்பெரும்புவிவெடித்ததுபணிக, னோய்ந்தமாதிரக்கடகளிரோமுனவெருண்டு, சாய்ந்தமேருமால்வரைமுதலாயினசயில, மேய்ந்தவானவொன்கொலோமுடிவதென்றினைந்தார். (கச௬)

தேரின்னதுகுப்புற்றவன்செயறனைத்தெரிந்து, போரில்வென்றிகொள்யோகினிகாற்றெனப்புகுந்து, தாரின்மல்கியவசுரர்கோன்றடம்புயமீது, மூரிலல்வசியோச்சினாருமெனமுழக்கி. (கச௭)

தரியலார்புகழ்விறலினோன்றடம்புயந்தாக்கு, மரியவாள்சிறிதேனுமுற்றற்றிடாததிலே, பெரியரோ

டிகலறிவறுபேதையர்போல, முரியவாங்கதுகண்ட
 னன்றருகமுதல்வன். (கசஅ)

கண்டதீயவனவளுரத்தெடுத்ததோர்காத்துத்,
 தண்டிஹற்புடைத்தானலன்றனதிடக்காத்தா, லண்
 டகூடமேயுடைந்ததென்றயிர்த்திடவடித்தான், வி
 ண்டுமார்பகங்குருதிவாய்சொரிந்திடவீழ்ந்தாள். ()

தலைவீழ்தலுமயோகினித்தானைகளனைத்துஞ்;
 சுலவிவேன்மமுத்தண்டுவாள்சூலமாதிகளாம், பல
 வுமோவறத்தாருகப்பதகன்மேற்றூர்த்தார், நிலவு
 மாரமுன்மீதெறிதுரும்புகணிகர்ப்ப. (கரு0)

வேறு.

ஒடிந்தனசிற்கிலவுடைந்தசிற்கில
 பொடிந்தனசிற்கிலபோழ்ந்தசிற்கில
 மடிந்தனசிற்கிலமறிந்துவந்துமண்
 படிந்தனசிற்கிலபடைக்கலங்களை. (கருக)

விழனபடைகளிவ்விதத்திலாயிடைக்
 கூடியவவுணர்கோன்கொதித்துமாதரு
 ளோடினரொழியவிங்குற்றுளோர்தமைச்
 சாடுவலெனவெதிர்தலைப்பட்டானரோ. (கருஉ)

அடிகளுங்கரங்களுமறுவைகுழ்தரு
 * கடிகளும்புயங்களுங்காளிமாதர்தம்

முடிகளுஞ்சிதறிடமோதினன்கருங்
கொடிகளுங்களிப்புறக்கொடியன்றண்டினால். கருகூ
ஆயிரநீலிகளடியொன்றாலகன்
மாயிருஞாலமேன்மறிந்துவிழ்ந்திடப்
போயருங்கதையினற்புடைத்துவிட்டினான்
நீயுருமேறெனத்தெழிக்குமார்ப்பினான். (கருச)

சிலவரைக்கதையினற்சிரங்கள்போக்கினான், சி
லவரைக்கரத்தினுற்செருக்குநீக்கினான், சிலவரைப்
புயத்தினுற்றிகைப்பதாக்கினான், சிலவரைப்பதத்தி
னுற்சினத்துத்தாக்கினான். (கருரு)

உதைத்தனன்சிலவரையுதிரச்சேற்றிடைப், பு
தைத்தனன்சிலவரைப்பொறிகலங்கிடச், சிதைத்த
னன்சிலவரைத்திருகிச்சென்னிகள், வதைத்தனன்
சிலவரைமடங்கல்போன்றுளான். (கருசு)

பற்றினன்சிலவரைப்படுக்கும்வானிடைச்
சுற்றினன்சிலவரைத்தொலைக்குங்கால்களாற்
றெற்றினன்சிலவரைச்செறுக்குமார்பிடைக்
குற்றினன்சிலவரைக்குமைக்குந்தாருகன். (கருஎ)

பாரினில்வரையினிற்பாதலத்தினிற்
சாரினி லுவரியிற்கடத்தின்மாலய
ஹாரினின்மகபதியுழியிலாதபன்
மேரினி லுலகினிற்சிலவரைவினான். (கருஅ)

முரிந்தனவென்புகண்முரிந்தபன்னி னா
முரிந்தனபாணிகண்முரிந்தவான்றொடை
முரிந்தனதாளிணைமுரிந்ததோட்டுணை
முரிந்தனகந்தரமுரிந்தநாசியே. (கருக)

ஓடினகுருதியாறெங்கும்வெற்பென
நீடினகளைபரநிறைந்தஞாளிகள்
பாடினகழுதுகட்பறந்தலைக்கணின்
றாடினகவந்தமோரபுதமென்பவே. (கக0)

மொழிந்திடுபுகழினோன்முருக்கவெல்வகை
யொழிந்திடும்யோகினிமகளிரோடினார்
வழிந்திடுபுனல்விழிவதனத்தெற்றியே
யழிந்திடுமுணர்வொடுமமரர்தேம்பினார். (ககக)

கண்டனன்யோகினிக்கணங்கன்சிந்திய
தொண்டிறலவுணர்கோணுருள்பொற்றேரின்மேற்
றண்டொடுமொய்யெனத்தாவினான்சின
மண்டுறபெருவலிமடங்கலென்னவே. (ககஉ)

தானவப்படையெலாந்தருக்கிச்சிந்துபு
போனவப்படைகளைத்தொடர்ந்துபோக்கியே
மானவப்படைபுலான்மழுக்கள்வாண்முத
லானவப்படையெலாமார்த்துவிசினார். (ககங)

எஞ்சலிறன்படையிரிதல்காளிகண்
டஞ்சலிரஞ்சலிரவுணரியாராயும்

புஞ்சமென்சிறுபுழுப்போலவிவ்விடைச்
செஞ்சிலம்படியினுற்றேய்ப்பனென்றனள். (ககச)

என்றவள்வலவியைநோக்கியிம்மெனத்
துன்றுமவுணர் தஞ்சுழன் முன்னோ
சென்றுறநமதுதேர்ச்செலுத்துவாயென்று
ணன்மெனவவடொழாநடத்தினாளேரோ. (ககடு)

கடங்கவிழ்கவுணெடுங்கரி றுவவ்வுறு
மடங்கலின்மிசைவருஞ்சிம்புண்மானவே
விடங்கதுவுறுமொழினிமலைதேரொடு
மடங்கலொகிர்புகுந்தடுதன்மேயினாள். (ககசு)

முதிர்ந்திடுகினமொடுமூரினில்லெடுத், தெதிர்
ந்திடுமவுணர்முன்பெய்திமேதினி, யதிர்ந்திடமேரு
வுமலையவானம், னுதிர்ந்திடவுகிரினுணைலிக்கொ
ண்டாளேரோ. (ககஎ)

வெருண்டனர்சிற்சிலர்நீழ்ந்துமண்ணின்மேற்
புரண்டனர்சிற்சிலர்செனிகள்பொத்தியே
மருண்டனர்சிற்சிலர்மணிப்பொற்றேரொடு
முருண்டனர்சிற்சிலருலவுந்தானவர். (ககஅ)

நாணொலிசெவிப்புநடுங்குந்தானவர்
நாணுமிழ்கடுசாநணுகுமுன்னோ
நாணுளமுழுவதுநழுவினோடுவர்
னாணொருசிறிதுருநவியநின்றனர். (ககஈ)

நின்றலுமன லுமிழ்நெடியவாளிகள்
 குன்றெனும்வரிசிலைகுனித்துச்செண்டுபோற்
 பின்றலிலவுணர்மெய்விடாதுபெய்தனள்
 சென்றுறுகுருதியாறுற்றுச்செல்லவே. (கஎ௦)

ஆழிமான்மேரினுமயங்கண்மீதினுஞ்
 சூழிமால்கரியினுஞ்சுடுசரங்கடா
 மூழிமாமுகில்களுமுடையச்சிந்தியே
 பாழிமானிலமிசைப்படுத்தினாளேரா. (கஎ௧)

உரங்களையறுத்தனவுடலறுத்தன
 வரங்களையறுத்தனவயினறுத்தன
 சிரங்களையறுத்தனசிலையறுத்தன
 கரங்களையறுத்தனகாளிவாளியே. (கஎ௨)

அறுத்தனகரிகளையறுத்ததேர்களை
 யறுத்தனபரிகளையவுணர்கோன்புக
 முறுத்தனபுரையவேயறுத்தவெண்குடை
 யறுத்தனகொடிகளையாககங்களே. (கஎ௩)

சுரங்களிலோடினசுறவுமோதுசா
 கரங்களிலோடினகடவுளோர்கடம்
 புரங்களிலோடினபுழைக்கைதங்குமா
 திரங்களிலோடினசிலீழுகங்களே (கஎ௪)

அறைதருகழலொடுமடிகளோர்தினை
 கறைகெழுபடையொடுங்கரங்களோர்தினை

சிறையளி மலரொடுஞ்சிரங்களோர்திசை
பிறைமுகநெடுங்கணைபிடுங்கிவிசுமால். (க௭௫)

கூற்றுறழ்தனது கைச்சாபங்கொண்டவர், சாற்
றிடுபழுதில்வாய்ச்சாபமெண்ணில, மாற்றினளென
நொடிவரையின்றிருகன், பேற்றுறுபடைகளொன்
றில்லபோக்கினாள். (க௭௬)

வரிசிலையீர்த்தனவாள்களீர்த்தன
வெரிவிழியவுணர்மெய்யீர்த்ததேரொடும்
பரிகளையீர்த்தனபணைகளீர்த்தன
கரிகளையீர்த்தனகறைவெள்ளங்களே. (க௭௭)

காளிவாளிகள்விடுங்காலையீரமில்
கோளராமவுணர்கள்குலைந்தநெஞ்சராய்த்
தோளுலாம்படைகளைத்துறந்திங்கனனைநீ
யாளுவாயெமையெனவறைகின்றூர்சிலர். (க௭௮)

குடையறக்காம்பினைக்குமரிவன்கதைப்படை
யெனத்தெறுமெனப்படிவிட்டார்சில, ரடுகளத்தி
றுகுடையதனையீட்டியிக், கடைகொளுவுதுமெனக்
கைக்கொண்டார்சிலர். (க௭௯)

பூங்கதிர்வாளினைப்போக்கிவாம்பரி
நீங்கியங்குதுபிடிநிற்கின்றூர்சில
ராங்குறுபுரவிவாயடுத்தபுல்லினை
வாங்குபுதம்துவாய்வைக்கின்றூர்சிலர். (க௮௦)

வாங்கியதனுவினாண்பூட்டும்வாளியுந்
தாங்கியகரமொடுந்தரைப்பட்டார்சில
ரோங்கியவயவொன்றுணரவீககிய
வேங்குறுகமுலறுத்தெறிகின்றார்சிலர். (கஅக)

அழிந்தவர்தன்மையும்ழிவுறுதுயி
ரொழிந்தவரிவ்வகையுங்குந்தன்மையுங்
கழிந்திடுபுகழினோன்கண்டுநாட்கடை
யெழுந்திடுகனலினுஞ்சிற்றமெய்தினுன். (கஅஉ)

எய்தியவவுணர்கோனிரதமிழ்மென
மொய்திகழ்குமரிமுன்முடுகவந்தன
னெய்தெனமடங்கன்முன்னோன்மையோழகல்
செய்தொருகனிறெதிர்செய்கைபோலவே. (கஅங)

வந்தவள்பயங்காவடிவங்கண்டனன்
சின்தையின்வியந்திவடெரிவையாயினு
மெந்தமதமரினுக்கேற்றுளாளென
நந்திடுமறிவினாவிழன்மேயினுன். (கஅச)

வேறு.

மாதுநீயாராவென்றிமதகரியினையும்ஞ்சு, 'மோ
துமாண்புலியைவெல்வான்முன்னிமானடைந்ததெ
ன்னப், போதனாதுயாராவென்றவென்னொடுபொர
நீவந்த, தேனுகாரணமுரைத்தியென்றனநறமிலா
தான். (கஅரு)

அன்னசொற்குமரிகேனாவசனியேறென்னநக்
கு, நன்னரிப்பகைவனானவைபுறுமசுரகேண்மோ,

துன்னுமக்கடவுளர்க்குத் துயரநீயிழைத்தலாலே,
யென்னைநிற்கொல்வான்முக்க னெம்பிரானிவண்வி
டுத்தான். (கஅ௬)

ஆதலான்மதவேழத்தையட்டுணப்பிணமடங்
கல், போதுமாறென்னநின்னைப்புருந்தொருகணத்
தினுங்கி, யோதும்வானவர்கடுன்போடுதற்றுமென்
பசியுநீங்குங், காதலாலிவண்வந்துற்றேன்காளிநா
னெனவுரைத்தான். (கஅ௭)

உரைத்தலுமவுணர்கோமாறொருகையோடொ
ருகைதாஃகிச், சிரித்தெமைறுகர்வனென்முதெரிவை
நீயுரைத்தமாற்றங், கரத்தினில்விசும்புபற்றிக்கவ்வு
வனென்பதொக்குந், தரித்தமில்வளவுமுன்னைத்தை
யலென்றடாமலென்றான். (கஅ௮)

என்றலுமிறைவிகேளாவிழிதொழிலவுணவென்
னை, வென்றியின்மடந்தையென்னவிளம்பினையுல்க
மெல்லா, மொன்றொருகணத்தின்மாரற்றியொடுக்கு
வதெமையாள்வெள்ளிக், குன்றிதைசத்தியன்றோ
குறித்திலைபோலுமென்றாள். (கஅ௯)

என்றவளுரைத்தல்கொள்ளானிழுதையாதலினு
ற்சீறித், தன்றனிவரியில்லொன்முதாங்கிநாறொலிக
கொண்டார்த்தான், மின்றிகழ்முகிலுடைந்துஊழ்ந்
தனபணிபுரண்ட, குன்றமுநிலனுமண்டகூடமும்
வெடித்தவம்மா. (க௧௦)

தராமலிவயிரத்தேதாளான்றனுவினொன்றியக்
கண்டு, வார்முலையிறைவிதானுமம்பினைவழங்குமு
ன்னங், கார்முகமதிர்ப்பதென்னக்கார்முகமதனை
வாங்கிக், கூர்முகவம்புவீசநாணொலிக்கொண்டுநின்
றாள். (ககக)

அம்மைவெஞ்சிலைநாணொசையவுணனொனெலி
விழுங்கி, "இம்மெனவெழுந்ததம்மயாமலையவனை
ங்க, வெம்மைகொண்டிருந்தானென்றலவளதுவில்
லினார்ப்புக், கொம்மையங்குவட்டித்தேதாளானகுண
வொலிவிழுங்கிடாதோ. (கககஉ)

பின்னரங்கவுணன்றானேர்பெருங்கணைசிலையி
றபூட்டித், தன்னடிவிரன்முன்பின்றேர்தாங்குறச்சா
னுவாங்கி, முன்னுரமுறவனைந்துநின்னுமொய்கு
தைநாண்கையைக், கன்னமதளவுமீர்த்துக்காளிமே
ற்செல்லவெய்தான். (கககங)

விரைந்தடலிறைவிபூட்டிவில்லினேர்பகழிதூ
ண்டிப், பொருந்துறுமதனைமாற்றிப்பொருக்கெனப்
பின்னுநாறு, சரந்தெறவெதிர்பிடித்தாடாருகன்க
ண்டுமாறாத், தெரிந்நிடுங்கணைகணூறுசெலுத்திய
ங்கவையறுத்தான். (கககச)

அறுத்தலுமிறைவிசீறியாயிரஞ்சுடுசரங்க, தெறித்
தவன்கலினமான்மேர்ச்சிநினைன்பாகடுனெடுங், கறு
த்துமற்றொருதேர்வாவிக்கணைகளோர்பத்துநாறு,
குறித்திடவந்துவாளிகுமரிமேலுற்றவன்றே. (க)

வாளிகடாக்கிநொய்தினழிந்திடவலவிநின்ற, காளியங்கதனைக்காணுக்கணைகளீரோழுசிந்தி, மூளுறுசினத்துவெய்யோன்பற்றுகார்முகந்துணித்தா, ளாளியேறனையான்மற்றோரடறசிலையெடுத்துக்கொண்டான். (க௬௬)

அச்சிலைகுனித்துவாளியைம்பதுசிதறிச்சூலி, கைச்சிலைதுணித்துமுப்பான் கணையெதிராகவிடுத்தா, னச்சிலைபகழியெல்லாநாந்தகமொன்றானாறி, முசச்சாமபுகழுமம்மைமூரிலில்லொன்றெடுத்தாள் (க௬௭)

எடுத்தவெஞ்சிலைகுனித்தங்கீருமீர்ப்பகழிநொய்தின், விடுத்தனளவுணன்மார்பின்விசுகமற்றவனுரத்தி, னடுத்தனவடுத்தலோடுமன்னதுவிலக்கமற்றுந், தொடுத்திருசரங்களன்னோன்சுடர்முடிதள்ளியார்த்தாள். (க௬௮)

பொறையறுந்தவமுமாட்சிப்பொருளறுங்கவியுமான்ற, மறையறுமுணர்வுஞ்செய்யமகவறும்வாழ்வுநீதி, யிறையறுமுலகுமன்போடியைபறுமறமும்போல, முறையறுமவுணர்கோமான்முடியிழந்தழுகொழிந்தான். (க௬௯)

சேகரங்குமரிதள்ளத்தீயவனானுட்கொண்டான், மாகாங்கெழுந்துதுள்ளிமலர்க்காமெறிந்துநக்கார், சாகாங்கிளர்நஞ்சன்னதாருகன்கொதித்துச்செங்கே, மாகாங்கடுக்குமற்றோரணிமுடிமுடிகவித்தான். (௨௦௦)

பின்னாவ்வசுரன்மேருப்பிறங்கனேர்சிலைவளை
த்துத், துன்னுறுசோனைமாரிதோற்றிடப்பகழி தூர்
த்தா, நந்நிலையமரொல்லாமஞ்சினிரியல்போனார்,
மன்னிருசுடருமீனு மறைந்தனவிருண்டவெங்கும்.

நதித்திரையென்னமேன்மேனஞ்சினுங்கொடி
யன்சாப, துதித்தலைப்பகழியீட்டமுமிழ்ந்திடநொ
றில்பரிததேர்க், கதிர்த்தினமணிமறைப்பங்கழியிரு
ளபுகலுவகண்டம், புதித்திரையினர்கடாமற்புதத்
தொடும்ருட்சிகொண்டார். (உ௦௨)

பொற்றடமனாகுவிந்தபொலிந்தனகுவளைபுட்
க, டெற்றுறுகுடம்பைபுக்கசெய்தவர்க்கைத்தாரின்
று, கற்றையஞ்சடிலத்தெந்தைகண்களையிமயமீன்று,
பொற்றொடிக்காத்தெம்மன்னை புதைத்தனள்கொல்
லோவென்று. (உ௦௩)

அதுதனையிறைவிகாணுவசனியேறுட்கநக்குக்,
கதுமெனநெற்றிநாட்டக் கனலினுற்பகழிமுற்றுஞ்,
சிறைவறுவடலைசெய்தாள் செழுமறைச்சிரத்தினாடு
ம், புதுமதியிலைந்தவண்ணல்புரம்பொடிபடுத்ததே
போல். (உ௦௪)

கூர்ங்கணைப்படலைமாயக்குவவு * மூழ்விளங்கிற்
றொல்லை, யீர்ங்கதிர்புனைந்தவண்ணலருவினாவிரிய
மூட, நீங்கருமறிவிருந்துநிகழ்வுறுந்தன்மைபோல,
வாங்கதுவிழியிற்கண்டானமென்பதநிலிரதான்.

அன்னதுகண்டவெய்யனாயிரப்பத்துவாளி, தன்னிகர்குமரியெண்டோ டாக்குறவிடுத்தான்றாகப், பன்னுனிவிசிகநீறுபட்டனபடலுமுழி, வன்னியிற்கனன்றுகோடி வாளியங்கவன்மேற்றார்த்தாள்.

அத்துணைப்பகழி தூண்டியவனவையறுத்துவிழ்த்தா, னித்திறமிருவர்தாமுமொருவர்மீதொருவரோவும், வைத்தலைப்பகழிமாற்றிமகிழ்ச்சியுந்துயருங்கொண்டு, மொய்த்துறுமமரர்நோக்கமுதிர்ச்சமர்த்தொழிப்புநீந்தார். (௨௦௭)

வானகத்தோடுமேருவரைமுதலாகிநின்ற, மானகத்தோடுநுங்கமகரவேலைகளினோடுங், கானகத்தோடுமண்டகடாகத்தினோடுமானம், போனகத்தோடுமன்னோர்பொழிந்திடுகடுசரங்கள். (௨௦௮)

மாதிரத்தேகுநேமிவளையகத்தேகுமான்ற, பாதலத்தேகுமுற்றும்பாழியங்கடலினேகு, மீதலத்தேகுமண்டமுகட்டினிலேகுமீண்டும், பூதலத்தேகுமன்னோர்போர்செயத்திரங்களன்றே. (௨௦௯)

இவ்வகையமர்செய்கின்றவேலையிவ்வரிவைதன்னை, வெவ்விடகடவுளார்த்தம்படைகளால்வெவ்வனென்னத், தெவ்வடுகுவவுத்தோளாள்சிந்தனைசெய்துகூர்ந்த, பவ்வமன்னவன்றனாபடையெதிர்செல்லவுய்த்தான். (௨௧௦)

இந்திரன மாமலாயன்மாலெனுமிவாகள்படை
கடமையெடுத்துப்பின்ன, நுந்தினனங்கவுணனவை
யவருருக்கொண்டதிர்ந்துநனியுருத்தெழுந்து, வந்
திடலுமவர்படைகடானு மெதிர்செலவிடுத்துமாற்
றிறின்றாள், கொந்தவிழுமலரிதழிச்சடாமகுடத்தி
றைவிடுத்தகுமரிமாதோ. (220)

வேறு.

இங்கினியிவனையெல்லாவுலகமுமிமைப்பின்மா
ற்றுஞ், சங்கரன்படைவிடுத்துச்சாடுதுமென்னத்தீ
யோ, னங்கதைவினாந்தெடுத்தேயருச்சனைமனத்தி
யற்றி, மங்கைதன்னுயிர்குடித்துவருதியென்றிறை
ஞ்சியுய்த்தான். (221)

ஊழியங்கனலியோர்சாருருமொடுமுகில்களோ
ர்சா, ராழியங்கடல்களோர்சாருலகடுமாலமோர்சா
ர், சூழியங்கரிகளோர்சார்சுடுசரத்தொகுதியோர்சா
ர், பாழியம்புயத்துவென்றிப்பாரிடக்குழுக்களோர்
சார். (222)

கடவுளர்படைகளோர்சார்காரிருட்படலையோ
ர்சார், படவரவினங்களோர்சார்பாய்புலியரிமாளை
ர்சா, ருடலுறுபவனமோர்சாருடலுருத்திரர்களோ
ர்சார், மிடலுறுவடுகரோர்சாருக்கிரவீரரோர்சார்.

கான்றுவல்லினாந்துமுக்கட்கடவுடன்படைமு
ன்வந்து, தோன்றலுங்குமரிகண்டுதுணுக்கெனத்
தானுமங்ஙன், மூன்றெனும்புமுருக்குமுதல்வன்

வெம்படையைப்பூசை, யான்றதன்மனத்தினுற்றிய
தற்கெதிர்செல்லவய்த்தாள். (உஉச)

உய்த்திடவனையதவ்வாறுருவுகள் பலவுமாகியத்
தலையுணன்றாண்டு மடற்படையுடன்சென்றேற்
று, மெத்தமர்புரிந்ததம்மாவேலைகடணந்தவண்ட,
பித்திகைபினந்ததம்பொற்பிறங்கலும்வெடித்தவன்
றே. (உஉடு)

இருவர்தம்படையுமில்வாறேற்றமர்புரிந்துமீ
ண்டு, மருவினவவர்பால்வெய்யன்மனமகிழ்ந்தவட
ன்மீதி, லுரவியகதையொன்றொல்லையோச்சினனத
னைப்பாந்தட், பொருவுறுசரமீரைந்துபோக்கினடு
ணித்துவீழ்த்தாள். (உஉசு)

பின்னனாம்பதிற்றிரட்டிப்பிறைமுகக்கணைகடு
வி, மன்னவன்றடநதேர்ச்சாய்ப்பமற்றொருதிகிரித்
திண்டேர், தன்னிலொண்பணையினூடுதாவும்வான
ரம்போற்பாய்ந்தா, னன்னதுமறித்துமவீழ்த்தாள
டற்கணைநாறுபோக்கி. (உஉஎ)

மற்றதுதெரிந்துதியன்மறுகுறுமனத்தனாகிப்,
பற்றலர்புகழுங்காளிதேரினிற்பாய்ந்திமைப்பி, னிற்
றதுபுவிக்கொலோங்கு மிமயங்கொலென்னக்கையா,
லெற்றியங்கவடன்மார்பி னிருநிலந்தனிற்சூப்புற்றா
ன். (உஉஅ)

கண்டனளதனைக்காளிகடையுக்கனலிற்சீற்ற
ய், கொண்டினியிவனையின்னெகால்வனென்றனந்

தற்காண, மண்டலம்வெடிப்பமன்னர்மன்னவனுட
ன்குப்புற்று, விண்டிடவுரத்தெறிந்தாண்முத்தலை
வேலொன்றம்மா. (௨௨௬)

எறிந்நிடவயர்ந்துநின்றான்மனச்சினவெரிபோ
ந்தன்ன, நிறந்தருகுருதியோங்கிலத்திழிந்தோடி
ற்றீசன், மறந்தருமவுணன்சோரிமண்புகாதேற்றரு
ந்தென், மறைந்தருண்மொழியயர்த்தாளடுத்தவெ
ஞ்சினத்தாற்காளி. (௨௩௦)

மன்னவன்குருதிதோய்ந்தமண்ணினுண்டுகள
னைத்து, மன்னவன்வடிவமாயவவுணராயாலகால,
மென்னவெங்கொடியராகியிரும்படைக்கலங்களோ
டுந், துன்னுறுமுகிலுமஞ்சவார்த்தனர்தோன்றினா
ரால். (௨௩௧)

தோன்றியவவுணத்தீயோர்தொகுத்தொருபதி
னான்கென்ன, வான்றிடுமுலகனைத்துநிறைந்தளனை
யோர்க்கண்டு, கான்றிடுமுயிர்ப்படங்கிக்கைப்பொரு
ள்சோர்ந்திறந்தோர், போன்றனர்புலனிழுந்துபுலவ
ொன்றுரைக்கப்பட்டோர். (௨௩௨)

சூலமும்மூவும்வாளுஞ்சுரிகையுமேமூவும்பின்
டி, பாலமுஞ்சரமும்விசித்தாருகன்படிவங்கொண்
டோ, சாலமும்மனலுமன்னவடற்பெருங்காளிதன்
னைத், தாலமும்விமூங்குமாவஞ்சனிப்படையொடு
ம்வனோந்தார். (௨௩௩)

மிண்டியவசுரர்தங்கடோற்றமுஞ்சமர்க்குமிக்
கு, மண்டுறுசெயலுங்கண்டுமாதொருபாகன்சொல்
லுட், கொண்டுதன்படையனைத்துங்கூவியவ்வசுரர்
தம்மை, புண்டிடுமென்றுதாமுமவர்தமையுண்பதா
லுள். (௨௩௪)

முத்தலையதனாலன்றோர்மொய்ம்பினிற்குத்தினெ
ய்த்தோர், கைத்தலத்திருந்தபாழிக்கபாலத்தினேற்
றருந்தி, மைத்தடவரைகளன்னவளரியாக்கைகளு
முண்டா, * ளுத்தரந்தனி லுமோவகுமுதரவங்கியி
ணைமிக்காள் (௨௩௫)

விரிந்திடுவயிரெண்குண்டமாயிடைமேவுமங்
கி, யெரிந்திடுமுதவகன்றனெனவசுரர்கடஞ்சோரி,
சொரிந்தவருடனிணங்குடீர்த்தொருவீரயாகம், புரிந்
தனஞலகமெல்லரம்புகழ்தருங்குமரியன்மே. ௨௩௬

மூர்த்தமொன்றதனிலாண்டுமொய்த்தயோகி
னிகளோடு, மார்த்துவந்தெதிர்த்ததியவவுணரையெ
ல்லாமுண்டான், சீர்த்தியவகுமரிபின்னர்த்தாருக
ன்றெளிந்துசீறிப், பார்த்தனன்றனியாய்நெஞ்சம்ப
தைத்தவட்புடைப்பவந்தான். (௨௩௭)

வந்திடவிலைவஞ்சுலமார்பினின்மீண்டுமோ
சசிச், சிந்திகுருதியங்கைசசெழுங்கபாலத்தேற்று
ண்ணா, விந்தமண்மகடன்பாராமிறக்கினள்ளன்னவங்

ஙன், வெந்தொழிலவுணன்மாளயாக்கையும்விழுங்
கிணுளால். (உநஅ)

மற்றதுகண்டுவிண்ணோர்வலியதாருகனையன்னை,
செற்றனனுங்கியிங்ஙன்மேவொன்றுரைக்குநம்மை
ப், பெற்றனளின்மென்றார்வப்பெருங்கடற்படிந்து
நெஞ்ச, முற்றவெந்துயரகன்றுபாடினரோடின
ரால். (உநக)

வேலைபூடெழுந்தநஞ்சம்விமலனுண்டளித்த
செய்கை, போலநீயம்மாவின்னுபொருவிருருகனை
யுண்டு, பாலராமெமையளித்தாயென்றனர்பழிச்சி
வானோர், சூலீமீதிடைவிடாமற்சொரிந்தனர்பூவின்
மாரி. (உச௦)

ஆயிடைபுளமகிழ்ந்தேயவுணர்கண்மலைப்பமா
ய்ந்து, பேரயினவனிகமுறறும்பொருக்கெனவுயிர்
பெற்றுய்ய, நாயகிசுமரிநின்னுநவின்றனணவின்ற
காலை, மேயினதுயிலொழிந்துவிழித்தெனவெழுந்
துகுழந்தார். (உசக)

வேறு.

அன்னதுகாலையிலவுணர்சோரியுந்
துன்னியவுடல்களுந்துய்த்ததன்மையான்
மன்னியசுமரிதன்மதிமயங்கியே
தன்னிகரிலையெனத்தருக்கினுளரோ. (உசஉ)

தருக்கியவுளத்தினுடாங்கிரல்லியாழ்
திருக்கரவிரவினும்மெறித்துப்பாடியே

முருககியபுயங்களுமுடியுந்தாள்களுங்
கரககுவைகளுஞ்செறிகளத்தினாடினான். (௨௪௩)

நடித்திடவவளதுநாடிப்பெண்கடாம்
வெடித்திடநிலமுடுவீழ்வாவிக
டுடித்திடவிமயமுந்துளங்ககைகளை
யடித்தனரதிர்த்தனராடன்மேயினார். (௨௪௪)

கொட்டுபுகாங்களைக்குல்லேநேமிபோல்
வட்டனைவிரலினில்வருகின்றூர்சிலர்
கிட்டியவலகைகள்கீதம்பாடியே
நட்டமதிடவுடனடிகுகின்றூர்சிலர். (௨௪௫)

தண்ணுமைதனையடிச்சதிக்கிசைந்தொலி, நண்
னுறமுழக்குபுநடிக்கின்றூர்சில, ரண்ணலந்தயித்தி
யராசகைக்குன்றின்மேற், றுண்ணெனவிவர்ந்தனர்
துவைக்கின்றூர்சிலர். (௨௪௬)

மாகமீதெறியும்மனைகள்பற்பல
வாகவீழ்தலையெடுத்தாடுவார்சிலர்
வாகுவால்விலாவுறத்தாக்கிமெய்வனைந்
தோகையானடநவின்றுழல்வரோர்சிலர். (௨௪௭)

மெலிவுறுமடிகன்வாய்விழிபுராமங்
குலீனிகாரப்படக்குனிக்கின்றூர்சிலர்
வலியவெண்கவுடிகணினாததுவைத்தபோ
னலியெயிறிலகுறநகைக்கின்றூர்சிலர். (௨௪௮)

முத்தலைவேலினுன் முடைப்பிணங்களைக்
குத்துபுதாங்கியேகுனிக்கின்றூர்சிலர்
மத்தகொனககுடர்மலைதோளிடை
வத்திகளெனவதிர்த்தாடுவாரசிலர். (௨௪௯)

இனையனபலவிதத்தெண்ணியோகினி
வனிதையர்குருநிநீர்வாய்மடுத்திடு
நனி வருகளிப்பினுன்மத்தநாகமே
யனையவெங்குமரியோடாடினாரோ. (௨௫௦)

ஆடுறுமரவமுமவர்முழக்கமுங்
கூடுறுமங்கைகள்கொட்டுமோசைபு
நீடுறுமுலகெலாநீங்கவந்தெழா
மூடுறுமுகிற்சுணமுழக்கைவென்றதே. (௨௫௧)

போழ்ந்தனபுனியெலாம்பொடித்தவெற்பெலாம்
வீழ்ந்தனமுகிலெலாமெலிந்துமூர்ச்சையி
னூழ்ந்தனவுயிரெலாமலைந்தவான்கடர்
சூழ்ந்தனவுலகெலாநதுயரவேலையே. (௨௫௨)

துப்புறுகுமரிகடொகுதியாடுறச், செப்பரும்பு
கமுடைச்சேடன்பாரினை, யப்பரம்பொறுக்கிலாதா
யிரங்கமுங், கொப்புளங்கொளவுளங்குலைந்துதாங்
கினுன். (௨௫௩)

மாதவனயன்மகத்தரசன்வானவர்
முதறிவுடையமர்முனிவர்பாவரும்

பேதுறவந்தினம்பிறைமுடித்தவெம்
மாதியோடபயமென்றதைதன்மேயினார். (௨௫௪)

எந்தையேதாருகனிழைத்தவெந்துயர்
வந்தமாகாளியெங்கட்குமாற்றியே
யந்தவான்றுயரினுமதிகமாக்கினான்
முந்துகான்முட்பறிஇமுளையடித்தல்போல்.(௨௫௫)

தாருகனால்வருந்துயரந்தன்னைநின்
பேரருளாலொருபெண்ணினீக்கினை
யாருறுசெருக்கினலவன்செய்துன்பமு
நீருறுசடையினாய்நீக்கியாட்கொணீ. (௨௫௬)

நஞ்சினையருந்தியுங்கனலையேந்தியு
மஞ்சிடமதகரியட்டுமேழையே
முஞ்சிடவருளியவொருவகாளிதன்
விஞ்சியசெருக்கையும்வீட்டியாளுவாய். (௨௫௭)

என்றிவரனைவருமியம்பிக்கைதொழா, நின்றிட
வெங்கணுநிறைந்தவெம்பிரான், வென்றியங்குமரி
தன்மிகுஞ்செருக்கினை,யொன்றொரு* சாழலாலொ
ழிக்கவுன்னினான். (௨௫௮)

வேறு.

உன்னுநாயகனுலகெலாமீன்றவளோடுந், து
னனுவான்கணஞ்சூழ்தரச்சூராமகளி, ரன்னையாடி

டம்வடவனமாகவாயிடையின், மன்னுபேரருட்ட
ன்மையாலிமைப்பினில்வந்தான். (உருக)

வந்துகாளிமுன்பேருருக்கொண்டுமாமறையு,
மந்தநாரணக்கடவுளுமறிவதற்கரிய, கொந்துலாம
லர்த்திருவடிசிவந்திடக்குனித்தான், மந்தையாகியெ
வ்வுயிரையும்ளித்தருடலைவன். (உசு 0)

கோதுக்காகரமாகியேசெருக்குறுங்குமரி, மா
துக்கோர்புறமளித்தவன்செயல்கண்டுவணங்கி, யே
துக்காடுகின்றாய்வறிதென்னெடுமீண்டு, வாதுக்கா
டுதிவருதியென்றுரைத்தனன்மயங்கி. (உசுக)

என்றவாசகங்கேட்டலுமடியவர்க்கெளிய, னன்
றுகாளிந்தருக்கதாண்டவஞ்செயநவின்றாய், வென்
றீதோல்விகண்டுரைத்திடச்சான்றுநமவிமலை, நின்
றுதாண்டவம்புரிதியென்றுமுனனிமலன். (உசு 2)

கற்றைவேணியிற்செருகியகதிரினம்பிறையை
ச், சுற்றிவால்கொடுகட்செவிநான்றிடச்சுருகிப், பற்
றதாகியபதமலர்ச்சிலம்பொலிபரப்பப், பொற்றமா
நகநாயகன்றிருநடம்புரிந்தான். (உசு 3)

படியும்வானமுநடுங்கிடப்பரவைகளடங்கக்,
கொடியயோகினிக்குமுவெலாம்பாணிகள்கொட்டி
நடநவின்றிடமயன்மிகுயாமனைநடித்தா, ளடியர்வே
ண்டியவேண்டியாங்களிப்பவனுடனல். (உசு 4)

திருந்துதென்றிருவாலங்காட்டருந்தவஞ்செய்
யா, விருந்த * முஞ்சிகனோடிகார்க்கோடகனென் ன
ப்பரந்தசீர்த்திமாநாகமுஞ்செஞ்சடைப்பகவன், பு
ரிந்தநாடகங்கண்டருங்கதியிடைப்புருந்த. (உசுரு)

வேதனாரணன்விண்ணவர்முனிவரர்விமலன்,
போதநாடகங்காண்டலுமெய்ம்மயிர் பொடிப்ப,
வோதும்வாசகந்தளர்ந்துளநெக்குநெக்குருகிக், கா
தலாலரகரவெனக்கூப்பினர்கரங்கள். (உசுசு)

அண்டர்நாயகன் திருநடம்புரிவயினமித்துப்,
பண்டைநான்மறையுருவுகொண்டன்பொடுபாடக,
கண்டிரான்முகன்றாளமொத்தினனதுகாலை, மண்டு
மாபுகமுருணந்திமத்தளமதிர்த்தான். (உசுஎ)

எங்கனாயகனுலகெலாமாடல்கண்டிருக்கு, மங்
கைநாயகனடனமிவ்வாறுசெய்தருள, வங்குவாது

* சனந்தமுனிவொன்பவர், கைலாயத்திலே தாண்டவ
தரிசனந்தந்தருளப் பிராத்தித்து, சிவபெருமான் அனுக்கி
ரகப்படியே திருவாலங்காட்டையடைந்து, நெடுங்காலம் அ
ருந்தவம் புரிந்திருந்துழி, மண்மேடிட்டித் திருமேனிமறை
து கேசத்தோடு முஞ்சிப்புல் முனைக்கப்பெற்றமையால், மு
ஞ்சிகேச முனிவொன்னும் திருநாமமுடையராயிருக்க; கா
க்கோடகர் என்பவரும், கைலாயத்திலே சிவபெருமானாகரு
க் கங்கணமாயிருக்குங்கால், அறியாமையால் விடத்தைக்கக்
கி, அக்குற்றம் காரணமாக அக்கடவுளருளியவாறு அத்தலத்
தையடைந்து, தவநிலையினின்று தாண்டவதரிசனம் கிடை
க்கப்பெற்று, அம்முனிவரோடு முத்தியடைந்தனர்.

செய்துடன்சுழன்றடுவாளெய்த்தாள், பொங்குமா
னமுற்றிடுதலாற்பிணுநடம்புரிந்தாள். (உசுஅ)

வேறு.

நொந்துளாடனைநோக்குபுவரதினான்
வந்தநாடகமாற்றவருள்கொளா
வந்தவேலையினண்டமுகடுற
வெந்தைதாளொன்மெடுத்தனனென்பவே. (உசுசு)

தொண்டராகுலந்தீர்க்குந்தொழிலினோ
னண்டகூடமளவுமெடுத்ததா
ளுண்டதாலமுமிழ்நெடுமான்முனங்
கொண்டபேருருக்கொள்கைநிகர்க்குமால். (உஎ௦)

வேறு.

மண்ணிடையொருதாளுன்றிமற்றொருகமலப்
பொற்றாள், விண்ணிடையெடுத்துமேலோனடிப்ப
துவீரிகண்டு, துண்ணெனநாணுட்கொண்டுகங்க
னற்பட்டமென்பூ, வண்ணமதெனப்புலர்ந்துவதன
ம்வன்றலைகுனித்தாள். (உஎக)

நாணிஞன்முகங்கவிழ்ந்துநண்ணியசெருக்கு
நீங்கி, யேணுலாங்குமரிநிற்பவெண்ணியோகினிக
ளெல்லாங், காணுநாடமொழிந்துகுத்திரங்கழலநி
ற்கு, மாணுலாம்பாவைபோலவறிதுநின்றனர்கள்
ன்றே. (உஎஉ)

ஆங்கதுகண்டுவிண்ணோருவகைபூத்தமலன்மீ
து, துங்குதுமழையின்மும்மைசொரிந்தனர்பூவி

ன்மாரி, பாங்கரின்வந்துவீழ்ந்துபணிந்தனரொழுந்
துதுள்ளி, வாங்குதெண்டினைக்கடற்கெண்மடங்
கொலியெழுத்துதித்தார். (௨௭௩)

ஆயகாலையினிற்காளியஞ்சியாரணங்கடாமு, மா
யனாதியருங்காணுநின்றனைமதித்திடாமற், பேயனே
னசெய்ததிமைபொறுத்தருள்பெருமவென்று, தூய
மாஞானுநந்தேசாதியைத்தொழுதுநின்றான். (௨௭௪)

நின்றவடன்றைநோக்கிநீயுளம்வெருவலென்றே,
தனறிருவருள்புரிந்துசண்டதாண்டவமிதம்ம, வு
னறனககிதனைநோக்க லரிதெனவுரைத்துத்தன்று,
ளென்றலைபொறித்தமுக்க னெம்பிரானியம்புகின்
றான். (௨௭௫)

வேறு.

திசுழ்வுறுமிந்தவடவனந்தனக்குத்தென்றிசை
யாகவோர்நகரம், புகழ்வுறுங்கூவபுரமெனவுளதப்
புரிகயிலையங்கிரிதன்னி, னிகழ்வுறுபெருமைபெற்
றதுநமைப்போனிகரிலாவதனிடையென்று, மகிழ்
வொடுமுலகமனைத்தையும்புரப்பான்மதித்திரக்காந
டம்புரிதும். (௨௭௬)

அப்பெருங்கூவபுரத்திடையேகியருள்புரிந்தி
ருநடனஞ், செப்பருங்காதலாற்றினங்கண்டுதிகழும்,
ந்நருளாரொல்லா, மொப்பருநமதுநந்தியங்கணத்தி
னுள்ளவொன்றுநீகருதி, வெப்பதுமுதலாம்பிணியி
டிபேய்கள்விலங்கினுள்வருந்துயர்களைவாய் (௨௭௭)

என்றிவையிசைத்து நம்மொடுதருக்கமியம்பிநீ
நடநவின்றதனா, லுன்றனக்கொருபேர்தருக்கமாதா
வென்றோருங்குகவினையதுமன்றித், தென்றிருக்கூவந
கர்தனைக்காததுச்செறிந்நிடுபீடைகளரிப்ப, வென்
றிகொள்பெயர் * பீடாரியென்றுலகின் விளங்குகவெ
ன்றனன்விமலன். (௨௭௮)

அன்னசொற்குமரிகேட்டுளமகிழ்வுற்றன்பினு
ன்மும்முறைவணங்கி, நின்னருளதனாடியனேன்றீ
மைநீத்தெனையாண்டவாரமுதே, பன்னருங்கூவபு
ரத்திடைசசென்றுன்பவுரிகண்டநநகர்காப்பே, நெ
ன்னவங்கியம்பி விமலனைவிடைகொண் டெய்தினள்
கூவமாரகரின். (௨௭௯)

எய்யுயகுமரிகூவமாரகரையிறைஞ்சியாலயத்தி
னுட்போகிச், செய்தவமுடையோர்விழியினினெளி
திற்பெரியும்விற்கோலநாயகனைக், கைதொழுதகலா
வன்பினாற்பணிந்து களிப்பொடும்போந்தடியவர்க்
கு, மெய்தருமருள்சேர்வளர்சடைக்கூத்தன்விளங்க
ளுநாடகங்கண்டாள். (௨௮௦)

கண்டலுமனலிற்படுமெழுதெனவேகரைந்துள
முருகிவாள்விழிநீர், கொண்டல்கண்மலைமேற்சொரி
வதுகடுப்பக்குவிமுலைமீதுவீழ்ந்தொழுக, மண்டல
மதனிலைந்துறுப்பணைய வணங்கியங்கெழுந்தனள்

* பீடாரி என்பது * உலகவழக்கில் பிடாரியென மருவியுறு.

போற்றி, விண்டிடவரியமெய்ப்பரானந்தவெள்ளத்
திற்றினேத்தனளன்றே. (௨௮௧)

இத்திறமமலனருணடங்காணுவின்பமுற்றிடு
பெருஞ்சூலி, கைத்தலமமர்ந்தமழுவினோலங்கா
ட்டினிலருளியமுழையே, மெய்த்தவர்புகழுங்கூவ
மாபுரத்துவிருப்பொடுமிருந்தொருநாயுரு, மத்திரு
நகரிற்குறாவகையென்று மன்னைபோற்காத்திருக்கி
ன்றாள். (௨௮௨)

வேறு.

இனையதிருக்கூவபுரப்பெருமையினையிவ்வளவெ
ன்றியம்பவல்லோ, ரனையநகர்தனையிடங்கொண்டரு
டிருவிழ்கோலநாயகரோயல்லாம், பினையொருவருரை
த்திடுதற்கெளியதுவோவியாதனெனப் பெயர்பெற்
றுள்ள, முனிவனருள்கொண்டுசிறிததன் பெருமைத
மியேனுமொழியப்பெற்றேன். (௨௮௩)

அண்ணலருந்தவமுனிவீர்முத்திதருசிவஞான
மளிக்கவல்ல, கண்ணுதலான்றலங்கடமிலனந்தகோ
டியினினொருதலத்தையுன்னித், துண்ணெனவிஞ்ஞ
ரைத்தியெனப் புகன்றனீராதவினாற் சுரர்கள்போற்
று, மெண்ணரியபுகழ்க்கூவமாநகரைக்குருவருளா
வியம்பினோல். (௨௮௪)

இக்காலைதனையொருக்காற்புகன்றருளவினவி
னவரிசைகூர்வண்டு, பக்காருநளினமலர்ப்புங்கவனா
குவ

சுவரிருக்காற்புகலிற்கேட்டின், மைக்காரினி கர்நிறத்
தகமலவிழிப்புனியளந்தமாயனுவர், முக்காலவ்வகை
புரியினெனையாளுங்கயிலைமலைமுதல்வனுவார். ()

பழுதிறிருக்கூவப்புராணத்தினையோதிடுபவர்க்கு
ம்பயன்கேட்டோர்க்குங், கழுதுபலவிலங்குநவக்கிர
காதியாலணையுங்கடியவின்னன், முழுதுமிலையவம
ரணந்துற்களவுமிழிபிணிகண்முற்றுமின்றா, மெழு
துபவர்வினையனைத்துநமன்கணக்கர்தமதேடடினெ
ழுதிடாரோ. (உஅசு)

இக்கதையையன்பினொடுபடிப்பவர்களும்பய
ன்கேட்டிடுவோர்மேன்மை, மக்கடமையுயிர்த்திடு
வொன்றென்றுமொழியாதவாழ்வுசேர்வர், மிக்கபெ
ருஞ்சித்திகளோரிருநான்குமடைவார்மனம்விழை
தவெல்லா, மக்கணமேபெறுசுவரீரோமுலகுதனிண
மவர்க்கரியதின்றே. (உஅஎ)

திங்கிறுச்சினகரமேதவர்மடமேயறந்திறம்பா
த்திகழுமில்லே, யோங்குமலைக்கடமேநன்னதிக்க
ரையேயெனுமிவற்றொன்றின்மிக்க, பூங்கடிம
ண்டபமியற்றியதிலிருந்துதிருக்கூவப்புராணந்தன்
னைத், தேங்கமழுமலர்புகையொண்கடர்கொடுபூச
னையியங்கன்சிலம்பச்செய்தே. (உஅஅ)

ஒதிடுகவோதிடுநாட்டொடங்கிநால்வகையுண்டி
யோடுமன்ன, மாதவருக்கிடுகமுடிவுறுநாளிற்படித்

தவர்கண்மலர்ப்பொற்றாள், னுதரவுகொடுபரமசிவ
னெனவேவந்தனைசெய்தறுவையோடுந், தீதிலணி
வினோநிலம்பாற்பசுவிவைகளளித்ததிடுக சிறக்கப்பின்
னா. (௨௮௯)

பொய்யின்மறைபுகழ்திருவிற்கோலநாயகாப்பு
கமும்புராணமோடு, துய்யமனனுடன்படித்துப்பொ
ருள்விரிக்கும்பெரியோனைத்தொழுதுபோற்றி, வை
யமுதலூர்திகளி னிருத்திமிகுபல்லியம்வான் மழை
யினூர்ப்பச், செயயநகரலங்கரித்துவலம்வருவித்திட
ல்வேண்டுந்திகழுமன்பால. (௨௯௦)

இந்தவகைபுரிந்திடுவோர்பாவகோடிகளகற்றி
யிம்பர்தன்னிற், புந்திவிழைபொருளனைத்துமீந்து
திருவிற்கோலப்புனிதமூர்த்தி, கந்தமலரயன்முதலா
ங்கடவுளர்க்குமரியபரகதியுநண்ணத், தந்தருள்வ
னெனவுரைத்தான் சூதமாமுனிவனெனுந்தவத்தர்
கோமான். (௨௯௧)

சூதமுனியுரைத்தமொழிநையிசமாவனத்து
றையுந்தூயநெஞ்ச, மாதவர்களனைவருங்கேட்டுவ
ந்தனையோன்றனைவழுத்திவந்துகூவப், போதநக
ர்தனினரியவிற்கோலநாயகனைப்போற்றிமேவி, மூ
தறிவுவந்ததனான் மூலவிருளகன்றுபரமுத்திசேர்ந்
தார். (௨௯௨)

கச அ

திருக்கூவப்புராணம்.

வேறு.

திதிலாவிறைசெங்கோல்வழங்குக
வேதவாகமமெய்ந்நெறியோங்குக
போதனாகியபுண்ணியர்மல்குக
வோதுமுவர்தம்மொண்டமிழ்வாழ்கவே. (உகூங்)

தாருகன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள்-௭௦௩.

திருக்கூவப்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாடிவாழ்க.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

